

มาตรฐานสื่อมืออาชีพยุคดิจิทัล

ANNIVERSARY

22nd

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

THE NATIONAL PRESS COUNCIL OF THAILAND

FORCE FOR SUSTAINABLE LIFE CHAIN

มุ่งมั่นเพื่อทุกชีวิต...ยั่งยืน

เพราะเราเชื่อว่า โลกใบนี้คือห่วงโซ่แห่งชีวิตที่ใหญ่ที่สุด
เราจึงมุ่งมั่นในการเป็นผู้นำที่จะเป็นพลังขับเคลื่อน
ห่วงโซ่แห่งชีวิตที่ยั่งยืน ทั้งในวันนี้และวันข้างหน้า

ซีพี...เพื่อความยั่งยืน

ព្រះបាទរ៉ានារិទ្ធ

กลุ่มบริษัท ช.การช่าง

พนักงานกำลัง สร้างสรรค์สังคม สำหรับวันพรุ่งนี้ที่ดีกว่า

เป็นเวลานานกว่า 4 ทศวรรษ ที่กลุ่มบริษัท ช. การช่าง เป็นแรงผลักดันในการพัฒนาการเติบโตของเศรษฐกิจและสังคม ผ่านโครงการเมกะโปรเจกต์ที่วางรากฐานทางด้านการอุปโภคที่สำคัญ เพื่อวันพรุ่งนี้ที่ดีกว่าของคนนับล้านชีวิต

เราสร้างถนน... เพื่อนำมาซึ่งความเจริญเติบโต เราสร้างทางด่วน... เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต เราสร้างระบบขนส่งมวลชน... เพื่อเชื่อมต่อความสุข เราสร้างระบบน้ำประปา... เพื่อหล่อเลี้ยงชีวิต เราสร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำและแสงอาทิตย์... เพื่ออนาคตที่สว่างไสว

กลุ่มบริษัท ช.การช่าง

จะยังคงมุ่งมั่นและทุ่มเท เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า... ตลอดไป

www.ch-karnchang.co.th

VISION & PASSION MAKE THE POWERFUL PLAYER

PREMIER ENERGY OF TOMORROW
FOR THE WORLD OF TODAY

กัลฟ์ สร้างพลังงาน สร้างความเป็นไปได้

กัลฟ์ เอ็นเนอร์จี ดีเวลลอปเม้นท์ หนึ่งในผู้ประกอบการธุรกิจโรงไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ของประเทศไทย ภายใต้กลยุทธ์ธุรกิจแนวคิดใหม่ ผสานรวมเข้ากับทรัพยากรที่มีคุณภาพ เทคโนโลยีชั้นนำ และวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งมั่น เพื่อผลิตและพัฒนาไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

บริษัท กัลฟ์ เอ็นเนอร์จี ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
www.gulf.co.th

ส่งต่อ
พลัง
ชัยชนะ

สนับสนุนทุกสนามซ้อมของคุณ

โอน เติม จ่าย

กรุงไทย NEXT แอปเดียวอยู่

Krungthai
NEXT

จากปรัชญาองค์กร “ซีพี ออลล์” สู่บริษัทชั้นนำด้านความยั่งยืนระดับโลก DJSI

ซีพี ออลล์ บริษัทไทยรายเดียว

ในกลุ่ม Food & Staples retailing ที่ได้รับคัดเลือก
ให้เป็นบริษัทชั้นนำด้านองค์กรความยั่งยืนระดับโลก (DJSI)

เกือบ 30 ปีแล้วที่ บมจ. ซีพี ออลล์ ผู้ก่อตั้งร้านเซเว่น อีเลฟเว่น ในประเทศไทย
ดำเนินธุรกิจโดยยึดมั่นในปรัชญาองค์กรของบริษัทที่ว่า

“ **เราปรารถนา** **รอยยิ้ม** **จากลูกค้า**
ด้วยทีมงานที่มีความสุข ”

ซีพี ออลล์ iving มุ่งมั่นส่งต่อบริการที่เป็นเลิศด้วยการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ ให้ลูกค้าได้รับความสะดวกในการเลือกสรรสินค้าและบริการที่ดี มีคุณภาพ ปลอดภัย และตรงตามความต้องการ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตคนไทยอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม และชุมชนเสมอมา ส่งผลให้ ซีพี ออลล์ ได้รับการยอมรับให้เป็นหนึ่งในบริษัทชั้นนำในกลุ่มดัชนีความยั่งยืนดาวโจนส์ (Dow Jones Sustainability Indices หรือ DJSI) กลุ่มตลาดเกิดใหม่ (Emerging Markets) หมวดอุตสาหกรรม ธุรกิจค้าปลีกอาหาร และสินค้าอุปโภคบริโภค (Food & Staples Retailing) ประจำปี 2017 ที่มีความโดดเด่นใน 3 ด้านที่สำคัญ นั่นคือ ด้านการบริหารความสัมพันธ์กับลูกค้า (Customer Relationship Management) ด้วยการสรรหาสินค้าและบริการที่ตอบโจทยความต้องการของลูกค้า, ด้านการพัฒนาบุคลากรของบริษัท (Human Capital Development) ด้วยการฝึกอบรมพัฒนาองค์ความรู้ให้กับพนักงานอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง และด้านสาระสำคัญของการกำกับดูแลธุรกิจ (Materiality) ควบคู่ไปกับการให้ความสำคัญ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

ซีพี ออลล์ นับเป็นบริษัทไทยและภูมิภาคเอเชียเพียงแห่งเดียวที่ผ่านการคัดเลือกในหมวดอุตสาหกรรมนี้

facebook / เรียนรู้รักษ่าน่าน

สิ่งดี ๆ...กำลังจะเกิดขึ้น

วันนี้พวกเราชาวบ้าน 99 ตำบลที่จังหวัดน่านพร้อมมมือร่วมใจ
กับภาครัฐและภาคเอกชน ร่วมเส้นทาง “น่าน แชนด์บ็อกซ์”
ปฏิบัติการแก้ปัญหาป่าต้นน้ำน่าน ภายใต้ครรลองประชารัฐ
เพื่อฟื้นฟูป่าต้นน้ำน่านให้กลับมาสมบูรณ์อีกครั้ง

สแกนเพื่อดูคลิป

โปรม โม่รียา จุฑานุกาล
นักกอล์ฟหญิงไทยมืออันดับ 20 ของโลก
และแชมป์ LPGA 1 รายการ (มกราคม 2562)

โปรม เอรียา จุฑานุกาล
นักกอล์ฟหญิงไทยมืออันดับ 1 ของโลก
และแชมป์ LPGA 10 รายการ (มกราคม 2562)

ก้าวสู่ปีที่ 35 ด้วยความมุ่งมั่นดำเนินธุรกิจตามแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มาจากฯ มุ่งมั่นผสานความรู้ ความคิด และนวัตกรรม ตามแนวทางการดำเนินธุรกิจ เพื่อพัฒนาสิ่งแวดล้อม และชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของสังคมไทย

ขอขอบคุณทุกคนที่ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการก้าวเดินตลอด 35 ปีที่ผ่านมา เพื่อสร้างคุณค่าให้กับสังคม และจะก้าวต่อไปอย่างยั่งยืน

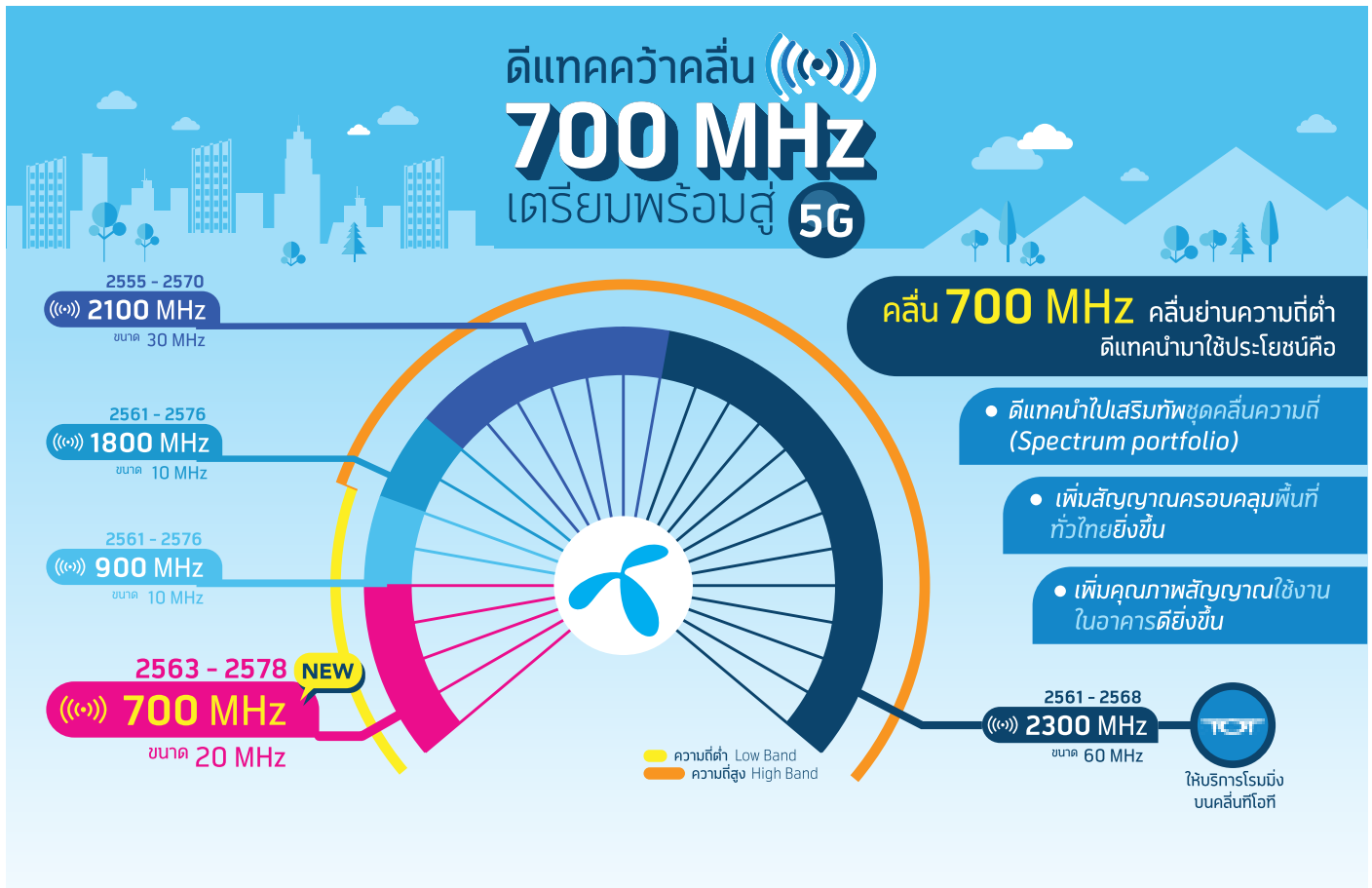
#Bangchak35yrs

Greenovate
our Tomorrow

ดีแทคคว้าคลื่น 700 MHz

เสริมความแรงให้ชุดคลื่นความถี่เพื่อลูกค้าใช้งานดียิ่งขึ้น

ดีแทคพร้อมเดินหน้าสร้างการเติบโตสู่อนาคต เสริมคลื่นความถี่ย่าน 700 MHz สู่ชุดคลื่นความถี่ (Spectrum portfolio) เพื่อให้บริการลูกค้าครอบคลุมทั่วไทยด้วยสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น คลื่นใหม่ยังพร้อมต่อยอดสู่ 5G ทั้งนี้ ดีแทคได้เป็นผู้ให้บริการที่มีแบนด์วิธสำหรับดาวนลิงก์จำนวน 80 MHz ที่กว้างที่สุดในประเทศไทย จากคลื่นที่มีให้บริการทั้งหมด 130 MHz (รวมคลื่น 2300 MHz โรมมิ่งบนคลื่นทีโอที)

นางอเล็กซานดรา ไรซ์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ ดีแทค กล่าวว่า “เราจะไม่หยุดพัฒนาเพื่อลูกค้าของเรา” ทั้งนี้ จากการที่ดีแทคได้รับการจัดสรรคลื่นย่าน 700 MHz จำนวน 2x10 MHz ซึ่งเป็นคลื่นย่านความถี่ต่ำ (low band) จากสำนักงาน กสทช. ดีแทคจะได้ขยายโครงข่ายอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มพื้นที่การครอบคลุมสัญญาณและเพิ่มความจุของโครงข่าย ขณะนี้โครงข่ายของดีแทคสามารถครอบคลุม 94% ของจำนวนประชากรทั่วประเทศ และคลื่นความถี่ต่ำย่าน 700 MHz จะมาเสริมความแรงให้ดีแทคให้บริการได้ครอบคลุมทั่วประเทศได้

อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

คลื่น 700 MHz ดังกล่าวนี้อาจมีราคา 17,584 ล้านบาท โดยมีใบอนุญาตในการดำเนินการ 15 ปี และจะเริ่มใช้คลื่นความถี่ได้ในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2563 หรือจนกว่า กสทช. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น ดีแทคมั่นใจในคลื่น 700 MHz ซึ่งเป็นคลื่นย่านความถี่ต่ำจะมาเติมเต็มประสิทธิภาพ ช่วยเพิ่มพื้นที่ครอบคลุมการให้บริการเพื่อลูกค้ามากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งจะนำไปต่อยอดการให้บริการ 5G ในอนาคตอีกด้วย

ธนาคาร
ออมสิน
Government Savings Bank

#ออมสินดูแลคุณมากกว่าใคร

มากกว่าการธนาคาร ธนาคารเพื่อสังคม

บริการธนาคาร
ทางอินเทอร์เน็ตเพื่อธุรกิจ
สมัคร **SCB BUSINESS ANYWHERE**
โอนฟรีทุกรายการ*
ถึง 31 ธ.ค. 2562

B U S I N E S S

A N Y W H E R E

DASHBOARD

เข้าใจง่าย ด้วยกราฟ/
แสดงสถานะการเงิน

LIVE SEARCH

ค้นหา บัญชี บัญชี
ง่ายในคลิกเดียว

SELF ADMIN

สะดวกกว่า กับการจัดการ
สิทธิการใช้งานด้วยตนเอง

MULTI DEVICE

เพิ่มการใช้งานผ่านสมาร์ทโฟน
แท็บเล็ตและสมาร์ตวอตช์

CREDIT REPORT

แสดงข้อมูลรายงาน
ธุรกรรมสินเชื่อผ่านระบบ

www.scbbusiness.com
0 2722 2222

Download now

ข้อกำหนดและเงื่อนไขรายการส่งเสริมการขาย 1. เมื่อใช้บริการ SCB Business Anywhere และบริการต่างๆ ตามที่กำหนดในคำขอใช้บริการ และได้รับอนุมัติจากธนาคาร จะได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียม ดังนี้ บริการโอนเงินไปยังบัญชีบุคคลอื่นต่างธนาคาร (บริการโอนเงินไปยังบัญชีบุคคลอื่นต่างธนาคาร (เงินเข้าบัญชีในวันทำการถัดไปผ่านระบบ SCB SMART Credit Next Day), บริการโอนเงินไปยังบัญชีบุคคลอื่นต่างธนาคาร (นำเงินเข้าบัญชีในวันทำการเดียวกันผ่านระบบ SCB BAHTNET) (เฉพาะส่วนของผู้ค่าธรรมเนียมที่เป็นของธนาคาร), บริการรับฝากเช็คเรียกเก็บและเงินสด (SCB Local Collect) ยกเว้นกรณีนำฝากเช็คต่างธนาคารแบบข้ามเขต คิดค่าธรรมเนียม 0.05% ของมูลค่าเช็ค (ขั้นต่ำ 10 บาทต่อรายการ), เงินให้กู้ยืมชั่วคราว (เงินกู้ยืมชั่วคราว) เป็นไปตามใบคำขอใช้บริการ 2. รายการส่งเสริมการขายนี้ จัดขึ้นโดย ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ("ธนาคาร") 3. ลูกค้าต้องใช้บริการ SCB Business Anywhere และบริการต่างๆ ตามที่กำหนดในคำขอใช้บริการ ภายในวันที่ 24 กันยายน 2561 – 31 มีนาคม 2562 ทั้งนี้ลูกค้าจะได้รับสิทธิตามข้อ 1. ตั้งแต่วันที่ธนาคารส่ง User ID ให้ผู้ใช้งานของลูกค้าเพื่อใช้บริการ SCB Business Anywhere (โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม) ถึง 31 ธันวาคม 2562 4. กรณีที่ลูกค้าทำการรายการคำสั่งล่วงหน้า โดยให้วันที่รายการมีผลในวันที่ 31 ธันวาคม 2562 รวมถึงรายการที่ลูกค้าทำหลังจากดังกล่าว ลูกค้าจะต้องชำระค่าบริการตามข้อกำหนดและเงื่อนไขของลูกค้าที่ทำไว้กับธนาคาร 5. ธนาคารมีสิทธิเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิก กติกา เงื่อนไข ข้อกำหนด สิทธิประโยชน์ หรือรายการส่งเสริมการขายนี้เมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า กรณีมีข้อพิพาท ให้ถือคำตัดสินของธนาคารเป็นที่สุด 6. ธนาคาร มีสิทธิตรวจสอบข้อมูล ระบุบัญชี ตามข้อ 1. และ/หรือ เรียกค่าธรรมเนียมบริการที่ลูกค้าใช้บริการไปแล้ว หากธนาคารตรวจพบว่ามีการ ออกล่ ทุจริต หรือดำเนินการใดๆ อันเข้าข่ายผิดกฎหมายหรือมีข้อขัดแย้งกฎหมายหรือไม่ดำเนินการตามข้อกำหนดและเงื่อนไขนี้ 7. สอบถาม รายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ SCB Business Call Center 0 2722 2222

WORLD CLASS

สินค้า
ระดับโลก

แบรนด์
ระดับโลก

ไม่ควรดื่มเกินวันละ 2 ขวด เด็กและสตรีมีครรภ์ไม่ควรดื่ม

สารบัญ

- 3 บทนำ
- 4 Data Journalism กับการปรับตัวของสื่อไทยในยุคข้อมูลข่าวสาร
- 9 มาตรฐานสื่อ (มวลชน) มืออาชีพในบริบทของสื่อ (มวลชน) ท้องถิ่น
- 12 “ศาสนา” ประเด็นอ่อนไหว... “จริยธรรมไร้พรหมแดน”
- 16 จริยธรรมและบรรทัดฐานสื่อมวลชนกับความรับผิดชอบต่อสังคมในการพาดหัวข่าว
- 19 กลไกการตรวจสอบสื่อภายใต้โครงการ “จับจ้องส่องจริยธรรมสื่อ”
- 23 Timor Post หนังสือพิมพ์เพื่อ “ประชาชน และประเทศชาติ”
- 28 ผลงาน บทบรรณาธิการ ปี 2561 ที่ได้รับรางวัล
- 40 กำเนิดสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ
- 42 การเลือกตั้งกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ
- 43 บันทึกเจตนารมณ์ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ เรื่อง การจัดตั้งสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ
- 47 ธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546 ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2548
ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2559
- 54 ข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. 2559
- 57 ข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยวิธีพิจารณาเรื่องร้องเรียน พ.ศ. 2559
- 61 ข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ
ว่าด้วยการพิจารณาเรื่องร้องเรียนด้านจริยธรรมแห่งวิชาชีพภายในองค์กรสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๙
- 65 ข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยการเป็นสมาชิก พ.ศ. 2560
- 67 ข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยการใช้ตราสัญลักษณ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ
พ.ศ. 2561
- 68 ข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยดำเนินการเพื่อให้ผู้มาดำรงตำแหน่งแทนกรรมการที่พ้น
ตำแหน่ง พ.ศ. 2557
- 70 แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สภาวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์ เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์
ของมวลชน พ.ศ. 2553
- 73 แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการไปทำข่าวในประเทศ และต่างประเทศ
- 74 แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการรับของขวัญ ของรางวัล และสิ่งมีค่าจากแหล่งข่าว
- 75 แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ การเสนอข่าว และภาพข่าวเกี่ยวกับชาติพันธุ์ ศาสนา และ
สถานะทางเพศ พ.ศ. 2560
- 76 แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ การเสนอข่าว และภาพข่าวเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์
พ.ศ. 2560

- 77 แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ การเสนอข่าว เนื้อหาข่าว การแสดงความคิดเห็น และภาพข่าว ผู้หญิงและเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ พ.ศ. 2560
- 78 แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการป้องกันการรับอามิสสินจ้างและการขัดกันของผลประโยชน์
- 79 แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2560
- 80 แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการนำเสนอข่าว และภาพข่าวกีฬา พ.ศ. 2560
- 81 แนวปฏิบัติการได้มาและการนำเสนอข่าวและภาพข่าวของสื่อมวลชน โดยไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ตกเป็นข่าว
- 83 แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การนำเสนอข่าว และภาพข่าว ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ตัวเลข และสลากพັນ พ.ศ. 2561
- 84 สรุปเรื่องร้องเรียน ปี 2561
- 89 รายงานคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สมัยที่ 9
- 91 รายงานคณะกรรมการจริยธรรม สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ
- 92 รายงานคณะทำงานพิจารณาเรื่องร้องเรียน
- 93 รายงานคณะทำงานคุ้มครองผู้บริโภคสื่อ
- 94 รายงานคณะอนุกรรมการฝ่ายส่งเสริมและพัฒนากิจการสื่อ
- 95 รายงานคณะทำงานส่งเสริมและพัฒนากิจการสื่อภูมิภาค
- 96 รายงานคณะอนุกรรมการฝ่ายวิชาการ
- 97 รายงานคณะทำงานข้อมูลด้านจริยธรรมสื่อมวลชน
- 98 รายงานคณะอนุกรรมการฝ่ายกิจการระหว่างประเทศ
- 99 รายงานคณะอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ และสมาชิกสัมพันธ์
- 100 รายงานคณะทำงานจัดทำจดหมายเหตุ
- 101 รายงานคณะอนุกรรมการฝ่ายเลขานุการ
- 102 คณะทำงานศึกษาปัญหาการบังคับใช้กฎหมายหมิ่นประมาท
- 103 รายงานคณะกรรมการมูลนิธิสภาการหนังสือพิมพ์
- 104 องค์กรสมาชิกส่วนกลาง
- 107 องค์กรสมาชิกหนังสือพิมพ์จีน
- 108 องค์กรสมาชิกส่วนภูมิภาค
- 114 ภาพกิจกรรม
- 125 กองบรรณาธิการ

ในยุคสมัยที่การสื่อสารปรับเปลี่ยนจากอนาล็อกสู่ยุคดิจิทัล เราได้เห็นบทบาทของผู้บริโภคสื่อเปลี่ยนไป

แทนที่จะเป็นเพียงคนเสพรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อกระแสหลัก ไม่ว่าจะเป็นสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อวิทยุ หรือโทรทัศน์ กลายเป็นผู้ผลิตและส่งข้อมูลข่าวสารในโลกออนไลน์ผ่านสื่อใหม่อย่างโซเชียลมีเดีย

ทำให้แนวคิดจากหนังสือ “We the media” ของ Dan Gillmor เป็นจริงขึ้นมา ใช่ว่าวันนี้เราทุกคนสามารถเป็น “สื่อ” ถ่ายทอดเรื่องราวที่พบเห็น หรือบอกเล่าถึงแนวคิด ทศนคติ ความคิดเห็น ตลอดจนถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งสู่สาธารณะในรูปแบบของตัวอักษร ภาพนิ่ง คลิปเคลื่อนไหว หรือแม้แต่ภาพกราฟฟิก

แต่ความเป็น “สื่อ” ในรูปลักษณะนี้ยังมีความแตกต่างจากความเป็น “สื่อมืออาชีพ”

ตรงที่คนทำหน้าที่ “สื่อมืออาชีพ” มีกรอบด้าน “จริยธรรมในวิชาชีพสื่อ” คอยกำกับอยู่

“สื่อมืออาชีพ” ต้องมีความรับผิดชอบกับข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอสู่สาธารณะ แต่คนสวมบทบาท “สื่อ” โดยทั่วไปในโลกออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็น Blogger, Admin page Facebook, Reviewer, Youtuber ฯลฯ สามารถนำเสนอข้อมูลข่าวสารได้อย่างอิสระเสรีกว่า เพราะมีเพียงกรอบของกฎหมายบ้านเมืองกำกับดูแลอย่างกว้างๆ เท่านั้น

จึงไม่น่าแปลกใจที่ทุกวันนี้เราเห็นข่าวปลอม ข่าวลวง ข่าวหลอก หรือ Fake news รวมถึงข้อมูลข่าวสารที่เจือไปด้วยความเกลียดชัง ดูถูก ดูหมิ่นในศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ ซึ่งเรียกรวมๆ กันว่า ประทุษวาจา หรือ Hate speech เกือบโลกโซเชียลด้วยเหตุนี้ “คนสื่อมืออาชีพ” จำเป็นต้องแสดงให้เห็นชัดถึงความแตกต่างจาก “สื่อ” อื่น ด้วยการยึดเอา “กรอบจริยธรรมในวิชาชีพสื่อ” เป็นอาวุธสำคัญ

แต่ถ้า “คนสื่อมืออาชีพ” มัวแต่ห่วงกังวลเรื่องรายได้ ห่วงจำนวนยอดคนดู คนอ่าน คนเสพสื่อ แล้วกระโดดลงไปในสนามรบสื่อยุคดิจิทัลโดยละทิ้งอาวุธสำคัญของตัวเอง

ถึงตอนนั้น “คุณค่าและความน่าเชื่อถือ” ของความเป็นสื่อมืออาชีพก็จะลบลบเลือนหายไปนั่นเอง

กับการปรับตัวของสื่อไทยในยุคข้อมูลข่าวสาร

ปัจจุบันข่าวสารซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นสิ่งที่ผู้คนต้องขวนขวายกลับกลายเป็นสิ่งที่มีอยู่ทั่วไปราวกับอากาศที่มีอยู่ทั่วไป พฤติกรรมของผู้รับสารก็ต่างจากอดีตอย่างสิ้นเชิงด้วยช่องทางในการเลือกรับข่าวสารตามที่พร้อมจะตอบสนองความต้องการทุกที่ทุกเวลา และทุกคนยังสามารถมีส่วนร่วมในการผลิตข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วน โดยเฉพาะแวดวงสื่อมวลชนที่แต่ละองค์กรต่างก็ต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดทางธุรกิจ ในขณะเดียวกันก็มีหน้าที่สนองพันธกิจและความคาดหวังจากสังคมในการนำเสนอข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ซึ่งสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ล้วนเป็นแรงผลักดันที่นำไปสู่การคิดค้นนวัตกรรมการรายงานข่าวหลากหลายรูปแบบ และหนึ่งในนั้น คือ ‘วารสารศาสตร์ข้อมูล’ (Data Journalism)

นิยามของคำว่า ‘วารสารศาสตร์ข้อมูล’ ยังไม่เป็นที่เห็นพ้องกันอย่างเอกฉันท์นัก โดยมีนักวิชาการและนักวิชาชีพสื่อให้ความหมายไว้อย่างหลากหลาย แต่จุดร่วมสำคัญที่หลายฝ่ายเห็นตรงกัน คือ วารสารศาสตร์ข้อมูล เป็นการรายงานข่าวโดยใช้ข้อมูลเป็นหลัก โดยคำว่า ‘ข้อมูล’ ในที่นี้มีความหมายเฉพาะถึงข้อมูลที่สามารถประมวลผลได้ด้วยวิธีการทางสถิติ และเพื่อความชัดเจนในบทความนี้ผู้เขียนขอระบุตัวชี้วัดของความเป็นวารสารศาสตร์ข้อมูลไว้ 3 ประการได้แก่

วารสารศาสตร์ข้อมูลเป็นประเภทหนึ่งของกระบวนการทางวารสารศาสตร์ซึ่งเป็นวิชาที่ว่าด้วยการรายงานข้อเท็จจริง ดังนั้นวารสารศาสตร์ข้อมูลจึงต้องเป็นกระบวนการการถ่ายทอดเรื่องราวในเงื่อนไขที่เป็นความจริง โดยข้อเท็จจริงในที่นี้จะวางอยู่บนฐานคิดแบบวัตถวิสัย คือ เชื่อว่าความจริงเป็นกฎสากลที่มีอยู่แล้วโดยตัวเอง ไม่ขึ้นอยู่กับบริบทภายนอก ผู้รู้กับความจริงแยกจากกัน และเป็นอิสระต่อกัน ไม่ว่าใครที่เข้าถึงความจริงก็ต้องรับรู้ถึงสิ่งเดียวกัน

เมื่อมีฐานคิดแบบวัตถุนิยม วารสารศาสตร์ข้อมูล
จึงต้องใช้ข้อมูลเป็นแกนหลักโดยไม่ผูกติดกับการคาดเดา
ความคิดเห็น ความรู้สึกของแหล่งข่าวที่เป็นบุคคล หรือ

ตัวนักข่าวเอง ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าวารสารศาสตร์ข้อมูลจะห้ามใช้แหล่งข่าวบุคคล หรือการอธิบายความ โดยตัวนักข่าวอย่างเด็ดขาด แต่เนื้อหาในส่วนนั้นต้องไม่ใช่แกนหลัก โดยอาจเป็นส่วนยืนยันสนับสนุนข้อบ่งชี้ที่ได้จากการประมวลผลข้อมูล หรือเป็นส่วนเสริมในการสร้างความน่าสนใจ

3) ใช้ระเบียบวิธีจัดการข้อมูลแบบมีโครงสร้าง

จากที่กล่าวแล้วว่าวารสารศาสตร์ข้อมูลต้องใช้ข้อมูลเป็นแกนหลักในการเล่าเรื่อง ข้อมูลในที่นี้เจาะจงไปที่ข้อมูลที่มีโครงสร้าง (Structured data) อย่างไรก็ดีตามในเบื้องต้นข้อมูลดิบที่ใช้เป็นแหล่งข่าวหลัก อาจเป็นข้อมูลที่มีโครงสร้าง เช่น ข้อมูลอยู่ในรูปแบบตาราง ตั้งแต่ต้น หรืออาจอยู่ในรูปแบบข้อมูลที่ไม่มีโครงสร้าง เช่น ภาพถ่าย ข้อความ คลิปวิดีโอ แล้วจึงอาศัยระเบียบวิธีแปรรูปเป็นข้อมูลที่มีโครงสร้างก็ได้ นอกจากนี้ระเบียบวิธีจัดการข้อมูลแบบมีโครงสร้างยังประกอบไปด้วย การค้นหารวบรวมตรวจสอบและจัดระบบข้อมูล การวิเคราะห์ แปลความหมายด้วยสถิติหรืออัลกอริทึม และการแปรรูปข้อมูลเพื่อนำเสนอในรูปแบบที่เหมาะสมกับประเภทของข้อมูล

ความสำคัญ

วารสารศาสตร์ข้อมูลไม่ใช่กระบวนการที่จะเข้ามาแทนที่การรายงานข่าวในรูปแบบเดิม ทว่าเป็นทางเลือกในการทำงานที่ได้รับการจับตาวางจะมีส่วนสนับสนุนให้วงการสื่อสามารถก้าวข้ามข้อท้าทายในยุคดิจิทัลไปได้ โดยมีความสำคัญทั้งต่อองค์กรสื่อ ต่อคนข่าว ไปจนถึงต่อสังคมส่วนรวม ดังนี้

1) ความสำคัญต่อองค์กรสื่อ

ทุกวันนี้องค์กรสื่อต้องทำหน้าที่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยและการแข่งขันที่รุนแรง ทำให้สื่อจำนวนหนึ่งหันไปเน้นยอดความนิยมอันนำมาสู่รายได้ จนละเลยต่อกรอบจริยธรรมซึ่งเป็นการสั่นคลอนความเชื่อถือและศรัทธาของประชาชนผู้รับสาร ในขณะเดียวกันสถานะที่สื่อได้รับการสนับสนุนจากประชาชนน้อยลง จากวิกฤตศรัทธานี้ก็นำไปสู่การเรียกร้องใช้การกำกับดูแลโดยรัฐซึ่งสุ่มเสี่ยงต่อการจำกัดเสรีภาพสื่อมวลชนด้วย จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่สื่อมวลชนไทยจะต้องกู้วิกฤตศรัทธา และเรียกคืนความเชื่อมั่นจากประชาชนอีกครั้ง โดยทางออกหนึ่งคือวารสารศาสตร์ข้อมูลที่นับเป็นนวัตกรรม

ในมิติด้านกระบวนการ โดยมีจุดเด่นที่ความน่าเชื่อถือซึ่งอาจเข้ามาช่วยแก้ภาพลักษณ์ของวิชาชีพสื่อในปัจจุบันได้นอกจากนี้ด้วยจุดแข็งของวารสารศาสตร์ข้อมูลในการเสาะหารวบรวม วิเคราะห์ และแปลความหมายจากข้อมูลจำนวนมากออกมาในรูปแบบที่เข้าใจง่าย ก็อาจช่วยให้เป็นทางเลือกใหม่ในการหารายได้ให้กับองค์กรสื่อ เพราะเป็นการแปรรูปข้อมูลดิบซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีอยู่ทั่วไปในยุคดิจิทัลเป็นสารสนเทศที่มีค่าเพิ่มมากขึ้น

2) ความสำคัญต่อคนข่าว

ทักษะด้านข้อมูลเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักข่าวในยุคดิจิทัลที่ท่วมท้นไปด้วยข้อมูลจำนวนมากมหาศาล ดังที่ Berners-Lee (The Guardian, 2010) ผู้บุกเบิกคิดค้นเวิลด์ไวด์เว็บกล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อมูลคืออนาคตของวารสารศาสตร์ ทั้งนี้ทักษะต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับงานวารสารศาสตร์ข้อมูลตั้งแต่การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ การเขียนโปรแกรม ยังเป็นทักษะซึ่งกำลังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในทุกวงการ ในอีกทางหนึ่งแม้ในกรณีที่ไม่ได้นำทักษะนี้ไปใช้ประกอบอาชีพ ทักษะด้านข้อมูลก็ยังเป็นทักษะสำคัญสำหรับชีวิตประจำวันในยุคดิจิทัลซึ่งสอดคล้องกับภาคีพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 (The Partnership for 21st Century Learning, 2002) ที่ระบุว่า ทักษะการใช้ข้อมูลเป็นหนึ่งในทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตและการทำงานสำหรับคนในศตวรรษที่ 21 ด้วย

3) ความสำคัญต่อสังคม

ดังที่กล่าวว่าทักษะการใช้ข้อมูลเป็นทักษะสำคัญที่จำเป็นสำหรับคนในศตวรรษที่ 21 แม้ว่าภาครัฐของไทยจะเริ่มตระหนักและประกาศให้วิชาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ข้อมูลเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. 2561 เป็นต้นไปแล้วก็ตาม แต่ยังไม่แน่ว่าล่าช้ากว่าประเทศพัฒนาแล้วอื่นๆ วารสารศาสตร์ข้อมูลจึงถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยเติมเต็มทักษะด้านนี้ โดยช่วยให้ประชาชนตระหนักและเข้าใจถึงความสำคัญของข้อมูลมากขึ้น และยังเป็นการสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลอย่างเท่าเทียม ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของพลเมือง ทำให้สามารถเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างในสังคมได้ อย่างไรก็ดี ในอีกด้านการที่ผู้รับสารและสังคมส่วนรวมจะได้ประโยชน์จากวารสารศาสตร์ข้อมูลอย่างเต็มที่จึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมการรู้เท่าทันข้อมูลเพื่อที่จะสามารถตั้ง

คำถาม วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจรณ์ และประเมินค่าข้อมูล ด้วย

สถานภาพการใช้วารสารศาสตร์ข้อมูลในไทย

อันที่จริงสื่อไทยมีการใช้ข้อมูลที่มีโครงสร้างในการทำข่าวซึ่งนับว่าเป็นวารสารศาสตร์ข้อมูลในความหมาย กว้างมานานแล้ว แต่ในอดีตผู้ใช้ไม่ได้เรียกกระบวนการดังกล่าวนี้ว่า ‘วารสารศาสตร์ข้อมูล’ และยังไม่มีมีการนำระเบียบวิธีวิทยาศาสตร์ข้อมูลเข้ามาช่วยในการทำงานมากนัก ซึ่งนับว่ายังจะห่างไกลจากการใช้วารสารศาสตร์ข้อมูลขององค์กรสื่อชั้นนำต่างประเทศ เช่น The Guardian หรือ The New York Times อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาร่วมกับข้อค้นพบของงานวิชาการที่ศึกษากระบวนการทำงานวารสารศาสตร์ข้อมูลในประเทศต่างๆ จะเห็นได้ว่าการใช้วารสารศาสตร์ข้อมูลในประเทศไทยไม่ได้แตกต่างจากประเทศอื่นๆ มากนัก อย่างในสหรัฐอเมริกาจะมีคนข่าวที่มีทักษะด้านสถิติและการแปรรูปข้อมูลเป็นตารางหรือกราฟซึ่งนับเป็นการใช้วารสารศาสตร์ข้อมูลในระดับต้นจำนวนมาก แต่คนข่าวที่สามารถประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ข้อมูลในการรายงานข่าวซึ่งนับเป็นการใช้วารสารศาสตร์ข้อมูลในระดับสูงกลับมีไม่มากนักและกระจุกตัวอยู่กับองค์กรสื่อขนาดใหญ่ (Howard, 2014)

เมื่อพิจารณาไปที่ผลงานวารสารศาสตร์ข้อมูล พบ

ว่าผลงานที่ประสบความสำเร็จในต่างประเทศมีลักษณะสำคัญคือใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ และนำเสนอข้อมูลผ่านอินเทอร์แอ็กทีฟ โดยมักใช้วิทยาศาสตร์ข้อมูลสนับสนุนการทำงานด้วย เมื่อเปรียบเทียบกับผลงานวารสารศาสตร์ข้อมูลในประเทศไทยจะเห็นว่าสิ่งที่แตกต่างกันคือ ส่วนใหญ่ผลงานของสื่อไทยจะใช้ข้อมูลขนาดเล็ก และใช้การเก็บข้อมูลขึ้นมาใหม่เอง มีเพียงส่วนน้อยที่นำเสนอข้อมูลโดยใช้อินเทอร์แอ็กทีฟซึ่งอนุญาตให้ผู้รับสารปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาได้ และส่วนใหญ่ยังไม่มีมีการนำวิทยาศาสตร์ข้อมูลมาใช้งานสนับสนุนการทำงาน ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าการใช้วารสารศาสตร์ข้อมูลในประเทศไทยยังอยู่ในระยะเริ่มต้น ทั้งนี้มีสาเหตุจากปัจจัยหลายประการดังนี้

1) ปัจจัยด้านนโยบายองค์กร

วงการสื่อมวลชนในประเทศไทยกำลังเผชิญกับการดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด จนทำให้ส่วนใหญ่ยังไม่กล้าที่จะลงทุนกับนวัตกรรมใหม่ เพราะมีต้นทุนด้านบุคลากร เทคโนโลยี และเวลาในการทำงานมากกว่าการรายงานข่าวทั่วไป นอกจากนี้การทำงานภายใต้โครงสร้างองค์กรแบบดั้งเดิมยังเป็นอุปสรรคต่อการทำงานวารสารศาสตร์ข้อมูลที่ต้องบูรณาการทักษะหลายด้านเข้าด้วยกัน

2) ปัจจัยด้านคนข่าว

ขณะที่ความเชี่ยวชาญด้านการจัดการข้อมูลกำลังกลายเป็นทักษะพื้นฐานที่คนข่าวทุกคนจำเป็นต้องมีใน

ยุคดิจิทัล แต่คนข่าวในประเทศไทยยังขาดทักษะพื้นฐานและความเข้าใจเกี่ยวกับวารสารศาสตร์ข้อมูลทั้งในระดับบริหาร และระดับปฏิบัติงาน

3) ปัจจัยด้านผู้รับสาร

ผู้บริโภคในประเทศไทยอาจไม่คุ้นชินกับการใช้ข้อมูลและยังเลือกเปิดรับข่าวสารตามความสนใจเดิมของตนเองเป็นหลัก ดังงานของ บุปผา เมฆศรีทองคำ และ ขจรจิต บุณนาค (2556) ที่ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคข่าวของคนต่างวัยในสังคมไทยโดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกช่วงวัยในทุกภูมิภาคมุ่งในประเทศไทยเน้นบริโภคเฉพาะข่าวที่ตนเองสนใจ

4) ปัจจัยด้านข้อมูลสาธารณะ

ข้อมูลสาธารณะในประเทศไทยยังมีน้อยและเข้าถึงยาก โดยแม้ว่าประเทศไทยจะมีพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แต่ก็ยังไม่มีหน่วยงานไปกำกับดูแลอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นปัญหาเดียวกับที่พบในอีกหลายประเทศ เช่น ในอุรุกวัยพบว่าแม้รัฐบาลจะมีความโปร่งใสพอสมควรเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในอเมริกาได้ แต่ก็ยังห่างไกลจากสิ่งที่ควรจะเป็นเมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยองค์กรภาครัฐส่วนใหญ่ยังคงใช้มาตรการรักษาความลับเพื่อปกป้องตัวเอง (Rodríguez, 2016)

5) ปัจจัยด้านเทคโนโลยีในการจัดการข้อมูล

นอกจากปัจจัยที่ได้กล่าวถึงแล้วยังมีอีกหนึ่งปัจจัยที่แม้จะเป็นปัจจัยภายนอกที่ส่งผลทางอ้อม แต่ก็ เป็นข้อท้าทายที่สำคัญนั่นคือ คือ ข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีวารสารศาสตร์ข้อมูลที่ยังไม่รองรับภาษาไทยอย่างสมบูรณ์ ทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลที่ซับซ้อนยังไม่สามารถทำได้ อย่างได้เต็มศักยภาพ

การนำวารสารศาสตร์ข้อมูลมาปรับใช้

จากข้อท้าทายที่กล่าวมาแล้วนี้ โดยเฉพาะข้อท้าทายภายในองค์กรสื่อการนำวารสารศาสตร์ข้อมูลมาประยุกต์ใช้จึงควรเริ่มด้วยการสร้างการยอมรับนวัตกรรมทั้งในระดับบริหารและระดับปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้เขียนได้ประยุกต์แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model) ของ Davis (1989) ที่อธิบายว่า การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน (Perceived usefulness) และการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้ (Perceived ease of use) นวัตกรรมของบุคคล มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการ

ใช้งาน (Attitude toward using) อันนำไปสู่ความตั้งใจในการใช้งานนวัตกรรม (Behavioral intention to use) ซึ่งส่งผลต่อทำให้เกิดการนำไปใช้งานจริง (Actual system use) มาปรับใช้เพื่อเสนอแนวสร้างการยอมรับนวัตกรรมวารสารศาสตร์ข้อมูลในองค์กรสื่อของไทยดังนี้

1) การให้ความรู้เพื่อสร้างความตระหนักถึงประโยชน์ในการใช้งานวารสารศาสตร์ข้อมูล อาจเริ่มต้นจากการจัดเก็บข้อมูลภายในองค์กรของตัวอย่างเป็นระบบ แล้วนำมาใช้ประโยชน์เพื่อเป็นตัวอยาง

2) การให้คำแนะนำในการปฏิบัติเพื่อสร้างการรับรู้ถึงความเป็นไปได้ในการใช้ โดยอาจมีวิทยากรเข้าไปให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

3) ปรับทัศนคติต่อวารสารศาสตร์ข้อมูล อาจใช้แรงเสริมเชิงบวกกับผู้ที่ยอมรับนวัตกรรมเช่นการให้รางวัลเพื่อจูงใจบุคคลอื่นๆ ให้ปฏิบัติตาม

4) โน้มน้าวใจด้วยสื่อบุคคลที่เป็นผู้นำทางความคิดในองค์กรเพื่อเพิ่มความตั้งใจในการใช้วารสารศาสตร์ข้อมูล

สำหรับการจัดโครงสร้างการทำงานเพื่อรองรับวารสารศาสตร์ข้อมูล ปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการการใชวารสารศาสตร์ข้อมูลในระดับที่เข้มข้น คือ การร่วมมือกันระหว่างนักข่าวกับผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ข้อมูล (Zanchelli & Crucianelli, 2012) ซึ่งนำไปสู่การจัดโครงสร้าง ๓ ลักษณะตามความเหมาะสมของแต่ละองค์กร ได้แก่

1) องค์กรที่มีความพร้อมด้านทรัพยากรทั้งงบประมาณและบุคลากรอาจใช้รูปแบบโต้ะข่าววารสารศาสตร์ข้อมูลแบบดั้งเดิม ตั้งโต๊ะข่าวแยกขึ้นมาใหม่เพื่อทำงานด้านวารสารศาสตร์ข้อมูลโดยเฉพาะโดยอาจใช้สายการบังคับบัญชาที่ชัดเจนเช่นเดียวกับโต๊ะข่าวอื่นๆ

2) องค์กรที่บุคลากรมีทักษะในการทำงานวารสารศาสตร์ข้อมูลแต่ไม่มีจำนวนคนและงบประมาณเพียงพอที่จะตั้งโต๊ะข่าวโดยเฉพาะสำหรับงานวารสารศาสตร์ข้อมูลอาจใช้รูปแบบคณะทำงานเฉพาะกิจทำงานร่วมกันเป็นเครือข่ายในห้องข่าวตามความเหมาะสมของโครงการวารสารศาสตร์ข้อมูลแต่ละเรื่อง

3) กรณีที่องค์กรสื่อไม่พร้อมที่จะลงทุนเองทั้งหมดอาจใช้การสร้างเครือข่ายลงทุนร่วมกับองค์กรสื่ออื่นๆ ที่สนใจวารสารศาสตร์ข้อมูลเหมือนกันเพื่อตั้งคณะทำงาน

วารสารศาสตร์ข้อมูลแบบใช้ร่วมกัน อาศัยการทำความร่วมมือกับบริษัทที่ให้บริการด้านวิทยาศาสตร์ข้อมูล หรือของสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถสร้างสื่อต้นแบบที่สามารถทำงานด้วยกระบวนการวารสารศาสตร์ข้อมูลอย่างเข้มข้น อันจะเป็นทางเลือกในการรับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ของสาธารณชน ได้โดยไม่ต้องลงทุนมากเกินไป

ทั้งนี้ในกรณีที่ต้องรื้อถอนสื่อที่เกี่ยวกับเรื่องความนิยมซึ่งอาจส่งผลต่อรายได้จากการขายพื้นที่โฆษณาอาจปรับเปลี่ยนแบบค่อยเป็นค่อยไป ไม่จำเป็นต้องให้รูปแบบใหม่เข้ามาแทนที่รูปแบบเก่าทั้งหมดในทีเดียว โดยเริ่มแบ่งพื้นที่ให้กับเนื้อหาที่มาจากกระบวนการวารสารศาสตร์ข้อมูลที่ละส่วน และอาจเริ่มใช้วารสารศาสตร์ข้อมูลในประเด็นที่มีสีสันตรงกับรสนิยมของกลุ่มเป้าหมาย เพราะไม่จำเป็นว่าข่าวจากกระบวนการวารสารศาสตร์ข้อมูลจะต้องเป็นข่าวหนักเพียงอย่างเดียว แล้วจึงค่อยๆ เพิ่มความเข้มข้นซับซ้อนของข้อมูลเพื่อให้สามารถรักษาความนิยมจากผู้รับสารไปพร้อมกับยกระดับความเข้าใจข้อมูลให้สังคม ซึ่งเป็นการรักษาสมดุลระหว่างการสร้างผลกำไรกับการสร้างสรรค์สังคม

อ้างอิง

ภาษาไทย

บุบผา เมฆศรีทองคำ และขจรจิต บุณนาค. (2556).

พฤติกรรมผู้บริโภคข่าวของคนต่างวัยในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สถาบันอิศรา และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

ภาษาอังกฤษ

Davis, F. D. (1989). **Perceived usefulness, perceived ease of use and user acceptance of information technology.** MIS Quarterly.

Howard, A. (2014). **JOURNALISM The Art and Science of Data-driven Journalism.** [Online]. Available: <http://towcenter.org/wp-content/uploads/2014/05/Tow-Center-Data-Driven-Journalism.pdf> [5 August 2016]

Rodríguez, L. (2016). **Data journalism in Uruguay.** Retrieved April 15, 2017, from https://www.researchgate.net/publication/291692546_Data_Journalism_in_Uruguay

Royal, C. and Blasingame, D. (2015). **DATA JOURNALISM: AN EXPLICATION.** [Online]. Available: <https://isojournal.wordpress.com/2015/04/15/data-journalism-an-explication/> [15 April 2017]

The Guardian. (2010). **Analysing data is the future for journalists, says Tim Berners-Lee.** Retrieved from <https://www.theguardian.com/media/2010/nov/22/data-analysis-tim-berners-lee>

The Partnership for 21st Century Learning. (2002). **Framework For 21st Century Learning.** Retrieved from <http://www.p21.org/our-work/p21-framework>

Zanchelli, M. (2011). **Integrating Data Journalism into Newsrooms.** Retrieved from https://www.icfj.org/sites/default/files/integrating%20data%20journalism-english_0.pdf

มาตรฐานสื่อ (มวลชน) มืออาชีพ ในบริบทของสื่อ (มวลชน) ท้องถิ่น

โดย จักรกฤษณ์ แววล้ายหงษ์
เจ้าของและบรรณาธิการ นสพ.ประชาชาติ ตราด

กระแสการเรียกร้องจากหลายฝ่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งสถาบันการศึกษาที่ผลิตนิสิต นักศึกษาด้านวารสารศาสตร์ และนิเทศศาสตร์ให้ “ผู้มีอาชีพสื่อมวลชน” ต้องปฏิรูปตัวเอง โดยผลักดันให้องค์กรวิชาชีพสื่อระดับชาติทั้งหลาย เช่น สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย หรือสมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย สมาคมผู้ผลิตข่าวออนไลน์ เพราะ ผู้ที่เป็นสื่อมวลชน หรือ ผู้สื่อข่าว ที่หมายรวมไปทั้งบรรณาธิการ คอลัมนิสต์ หรือ แม้แต่เจ้าของต้องสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้เกิดขึ้น โดยพุ่งเป้าหมายไปที่ “จริยธรรมและจรรยาบรรณของสื่อมวลชนที่กำลังบกพร่อง”

อีกทั้ง ปัจจุบันวงการสื่อสารมวลชนไม่ได้มีสื่อเพียงหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เท่านั้น แต่มีสื่อออนไลน์ ซึ่งมีทั้งเฟซบุ๊ก เพจ เว็บไซต์ โลก หรืออินสตาแกรม เป็นต้น ซึ่งมีความน่าเชื่อถือน้อยกว่าสื่อหลัก และไม่มีการควบคุมด้านจริยธรรมมากเพียงพอ รวมทั้งยังไม่มีองค์กรวิชาชีพด้านสื่อออนไลน์เข้ามาควบคุมอย่างเป็นรูปธรรม

หากมองไปที่สื่อมวลชนในท้องถิ่น ยิ่งล่อแหลมต่อการละเมิดจริยธรรมมากกว่าสื่อมวลชนในส่วนกลาง ด้วยเหตุที่สื่อมวลชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่เปิดขึ้นมาจากเหตุผลที่ไม่ใช่เพื่อวิชาชีพเป็นหลัก แต่มองไปในเรื่องของผลประโยชน์ทางธุรกิจ และการใช้อิทธิพลของความ เป็นสื่อมากกว่า จึงมีคำถามเกิดขึ้นว่า จะมีเกณฑ์หรือมาตรฐานทางวิชาชีพเพื่อแยกแยะความเป็น “สื่อมวลชนมืออาชีพ” กับ “สื่อมวลชนทั่วไป” อย่างไร

สื่อมวลชนท้องถิ่นขาดความรู้ด้านจริยธรรม

นางสาวพัชรี เกิดพรหม เจ้าของและบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ส่องใต้ จ.สตูล และเจ้าของรายการข่าววิทยุท้องถิ่นใน จ.สตูล และผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์มติชน และข่าวสด ประจำ จ.สตูล ให้ความเห็นว่า ทุกวันนี้การทำสื่อในท้องถิ่นยากลำบากกว่าเมื่อก่อนที่ไม่มีสื่อออนไลน์มาแย่งพื้นที่ข่าวเราทำงานไปตามหน้าที่ ตามเหตุการณ์ข่าวที่เกิดขึ้นและประเด็นข่าวที่เกิดขึ้น แต่เมื่อมีสื่อออนไลน์ทำให้ต้องทำงานหนักขึ้นเพื่อสร้างข่าวให้มีราย

ละเอียดและความถูกต้องมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้เกิดความแตกต่าง และครบในทุกมิติ ไม่มองแค่มุมเดียวแต่ทุกอย่างต้องรอบด้าน และไม่นำเสนอเรื่องราวที่ผิดข้อเท็จจริง ผิดกรอบจริยธรรม เมื่อไม่มีข้อมูลมากพอต้องค้นหาเพื่อหาความจริงก่อนนำเสนอข่าวออกไป เพราะสื่อออนไลน์ทำแค่ถ่ายภาพ และมีเนื้อหาไม่กี่บรรทัด และโพสต์ลงไปที่ทันทีเพื่อความรวดเร็ว ทำให้เกิดความเสียหายเพราะมีการตีความกันจนผิดความหมาย และสังคมเข้าใจผิด แล้วไม่มีการแก้ไข ซึ่งนักข่าวท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่ได้มีความรู้ด้านวิชาชีพสื่อ ไม่เข้าใจบริบทของความเป็นสื่อมวลชนว่าควรจะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร? ยิ่งนักข่าวที่เป็นสื่อออนไลน์มีความเป็นสื่อค่อนข้างน้อย เพราะการเข้ามาเป็นสื่อมวลชนในวันนี้ มันง่ายยิ่งกว่าสมัครงานด้วยซ้ำ

นายเจริญลักษณ์ เพ็ชรประกับ เจ้าของและบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์อีสานบิซ จ.ขอนแก่น กล่าวว่า ในสถานการณ์ปัจจุบันสื่อท้องถิ่นมีข้อจำกัดมากมาย ทั้งการเป็นสำนักข่าวส่วนตัวหรือการเป็นสตริงเกอร์ให้สื่อในส่วนกลาง เพราะมันเกิดวิกฤตทางธุรกิจ และส่งผลกระทบต่อการอยู่รอด สุดท้ายต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ เมื่อไปไม่รอดก็กระทบมาถึงการทำงานให้เป็นมืออาชีพ เพราะเขาต้องอยู่รอดในท่ามกลางวิกฤติ ส่งผลกระทบต่อการละเมิดจริยธรรมจึงเกิดขึ้น ยิ่งสถานการณ์ที่ไคร? ก็เป็นสื่อมวลชนได้ ยิ่งส่งผลกระทบ และมีภาพสะท้อนของสื่อที่บกพร่องทางจริยธรรม ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องแก้ไข ใน จ.ขอนแก่น มีปัญหาความขัดแย้งมากมายที่จะต้องเข้ามาแก้ไข ทบทวน เป็นเรื่องจำเป็น เพราะการที่ไคร? ก็เป็นสื่อได้ ได้สร้างปัญหาด้านจริยธรรม ทั้งการไปเบ่งกินข่าวฟรี เรียกร้องผลประโยชน์ ทำให้สื่อขาดการยอมรับและเกิดช่องว่างในการประกอบอาชีพ และความน่าเชื่อถือเพิ่มมากขึ้นด้วย

ขณะที่ นายสวาท เกตุงาม ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์มติชน ประจำ จ.สระแก้ว ให้ความเห็นว่า ผู้สื่อข่าวในยุคสื่อออนไลน์ ที่ไคร? ก็เป็นผู้สื่อข่าวได้ ไม่ว่า ตาสี ตาสา นักเรียน นักศึกษา และคนทั่วไปที่อ่านออกเขียนได้ ก็สามารถเป็นผู้สื่อข่าวได้ โดยที่ไม่ผ่านกระบวนการคัดเลือกคัดกรอง จากสำนักข่าวแต่อย่างใด ทำให้การสื่อสารที่ขาดคุณภาพ มีทั้งข่าวเท็จ ข่าวเท็จ ซึ่งผู้เสพสื่อออนไลน์ จะต้องพิจารณาเอาเอง จึงส่งผลกระทบต่อผู้สื่อข่าว มืออาชีพอย่างรุนแรง หลายสำนักข่าวต้องปิดตัวเอง เลิกจ้างผู้สื่อข่าว และทุกสำนักข่าวต้องหันมาใช้สื่อออนไลน์แทน เพื่อความอยู่รอด และจากการเปลี่ยนแปลง สู่ยุคโซเชียล มีเดีย ทำให้พบว่า มีผู้สื่อข่าว กระทำผิดจรรยาบรรณของสื่อหรือจริยธรรมของสื่อ มากขึ้น อาจเพียงเพื่อความอยู่รอด หรือที่เกิดกมลสันดาน ดั้งเดิมที่อาจตั้งใจจะกระทำผิด ก็อาจเป็นไปได้

นายสวาท กล่าวว่าเน้นว่า หากพูดถึงจริยธรรมของผู้สื่อข่าว ในยุคปัจจุบันถูกโจมตีจากผู้เสพข่าวทั่วไปว่า

เป็นนักข่าวตัวจริงหรือแอบอ้าง บางคนชอบยกตัวข่มท่านหรือพูดอีกอย่างว่า ทำตัวกว้าง บางคนชอบเขียนข่าวด่าคนนั้นด่าคนนั้น บางคนชอบบริดไถ บางคนบอกเป็นนักข่าวแต่เขียนข่าวไม่เป็น บางคนชอบเขียนแต่เรื่องความเลวของคนอื่น บางคนโอ้อวดว่าผู้สื่อข่าวใหญ่ ชอบแสดงตัวไปรีดไถรับของข่าว สิ่งเหล่านี้ มักจะได้ยินบ่อย ๆ อาจเป็นจริงสำหรับผู้สื่อข่าวบางคน แต่ส่วนใหญ่แล้วมักจะเหมารวมทำให้เกิดความเสียหายในวงการสื่อสารมวลชน มีใช่น้อยประกอบในปัจจุบัน สื่อใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย เช่น สื่อออนไลน์ รวมถึงแพลตฟอร์มต่าง ๆ ทำให้ผู้ที่เป็นผู้สื่อข่าวเป็นไครก็ได้ เขียนผิดเขียนถูก ไม่ถูกตามหลักไวยากรณ์ คำพูดเป็นคำใหม่ สั้น ๆ หรือเพี้ยนไป ส่งผลให้เกิดภาษาวิบัติหรือเข้าใจเฉพาะกลุ่ม การรายงานข่าวไม่ถูกต้อง เขียนข่าวเพียงด้านเดียว ละเมิดสิทธิของผู้อื่นมองแต่เรื่องความเลวของผู้อื่น ๆ ทำให้เกิดผู้สื่อข่าว ที่ไม่ใช่มืออาชีพหรือเป็นนักข่าวเฉพาะกิจ ที่ขาดจริยธรรมความเป็นสื่อที่มีคุณภาพ

ส่วนนายอุดม วราหะ เจ้าของ และบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ไทย-สยาม และทีวีออนไลน์ กล่าวว่า ความที่สื่อมวลชนได้รับการยกย่องว่าเป็น ฐานันดร 4 ที่ได้รับเกียรติจากประชาชน แต่สื่อมวลชนกลับไม่ได้ใช้ไปในทางที่เกิดประโยชน์ต่อสังคม ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือ และขาดความสำนึกด้านจริยธรรม กลายเป็นสื่อขยะในสังคม รวมทั้งยังไปทำร้ายสังคม ซึ่งใน จ.กำแพงเพชร มีสื่อเหล่านี้ไม่น้อย จะเรียกได้ว่า เป็นการทำให้ทุจริตต่ออาชีพสื่อ และ ไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม สื่อมวลชนท้องถิ่นบางคนเข้าไปเรียกร้องผลประโยชน์ พอมีการร้องเรียนก็ไม่มี การตรวจสอบ แม้องค์กรวิชาชีพในท้องถิ่นที่มีการตั้งขึ้นมา อย่างนี้ คือปัญหาที่สังคมต้องเข้ามาตรวจสอบ แต่ก็ไม่มีใครกล้า โดยสรุปแล้ว สื่อมวลชนท้องถิ่นขาดความรู้ในวิชาชีพ และกรอบจริยธรรมของผู้ประกอบอาชีพสื่อ จึงทำให้เกิดปัญหาขึ้นมาทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ

คุณลักษณะของผู้สื่อข่าวมืออาชีพ

นายอุดม แนะนำ หากจะกำหนดมาตรฐานหรือคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็น “สื่อมืออาชีพ” มองได้หลายแง่มุม แต่สื่อมืออาชีพต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม และควรเสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมา ครบถ้วนและรอบด้าน โดยเฉพาะแง่มุมของปัญหาที่สร้างผลต่อการเปลี่ยนแปลง ที่สำคัญต้องยึดมั่นในหลักจริยธรรมของการเป็นสื่อมวลชนที่ดี การไม่ไปละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

แม้สื่อมวลชนจะมีเสรีภาพ แต่ก็มิชอบเขต ซึ่งเรื่องเรื่องราวเหล่านี้ต้องเน้น ต้องเข้ม อย่างไรก็ตาม การจะควบคุมด้านจริยธรรมได้ต้องมีองค์กรวิชาชีพที่ตั้ง

ขึ้นมา ดูแล หรือตกเดือน เหมือนที่สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ หรือองค์กรวิชาชีพอื่นๆ ที่ออกแถลงการณ์ในประเด็นปัญหาต่างๆ ในสังคม แล้วสื่อมวลชนได้นำเสนอไปอย่างไม่ต้องสงสัย และละเมิดจริยธรรม หรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ที่น่าจะมีก็คือ ใบประกอบวิชาชีพสื่อ ที่ควรจะมีเหมือนครู เหมือนหมอ หรือทนายความ ซึ่งจะเป็นการรับรอง ส่วนจะให้ใครมาออกให้ ต้องหาหรือกันเอง จะจัดอบรมก่อนจะมาประกอบอาชีพ หรือการต่อไปประกอบวิชาชีพเป็นครั้งคราว หรือเป็นระยะเพื่อทบทวนก็น่าจะดี เพราะอย่างน้อยผู้ที่เข้ามาประกอบอาชีพสื่อจะได้มีความรู้ด้านการทำอาชีพ และกรอบด้านจริยธรรม

นายเจริญลักษณ์ เพ็ชรประดับ กล่าวเพิ่มเติมว่า ความเป็นมืออาชีพของสื่อมวลชนท้องถิ่นที่มีน้อยอยู่แล้ว กำลังจะกลายเป็นปัญหาที่ทางสังคมเฝ้ามอง และต้องการให้มีการแก้ไข ซึ่งส่วนตัวแล้วมองว่า สื่อมวลชนจะต้องนำเสนอข้อมูลที่มีความเป็นจริง รอบด้าน และไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง จากการนำเสนอข่าวของนักการเมืองหรือนักธุรกิจ และการนำเสนอข่าวสืบสวนสอบสวน ที่สร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เพราะสิ่งนี้ น่าจะสร้างความแตกต่างให้เห็นระหว่างนักข่าวมืออาชีพกับสื่อมวลชนทั่วไป ส่วนเรื่องจริยธรรมสื่อมวลชนมืออาชีพต้องมี แต่ต้องมีองค์กรวิชาชีพควบคุม และมีบทลงโทษ เหมือนที่สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติได้ทำ แต่ต้องเข้มแข็งให้มากกว่านี้ ซึ่งน่าจะมียุติธรรมเข้ามาช่วยด้วย เพราะหากจะให้องค์กรวิชาชีพดูแลเพียงฝ่ายเดียว คงไม่สำเร็จ เพราะไม่มีอำนาจลงโทษโดยตรง

สำหรับนายสวาท มองเหมือนกันว่า สื่อมวลชนอาชีพต้องกรอบจริยธรรมยึดเป็นหลักในการทำงาน จะเห็นได้ว่า ในปัจจุบัน ใครก็เป็นสื่อข่าวได้ โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ ทำง่าย รวดเร็ว แต่ความเชื่อถือมีน้อย ความถูกต้องลดลง ความเป็นมืออาชีพพลดลงอย่างสิ้นเชิง ดังนั้น

นักข่าวมืออาชีพนั้น จะต้องมีการจริยธรรมและปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ของสื่อ โดยสากล มีทั้งหมด 23 ข้อ เพื่อให้ผู้สื่อข่าวมืออาชีพสร้างความเชื่อถือให้กับผู้เสพข่าว จะต้อง ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้สื่อข่าว และยังต้องมีจริยธรรม คุณธรรม ไม่ยกตนข่มท่าน หรือไม่เกรง ผู้สื่อข่าวทุกคนต้องมีบัตรประจำตัวแสดง ว่าเป็นนักข่าวตัวจริงสังกัดสำนักสื่อใด มีวันออกบัตรและวันหมดอายุ

ข้อเสนอ - ที่สำคัญ สำนักสื่อแต่ละสำนัก ต้องออกค่าใช้จ่ายให้กับผู้สื่อข่าว เป็นค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ตามระยะทางหรือเท่าที่จ่ายจริงในการไปทำข่าว หรืออาจเหมาะสมเพื่อไม่ให้ไปเรียกร้องจากแหล่งข่าว

บทสรุป: ต้องสร้างมาตรฐานทางวิชาชีพสื่อ

กล่าวโดยสรุปแล้ว นักข่าว ผู้สื่อข่าว หรือสื่อมวลชนท้องถิ่น ที่สื่อมวลชนท้องถิ่นมืออาชีพทั้ง ๔ คนได้สะท้อนให้เห็นดังที่กล่าวมาข้างต้น ว่า เกณฑ์มาตรฐานทางวิชาชีพของสื่อมวลชนในท้องถิ่นนอกเหนือจากความรู้ทางวิชาชีพ สื่อของแต่ละคนและของแต่ละแพลตฟอร์มแล้ว สิ่งที่จะสร้างมาตรฐานทางวิชาชีพสื่อมวลชนก็คือ สื่อมวลชนมืออาชีพทุกแพลตฟอร์มต้องยึดหลักจริยธรรม ในการทำงานอย่างเข้มข้น เพื่อสร้างความแตกต่างทางวิชาชีพ

ให้นักข่าว หรือ “สื่อ (มวลชน) มืออาชีพกับสื่อมวลชนสมัครเล่น” ที่นำเสนอข่าวไปวันๆ หนึ่งโดยไม่ได้มองถึงผลกระทบทางจริยธรรมทางวิชาชีพ แต่อีกสิ่งหนึ่งที่ไม่ควรมองข้ามก็คือ การพัฒนาทักษะทางวิชาชีพสื่อที่ “สื่อมวลชนมืออาชีพ” จะต้องมากกว่า “สื่อมวลชนสมัครเล่น” เพราะนอกจากจะสร้างความแตกต่างแล้ว ยังจะสร้างความน่าเชื่อถือทางวิชาชีพสื่อให้กับตัวเอง และวงการสื่อมวลชนด้วย ทั้งนี้ หากจะมีองค์กรวิชาชีพสื่อในแต่ละแพลตฟอร์มควบคุมด้านจริยธรรม และร่วมกับต้นสังกัดเพื่อใช้บทลงโทษสื่อมวลชนที่ละเมิดกรอบจริยธรรมก็เป็นเรื่องที่ดี และน่าจะสนับสนุน รวมทั้ง หากสามารถออกไปประกอบวิชาชีพให้กับสื่อมวลชนทั้งระบบที่จะก้าวเข้ามาเพื่อเป็น “สื่อมวลชน” จะต้องผ่านหลักสูตรที่องค์กรวิชาชีพกำหนดขึ้นเพื่อทดสอบความรู้ ความสามารถ หากผ่านก็มอบใบประกอบวิชาชีพชั่วคราว และหากปฏิบัติได้ดีแล้วจะออกใบประกอบวิชาชีพให้ครั้งละปี เมื่อหมดอายุจึงเข้ามาต่อ และรับการอบรมเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องวิชาชีพ รวมทั้งเรื่องข้อปฏิบัติของการประกอบอาชีพ รวมทั้งกฎหมายที่สื่อต้องรับรู้ในการทำงาน เมื่อทำได้เช่นนี้แล้ว ก็จะเรียกได้ว่า “สื่อมวลชนมืออาชีพ” ได้อย่างภาคภูมิใจ

“ศาสนา” ประเด็นอ่อนไหว... “จริยธรรมสื่อไร้พรหมแดน”

โดย ดร. พรรณี อมรวิสุทธิพนิช

“

เหตุการณ์คนร้าย “ถ่ายทอดสด” นาฬิกาทรายถึงมัสยิดในนิวซีแลนด์ เมื่อวันที่ 15 มี.ค. 2019 สร้างความสะเทือนขวัญไปทั่วโลก การเผยแพร่ การแชร์หรือการส่งต่อ คลิปวิดีโอสังหารหมู่ความยาว 17 นาที ที่แสดง ถึงความอามหิตต่อคนบริสุทธิ์กว่าร้อยละ 90 ในสถานประกอบพิธีทาง ศาสนานั้น ไม่ได้ส่งผลแค่ทำให้เกิดประวัติศาสตร์ “วันมืดมิดที่สุดของ นิวซีแลนด์” แต่เป็นวันที่เกิดการตั้งคำถามครั้งสำคัญในเครือข่ายกำกับ ดูแลจริยธรรมสื่อมวลชนนานาชาติ !

”

รายละเอียดการก่อการร้ายเกิดขึ้นเมื่อช่วงบ่าย โมงกว่า เบรตัน ทาร์เรนต์ (Brenton Tarrant) ชาว ออสเตรเลียอายุ 28 ปี ใช้เครื่องมือสื่อสารคมออนไลน์ ถ่ายทอดสดตัวเองขณะนำอาวุธปืนหลายกระบอกบุก เข้าไปกราดยิงคนในมัสยิด 2 แห่ง ได้แก่ มัสยิด อัลนัวร์ (Al Noor mosque) ในเมืองไครสต์เชิร์ช และ มัสยิด ลินวู้ด (Linwood mosque) อยู่ห่างกันประมาณ 5 กิโลเมตร ทำให้มีผู้เสียชีวิต 50 คนและบาดเจ็บอีก ไม่ต่ำกว่า 50 คน

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเพียง 36 นาทีเท่านั้น แทบ ไม่น่าเชื่อว่าภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมงมีผู้เข้าไปแชร์คลิป วิดีโอความยาว 17 นาทีนี้มากกว่าล้านคน เฉพาะภายใน 24 ชั่วโมงแรกเจ้าหน้าที่เฟซบุ๊กและเจ้าหน้าที่ดูแลสื่อต่างๆ ช่วยกันลบคลิปนี้ที่โดนโหลดโดนแชร์ออกไปทั่วโลกกว่า 1.5 ล้านครั้ง

ในโลกออนไลน์ของคนไทย มีผู้นำคลิปสังหารหมู่ นี้มาเผยแพร่ส่งต่อเช่นกัน โดยตัดต่อย่อเป็น 2 เวอร์ชัน ความยาว 2:20 นาที และ 5 นาที คนไทยผู้อยากมี

บทบาทเป็น “สื่อ” ช่วยกันแชร์ส่งต่อไปในกรู๊ปห้องไลน์ และโซเชียลต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว

จากนั้นไม่นาน เจ้าหน้าที่รัฐนิวซีแลนด์พยายามประกาศขอร้อง ห้ามปรามและขู่เอาผิดผู้เผยแพร่คลิปเหล่านี้ ตำรวจนิวซีแลนด์ส่งเรื่องขอเบาะแสรายชื่อผู้แชร์คลิปนี้กับเฟซบุ๊ก เพื่อนำตัวมาลงโทษตามกฎหมาย ด้วยโทษปรับสูงถึง 3 แสนบาท ข้อหาสร้างความกระทบกระเทือนจิตใจของครอบครัวเหยื่อ

เครือข่ายดูแลจริยธรรมสื่อนานาชาติ พยายามส่งสารย้ำเตือนไปถึงนักข่าว สำนักข่าว สื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ ให้ตระหนักและเคารพในหลักการ **จริยธรรมสื่อไร้พรมแดน (Global journalism Ethics)** โดยเฉพาะการนำเสนอข่าวและภาพข่าวเกี่ยวข้องกับ ศาสนา ความศรัทธา ความเชื่อ เพราะเป็นเรื่องอ่อนไหวและมีความละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นทั่วโลกโดยอ้างความเชื่อความศรัทธาต่อศาสนาต่าง ๆ เช่น การฆ่าหมู่พระสงฆ์ในประเทศบังกลาเทศ การทำร้ายกลุ่มสมาชิกลัทธิฟ้าหุลูกขงจากประเทศจีน ฯลฯ

การณรงศ์ให้คำนึงถึง **จริยธรรมสื่อไร้พรมแดน** แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงหลักคิดเกี่ยวกับ จริยธรรมสื่อสารมวลชน โดยไม่ได้เน้นเพียงแค่ **ความถูกต้อง** **ข้อเท็จจริง** **ความรอบด้าน** **สิทธิเด็ก** **สิทธิความเป็นส่วนตัว** ฯลฯ หรือที่เรียกกันว่าหลักการพื้นฐาน

จริยธรรมสื่อมวลชน หรือ หลักจริยธรรมวิชาชีพสื่อสารมวลชน (Code of Ethics) ที่ถูกบัญญัติขึ้นมาเกือบ 100 ปีที่แล้ว ในปี ค.ศ.1923 โดย สมาคมบรรณาธิการหนังสือพิมพ์แห่งอเมริกา (American Society of Newspaper Editors) กำหนดหลักจริยธรรมสำคัญไว้ 7 ประการ เพื่อเป็นแนวทางการทำหน้าที่สื่อมวลชนทั่วโลก ได้แก่

- Responsibility มีความรับผิดชอบต่อสังคม
- Freedom of the Press มีเสรีภาพในการเสนอข่าว
- Independence ความเป็นอิสระ
- Accuracy ข้อเท็จจริง ความเที่ยงตรง
- Impartiality ความไม่ลำเอียง เที่ยงธรรม
- Fair Play มีความยุติธรรม เปิดแสดงความเห็นรอบด้าน
- Decency ถูกทำนองคลองธรรมและมีมรรยาท

ปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารถูกพัฒนาอย่างรวดเร็ว ปรากฏการณ์ สื่อยุคดิจิทัล และ “**สื่อสังคมออนไลน์**” ส่งผลให้ระบบนิเวศน์สื่อเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต แม้แต่คำว่า “สื่อสารมวลชน” หรือ “สื่อ” ก็ถูกขยายความเปิดกว้างขึ้นเช่นกัน

คำว่า “สื่อ” ไม่ได้หมายความว่าเฉพาะ นักข่าว สื่อมวลชน สำนักข่าว นักวารสารศาสตร์ แต่ในวันนี้ “สื่อ” อาจหมายถึง “**ใครก็ได้**” ที่สร้างเนื้อหาแล้วสื่อสารออกสู่สาธารณะ หรือ “**อะไรก็ได้**” ที่สร้างข้อมูลแล้วเผยแพร่ หรือ ส่งต่อข่าวสารออกยังผู้คนทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวางแบบไร้พรมแดนทางภาษา เช่น หุ่นยนต์ “เอไอ” หรือ ปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial Intelligence)

แม้โลกแห่งการสื่อสารเปลี่ยนไป แต่สิ่งที่สังคมยังคงเรียกร้องอย่างไม่เปลี่ยนแปลง คือ “ความรับผิดชอบต่อสังคม” (Social Responsibility) ของผู้ปฏิบัติหน้าที่ หรือผู้ที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการสื่อสารหรือการผลิตเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสู่สังคม เพราะถือว่าเป็น “**ใครก็ตาม**” หรือ “**อะไรก็ตาม**” ที่อาสาทำบทบาทเป็น “สื่อ” ต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ในการพิทักษ์และดูแลคุ้มครองสิทธิของประชาชนด้วย

เพราะข้อมูลเนื้อหาที่ผลิตหรือเผยแพร่ออกมาอาจส่งผลกระทบต่อผู้คนหรือสังคมได้ในระยะเวลาอันสั้น และไม่ได้ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ใด ประเทศใดประเทศหนึ่งเท่านั้น แต่อาจส่งผลไปทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว จาก

เทคโนโลยีสื่อสังคมออนไลน์ที่ไร้พรมแดนทั้งในเรื่องพื้นที่และภาษา

“ศาสนา ความศรัทธา ความเชื่อ” กำลังกลายเป็นประเด็นสำคัญ ที่นักวิชาการด้านจริยธรรมวารสารศาสตร์ทั่วโลกให้ความสนใจศึกษาวิจัยว่า หลักการและหลักปฏิบัติที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร เพราะเป็นเรื่องละเอียดอ่อนจนทำให้นักข่าวหรือสำนักข่าวหลายแห่ง ประกาศจุดยืนไม่นำเสนอข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ **ศาสนา ความเชื่อ ลัทธิ หรือประเพณีบางอย่าง** เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความผิดพลาดสับสน หรือไม่ต้องการเข้าไปเป็นคู่ขัดแย้งระหว่าง **“ความศรัทธา กับ ความความงมงาย” “ความรู้ กับ ความเชื่อ”** หรือ **“วิทยาศาสตร์ กับ โสยศาสตร์”** ฯลฯ

โดยเฉพาะการสื่อสารเรื่องราวเกี่ยวกับ **“ศาสนา”** หากทำให้เกิดความเข้าใจผิด ผลกระทบไม่ได้มีเพียงการทำผิดหลักการจริยธรรมสื่อ การขาดความรับผิดชอบต่อสังคม การทำผิดกฎหมาย หรือถูกสังคมต่อต้านเท่านั้น แต่อาจส่งผลกระทบทำให้เกิดความรุนแรงและเป็นเชื้อเพลิงของเหตุก่อการร้ายขึ้นได้

อย่างไรก็ตาม การเลือกที่จะไม่นำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับศาสนาหรือลัทธิความเชื่อต่าง ๆ ก็ถูกตั้งคำถามว่ากำลังบกพร่องในฐานะ **“ผู้ทำหน้าที่สื่อ”** หรือไม่ ถือเป็นการทำผิดต่อหลักเสรีภาพและอิสระในการเสนอข่าวให้สังคมรับรู้รอบด้านหรือไม่ เพราะการไม่รายงานสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นในบางพื้นที่ ถือเป็นการปิดหูปิดตาชาวโลก

ที่ผ่านมามีเพจเฟซบุ๊กภาษาไทยหลายแห่งเผยแพร่ข้อมูลอ่อนไหวเกี่ยวข้องกับ **“ความศรัทธา”** ในศาสนาหรือลัทธิความเชื่อต่าง ๆ เช่น **“สมาคมต่อต้านสิ่งงมงาย” “กะโหลกแดง” “ซูปตาร์ พระ เณร” “สำนักข่าว**

เจริญพวง” สื่อสังคมออนไลน์เหล่านี้บางครั้งถูกระงับปิดเพจไปไม่นาน ก็เปลี่ยนไปตั้งชื่อใหม่ที่คล้าย ๆ กัน

การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อความศรัทธา จึงกลายเป็นข้อถกเถียงที่ละเอียดอ่อนกว่าประเด็นอื่น ๆ ของ **“จริยธรรมสื่อไร้พรมแดน”** แตกต่างไปจากประเด็นการรายงานข่าวไร้พรมแดนอื่น ๆ เช่น การแพร่ระบาดของเชื้อโรคอุบัติใหม่ ภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลก การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ สงครามการค้าโลก แรงงานอพยพ ผู้ลี้ภัย ฯลฯ **เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้ไม่ได้มีเพียงคำตัดสินว่า “จริง” หรือ “เท็จ” แต่มี “ความศรัทธา”** เข้ามาเป็นองค์ประกอบสำคัญ

สำหรับคนทั่วไปที่สนใจว่าหลักจริยธรรมสื่อไร้พรมแดนว่ามีรายละเอียดอย่างไรบ้าง สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Global journalism Ethics* เขียนโดย Stephen Ward ผู้อธิบายหลักการเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวคิดนี้ว่า หลังสังคมเปลี่ยนแปลงก้าวเข้าสู่ความเป็นพลเมืองโลก (cosmopolitanism) หรือการผสมผสานนานาชาติพันธุ์ ผู้ทำหน้าที่สื่อต้องยึดหลักสำคัญ 3 ประการ คือ

ความน่าเชื่อถือ (credibility) ความสมเหตุสมผล (justifiable) และ หลักมนุษยธรรม (humanity)

พร้อมการคำนึงถึงข้อคิด 3 ประการ ได้แก่ 1 การคิดว่าตัวเองเป็นตัวแทนของโลก (act as global agents) ไม่ใช่ชนกลุ่มน้อยหรือสื่อจากพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเท่านั้น 2 การคิดทำหน้าที่บริการเผยแพร่ข่าวสารให้พลเมืองโลก (serve the citizens of the world) 3 การคิดแบบเปิดกว้าง ไม่มีทัศนคติแบบคับแคบ (promote non-parochial understandings)

เครือข่ายกำกับดูแลจริยธรรมสื่อมวลชนใน

ประเทศไทยทั้งภาครัฐและภาคเอกชน พยายามจัดทำแนวทางหรือวิธีการเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับศาสนาโดยไม่สร้างความขัดแย้งระหว่างบุคคลหรือความแตกแยกในสังคม เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2560 มีการเผยแพร่ “แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การเสนอข่าวและภาพข่าวเกี่ยวกับชาติพันธุ์ ศาสนา และสถานะทางเพศ พ.ศ. 2560”

โดยให้ความหมายว่า “ศาสนา” หมายถึง ความเชื่อของบุคคลต่อหลักธรรมและพิธีกรรมตามคำสั่งสอนของลัทธิความเชื่อนั้น ๆ สำหรับเนื้อหาส่วนที่เกี่ยวข้องกับศาสนานั้น สามารถสรุปได้ดังนี้

1. หลีกเลี่ยงการเสนอข่าว ภาพข่าว และบทความ บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด หรือผู้ต้องสงสัย หรือผู้ต้องหา โดยใช้ชาติพันธุ์หรือศาสนาที่บุคคลนั้นนับถือ มากล่าวถึงแบบเหมารวม และสื่อความหมายในทางลบ

2. หลีกเลี่ยงการเสนอข่าว ภาพข่าว และบทความ เรื่องที่เกี่ยวกับศาสนาใด ๆ ในเชิงลบ และนำเสนออย่างระมัดระวังด้วยความเคารพต่อศาสนานั้น ๆ

3. ระมัดระวังในการนำเสนอข่าว ภาพข่าว และบทความ เรื่องที่มีความแตกต่าง หรือสถานการณ์ที่อ่อนไหวต่อความขัดแย้ง เกี่ยวกับชาติพันธุ์และศาสนา อันอาจนำไปสู่ความเกลียดชังและความรุนแรง

ในอนาคตอันใกล้สังคมไทยจะตั้งคำถามเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับ “ศาสนา” มากขึ้น ขณะเดียวกันข้อสงสัยเกี่ยวกับ “นิยามความหมาย” ที่แตกต่างระหว่าง “ศาสนา กับ ลัทธิ กับ ความเชื่อ” ก็

จะเพิ่มมากขึ้นไปด้วยเช่นกัน

ความรู้ความเข้าใจใน “บทบาท” ผู้ทำหน้าที่สื่อสารเผยแพร่ข้อมูลออกสู่สาธารณะ คือหนึ่งในแนวทางสำคัญช่วยป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาความขัดแย้งและความรุนแรงในสังคม โดยเฉพาะบทบาทของการเป็น “สื่อไร้พรมแดน” ด้วยการไม่คิดว่าตัวเองเป็นตัวแทนจากพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง และไม่มีทัศนคติที่คับแคบคำนึงถึงแค่ความเชื่อส่วนตัว ผลประโยชน์ของกลุ่มตัวเอง หรือประเทศตัวเองเท่านั้น แต่ให้คิดเสมอว่าตัวเองคือตัวแทนของ “พลเมืองโลก”

จริยธรรมและบรรทัดฐานสื่อมวลชน กับความรับผิดชอบต่อสังคมในการพาดหัวข่าว

โดย ดร.รศ.ลิลา อังกูร
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สื่อมวลชนในฐานะที่เป็นผลผลิตและเป็น กระจกเงาของสังคม รวมทั้งเป็นผู้กำหนดประเด็น หัวข้อข่าวต่างๆ ให้ประชาชนผู้รับสารได้ทราบ โดยสื่อมวลชนเป็นผู้กำหนดทั้งเนื้อหาสาระในการนำเสนอ การเพิ่มหรือขยายพื้นที่ของข่าว ความถี่ในการรายงานข่าว และระยะเวลาในการนำเสนอข่าว (Agenda setting) การทำหน้าที่ของสื่อมวลชนแม้จะมีสิทธิ เสรีภาพ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่สื่อมวลชนก็ยังคงต้องอยู่ภายใต้จริยธรรม (ข้อพึงปฏิบัติของสื่อมวลชน) และจรรยาบรรณในวิชาชีพ (กฎเกณฑ์ความประพฤติหรือมารยาทของผู้ประกอบอาชีพสื่อสารมวลชน) ตลอดจนอยู่บนบรรทัดฐานของสื่อและสังคมที่พึงต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

ทฤษฎีว่าด้วยความรับผิดชอบทางสังคม (The Social Responsibility Theory) ของ Theodor Peterson (1973) เป็นทฤษฎีที่ทำให้สื่อมวลชนตระหนักในบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อตนเองมากขึ้น โดยมีจรรยาบรรณทางวิชาชีพเป็นกรอบหรือเสาหลักในการทำงาน มีหลักการพื้นฐาน 3 ประการ คือ 1) ให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการมีส่วนร่วมและเลือกรับข่าวสาร 2) สื่อต้องมีอิสรภาพ และเสรีภาพในการนำเสนอข่าว 3) สื่อต้องตระหนักถึงประโยชน์ที่สังคมจะได้รับสำหรับบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนภายใต้ทฤษฎีนี้ โดยสรุปประกอบด้วย

ด้านการเมือง ทำหน้าที่ในการเสนอข่าวสาร และข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ของส่วนรวมส่งเสริมกระบวนการทางประชาธิปไตย เพื่อให้ประชาชนมีความสามารถในการปกครองตนเอง ปกป้องรักษาสีติของปัจเจกบุคคลโดยทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจตราและควบคุมรัฐบาล

ด้านเศรษฐกิจ ทำหน้าที่ให้บริการสื่อโฆษณาต่างๆ ด้วยความถูกต้อง ไม่เกินจริง

ด้านสังคม ทำหน้าที่ให้ความบันเทิงที่คัดเลือกมาแล้วว่ามีคุณภาพหลีกเลี่ยงการนำเสนอข่าวที่อาจนำไปสู่การก่ออาชญากรรม ความรุนแรง ความไม่สงบ หรือความแตกแยกในสังคม และสามารถสะท้อนความคิดเห็นที่แตกต่าง รวมทั้งเปิดโอกาสให้ฝ่ายตรงข้ามได้ใช้สิทธิโต้ตอบ (เทียนทิพย์ เดียวเก้, 2559)

อย่างไรก็ตาม ภายใต้บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสื่อมวลชนนี้ สื่อก็ยังคงมีการกำกับดูแลตัวเอง ภายใต้กรอบของกฎหมายและจรรยาบรรณในวิชาชีพ แสดงความเป็นกลางในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร และสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายของสังคมในเรื่องความคิด มุมมองอย่างเป็นธรรม

สังคมปัจจุบัน ซึ่งเป็นสังคมแห่งข้อมูลข่าวสาร

สังคมออนไลน์ที่มีโซเชียลมีเดีย เป็นเครื่องมือสื่อสารที่เข้าถึงได้รวดเร็วและพร้อมใช้งานได้ง่ายดายตลอดเวลา สื่อมวลชนยังต้องใช้หลักจริยธรรมและความรับผิดชอบที่มากขึ้น การนำเสนอข่าวยังต้องใช้ความระมัดระวังมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันสื่อก็ยังถูกตรวจสอบจากสังคมได้ง่ายขึ้นด้วย ดังนั้นในการนำเสนอข่าว สื่อต้องทำหน้าที่ในการกลั่นกรองข้อมูลข่าวสาร ตรวจสอบและสกัดกั้นข่าวลวง (fake news) ต่างๆ รวมทั้งต้องป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อผู้ใดในทางมิชอบตามหลักจริยธรรมแห่งวิชาชีพอีกด้วย

เมื่อหลักการในเรื่องจริยธรรมและบรรทัดฐานของสื่อมวลชนปรากฏชัดแจ้งดังกล่าแล้ว หากย้อนถามกลับว่าแล้วสื่อมวลชนไทยอยู่บนกรอบบรรทัดฐานของสื่อในการทำหน้าที่ต่อสังคมครบถ้วน ถูกต้องและเป็นธรรมตามหลักการแล้วหรือไม่

การนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเสนอผ่านสื่อสังคมออนไลน์ มีประเด็นให้ชวนตั้งคำถามและคิดต่อมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพาดหัว การใช้ตัวโปรยบางข่าวพาดหัว หรือโปรยด้วยประโยคที่ใช้ถ้อยคำรุนแรง บางข่าวพาดหัวด้วยประโยคที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจสารไปในเชิงลบ หรือตีความได้สองแง่ หรือบางข่าวพาดหัวแบบไม่ได้เกี่ยวข้องกับเนื้อหาข่าวที่นำเสนอ ตลอดจนพาดหัวข่าวแบบเกินจริง ทั้งนี้เพียงเพื่อต้องการยอดไลค์ (like based) หรือยอดผู้เข้าชมเพื่อเรียกค่าโฆษณาเป็นกระแสหลัก ซึ่งแม้การพาดหัวข่าวหรือการโปรยข่าวดังกล่าวอาจไม่ได้ทำให้เกิดความเสียหาย หรือผลกระทบรุนแรงต่อใครหรือสิ่งใด แต่หากวิเคราะห์ไปถึงจริยธรรมและบรรทัดฐานของสื่อมวลชนในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมแล้ว การกระทำดังกล่าวอาจกล่าวได้ว่าสื่อไม่ได้ทำหน้าที่ตามที่มาตรฐานจริยธรรมกำหนดไว้

การแข่งขันที่สูงขึ้นในปัจจุบันทำให้สื่อแต่ละหัว
อาจละเลยในเรื่องของการกำกับดูแลตนเอง ประกอบกับ
การมีองค์กรสื่อใหม่ๆ เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก กลายเป็น
การแข่งขันเชิงธุรกิจเพื่อความอยู่รอดและหาตำแหน่ง
ทางการตลาดให้กับตนเองมากกว่า ซึ่งมูลเหตุเหล่านี้อาจ
ส่งผลต่อจริยธรรมและจรรยาบรรณของสื่อมวลชนได้

การพาดหัวข่าวบางข่าว เป็นการพาดหัวแบบเกินจริง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการขายข่าวและต้องการเรียกความสนใจจากผู้อ่านเป็นหลัก โดยทำให้เนื้อหาข่าวที่พาดหัวบิดเบือนไปจากความเป็นจริง หรือเมื่อติดตามอ่านเนื้อหาสาระแล้ว ปรากฏว่าไม่มีสาระสำคัญอะไรที่สอดคล้องกับหัวข้อข่าว นั้นหมายความว่าผู้เขียนข่าวจับประเด็นหรือสาระสำคัญของข่าวนั้นๆ ไม่ได้ หรือไม่ถูกต้อง รวมทั้งไม่สะท้อนให้เห็นถึงประโยชน์ที่พึงได้รับจากการอ่านข่าวนั้นๆ หรือที่เรียกว่าเป็น “ลึงก์ข่าว หลอกคลิก” เพื่อเป็นการเรียกเรตติ้งจากยอดกดเข้าดู ซึ่งมีผลต่อการขายโฆษณาต่อไป ขณะเดียวกันบางข่าวยังขึ้นพาดหัวโดยใช้ข้อสรุปหรือแนวคิดของคนเขียนข่าวเป็นหลัก หาได้อยู่บนข้อเท็จจริงแต่อย่างใด ทั้งที่ตามหลักการพื้นฐานแล้วผู้เขียนข่าวควรเลือกใช้ถ้อยคำ หรือภาษาที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นกลางในการนำเสนอข่าวมากกว่า

ปัญหาที่เกิดจากการพาดหัวข่าวที่ใช้ถ้อยคำรุนแรง เกินความเป็นจริง ส่งผลกระทบต่อผู้ที่ตกเป็นข่าว รวมถึงครอบครัว และบุคคลรอบข้างเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวที่นำเสนอผ่านโลกออนไลน์ จะเห็นได้ว่า เพียงชั่วเวลาไม่กี่นาทีที่นำเสนอข่าว จะมีการโพสต์แสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ต่อกระแสข่าวอย่างมากมาย ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งสภาพจิตใจและการดำเนินชีวิตของผู้ตกเป็นข่าวและผู้เกี่ยวข้องทั้งสิ้น ซึ่งบางครั้งข้อเท็จจริงหาได้เป็นเช่นข่าว

ที่นำเสนอไปก็มี กรณีดังกล่าวอาจเป็นการล่วงละเมิดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และถือเป็นความผิดต่อจริยธรรมและจรรยาบรรณของสื่ออย่างมหันต์ จึงเป็นเหตุให้มีการฟ้องร้องกลับจากผู้ตกเป็นข่าวที่ได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมากในปัจจุบัน

ตามหลักการแล้วการพาดหัวข่าวคือการบอกให้ผู้อ่านรู้ในเบื้องต้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไรตามหลัก 5W1H โดยการสรุปความเพื่อช่วยให้ผู้อ่านได้รับรู้ข้อมูลเบื้องต้นจากพาดหัวนั้นๆ แต่ปัจจุบันพาดหัวข่าวกลายเป็นพื้นที่ในการแข่งขันทางการตลาดเป็นพื้นที่ในการเรียกตัวเลขจากค่าโฆษณา จึงทำให้เกิดภาวะแข่งขันกันสร้างกระแส สร้างคำสร้างประโยค เพื่อหลอกล่อให้คนคลิกเข้าไปอ่านมากกว่าต้องการนำเสนอข่าวและข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง

ดังได้กล่าวแล้วว่าบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน คือ การทำความจริงให้ปรากฏ โดยการตรวจสอบและวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล และองค์กรต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อประชาชนโดยรวม และที่ผ่านมาสื่อมวลชนสามารถกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีต่อสังคมไทยขึ้นมากมายหลายเรื่อง แต่ปัญหาในเรื่องจริยธรรม จรรยาบรรณและบรรทัดฐานของสื่อมวลชนก็ยังมีปรากฏให้เห็นอยู่บ่อยครั้งในสังคมไทย ถึงเวลาแล้วหรือไม่ที่ผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อ รวมถึงผู้เกี่ยวข้องควรต้องหันมาร่วมกันผลักดัน สร้างความตระหนักต่อปัญหาดังกล่าวให้มากขึ้น เพราะสื่อมวลชนคือกระบอกเสียงของประชาชน และเป็นที่พึ่งของประชาชนในการเรียกร้องขอความเป็นธรรมในการแก้ไขปัญหาต่างๆ โดยแนวทางการแก้ไขปัญหา คงต้องใช้หลายมิติร่วมกัน ทั้งในระดับตัวบุคคล คือ ผู้เขียนข่าว หรือคนทำข่าว ระดับองค์กร คือ เรื่องของหลักการ นโยบาย กฎ ระเบียบ บทลงโทษ รวมถึงการทบทวนเรื่องจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพให้เข้มข้นขึ้น

ในมุมมองจากบทความนี้ การเร่งรณรงค์เสริมสร้างในเรื่องจริยธรรมและจรรยาบรรณ รวมทั้งบรรทัดฐานของสื่อที่มีต่อความรับผิดชอบต่อสังคม คงมิใช่แค่ปรับแก้ผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อเพียงอย่างเดียว ประชาชนทั่วไปที่เป็นผู้รับสารเองก็ควรต้องได้รับการกระตุ้นเตือนในเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อ และตระหนักในจริยธรรมสื่อเช่นเดียวกัน เพราะทุกวันนี้ผู้รับสารมิใช่เป็นแค่ผู้รับสารอย่างเดียว หากแต่เป็นผู้ส่งสารไปด้วยในขณะเดียวกัน ดังนั้น

จริยธรรมและบรรทัดฐานในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม จึงต้องสร้างให้เกิดขึ้นกับคนทุกกลุ่มไปพร้อมๆ กัน

ในฐานะนักการศึกษาการสร้างเมล็ดพันธุ์ใหม่ที่จะเข้าสู่กระบวนการนักสื่อสารมวลชนมืออาชีพ คงต้องปรับปรุงพันธุ์ใหม่ตั้งแต่ระดับฐานราก โดยการให้เด็กและเยาวชนที่สนใจได้เริ่มเรียนรู้ในกระบวนการเข้าสู่อาชีพ ตั้งแต่เนิ่นๆ ด้วยการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ (Learning by Doing) และค่อยๆ ซึมซับในเรื่องของจริยธรรม จรรยาบรรณ และบรรทัดฐานที่ถูกต้อง เหมาะสมในการเป็นนักสื่อสารมวลชนมืออาชีพที่มีคุณภาพต่อไป

บรรณานุกรม

เทียนทิพย์ เดียวก็ (2559) จริยธรรมและจรรยาบรรณสื่อในการนำเสนอข่าวยุคดิจิทัล.วารสารการสื่อสารและการจัดการนิต้า. ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2559).

PertersonTheodore. (1973). “The Social Responsibility of the Press.”Four Theory of the Press. University of Illinois Press, Urbanana.

กลไกการตรวจสอบสื่อ ภายใต้โครงการ “จับข้อสองจริยธรรมสื่อ”

โดย ผศ.ดร.บุปผา บุญสมสุข

การตรวจสอบสื่อเป็นบทบาทหน้าที่ของใคร ตรวจสอบไปเพื่ออะไร ทำไมต้องตรวจสอบก่อนจะไปหา คำตอบเหล่านั้นเราควรมาทำความเข้าใจในเบื้องต้นก่อน ว่า สื่อมีความสำคัญอย่างไรจึงต้องตรวจสอบ

พลิตเซอร์ได้จำแนกหน้าที่ของนักสื่อสารมวลชนใน สังคมประชาธิปไตย ไว้ 4 หน้าที่สำคัญ คือ (สิริทิพย์ ชัน สุวรรณ, 2539 : 9)

หน้าที่ การเป็น “นายทวาร” (Gatekeeper)
กลั่นกรองปล่อยผ่านข่าวสารอย่างมีวิจารณญาณ ประเมินคุณค่าเนื้อหาข่าวสารที่เก็บรวบรวมมาได้ และ ทำหน้าที่เลือกข่าวสารที่มีคุณค่า เหมาะสม และจำเป็น สำหรับผู้รับสาร

ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นนายทวารจะมีอำนาจในการ เลือกเสาะแสวงหาเก็บข้อมูลตามที่เห็นสมควร และ เรียบเรียงเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ข่าว บทความ แสดงความคิดเห็น รายงานพิเศษ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีอำนาจในการเพิ่มเติมรายละเอียด ตัดทอนข้อมูลที่ เข้าใจยาก และเปลี่ยนแปลงสำนวนภาษาให้เข้าใจได้ ง่ายขึ้น

หน้าที่ การเป็นผู้แจ้งข่าวสาร (Informer) ถือ เป็นหน้าที่ขั้นพื้นฐานของนักสื่อสารมวลชนที่จะต้องแจ้ง ข่าวสาร ความเคลื่อนไหว เพื่อให้ประชาชนได้รู้และเข้าใจ สภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม เทคโนโลยี ในขณะนั้น และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานะที่ เปลี่ยนแปลงได้

หน้าที่ การเป็นสุนัขเฝ้ายาม (Watchdog) ใน สังคมประชาธิปไตย นักสื่อสารมวลชนจะต้องคอยทำ หน้าที่จับตา ดูแล การปฏิบัติงานของรัฐบาล เจ้าหน้าที่ ของรัฐ รวมทั้งการดำเนินกิจการของกลุ่มนักธุรกิจ นายทุน ต่าง ๆ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ที่ประชาชนควรได้รับ

หน้าที่ การเป็นเจ้าหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ (Ombudsman) ถูกนำมาใช้ใน 2 กรณี คือ กรณีการ ตรวจสอบและการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง และกรณีคอย รับแจ้งเรื่องราวต่าง ๆ ที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อน

จับข้อสองจริยธรรมสื่อ
หนังสือพิมพ์ออนไลน์

คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในแต่ละหน้าที่ของสื่อที่กล่าวมาข้างต้น ล้วนมี ความสำคัญยิ่งต่อการรับรู้ของประชาชนในสังคม และ การตัดสินใจในทุกเรื่องราวที่เกิดขึ้น สื่อจึงเปรียบเสมือน ผู้ที่มีพลังอำนาจ ทรงอิทธิพล แต่จะทรงอิทธิพลได้จริง หรือไม่นั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวสื่อ แต่ขึ้นอยู่กับเจ้าของสื่อ ว่าจะผลิตสื่อเพื่อวัตถุประสงค์อะไร ผู้จัดทำสื่อมีความ เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนมากน้อยเพียงใด และ สามารถทำตามหน้าที่ของตนได้ดีหรือไม่อย่างไร จน หลายต่อหลายครั้งมักเกิดคำถามกับสื่อว่า “สื่อทำหน้าที่ สร้างสรรค์สังคมหรือทำลายสังคม” ดังคำกล่าวของ พิทยา ว่องกุล ที่ว่า

“สื่อโดยตัวของมันเองไม่ดีหรือชั่ว โง่หรือฉลาด วิทย์ ไทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือสื่อออนไลน์ เป็นเพียง เครื่องมือที่คิดเองไม่ได้ คิดเองไม่เป็น แต่บุคคลหรือกลุ่ม บุคคลที่เป็นเจ้าของเครื่องมือ หรือใช้เครื่องมือต่างหาก ที่เป็นผู้กำหนดคุณค่า ถ้าคนที่คิดชั่ว ไร้จริยบรรณเป็น ผู้ใช้สื่อ ผลก็คือ สื่อนั้นย่อมเลวตาม ขณะที่คนดีมีโลกทัศน์ ที่กว้างไกล และมีจุดยืนในการใช้สื่อเพื่อมวลชนอย่าง แท้จริง สื่อนั้นย่อมให้คุณประโยชน์ และสร้างสรรค์ชีวิต ที่ดีงามแก่มวลมหาชน” (พิทยา ว่องกุล, 2541:19)

การที่เจ้าของสื่อหรือผู้ทำสื่อเข้ามามีบทบาทอย่าง มาก ในการสร้างสรรค์หรือทำลายสังคม สังคมจึงจำ เป็น อย่างยิ่งที่จะต้องเข้ามาช่วยกันสอดส่อง ดูแล ตรวจสอบการปฏิบัติงานของสื่อ มิฉะนั้นสื่อจะกลายเป็น

ดาบสองคม

คมที่หนึ่ง ข่าวสารที่นำเสนอผ่านสื่อสามารถจะเปลี่ยนโฉมหน้าของบ้านเมือง สังคม เศรษฐกิจ และอื่นๆ อีกมากมายให้เป็นไปตามที่สื่อต้องการ โดยที่ประชาชนไม่สามารถล่วงรู้เลยว่าข่าวสารที่นำเสนอออกมานั้นจริงหรือเท็จประการใด

คมที่สอง สื่อที่ดีมีความรับผิดชอบ ทำหน้าที่เพื่อสังคมโดยรวม บทบาทในการสร้างศักยภาพของชาติ หรือการสร้างความแข็งแกร่งของชาติ ก็กลายเป็นภาระหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่ นั่นหมายความว่า ประชาชนต้องได้รับข่าวสารที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย รวมทั้งข่าวสารนั้นจะต้องมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตตามสภาพสังคมที่เกิดขึ้น

ดังนั้น การตรวจสอบสื่อ จึงเป็นบทบาทหน้าที่ของประชาชนทุกคนในสังคม ที่จะต้องร่วมกันติดตาม ตรวจสอบสื่ออย่างเป็นระบบ สร้างเงื่อนไขให้ผู้ผลิตสื่อตระหนักและเกิดความรับผิดชอบในการนำเสนอเนื้อหาสาระ ทั้งที่เป็นข่าวสารและความคิดเห็น นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของประชาชนในเรื่องสื่อเพื่อที่จะสามารถวิพากษ์วิจารณ์สื่อได้อย่างสร้างสรรค์ เกิดประโยชน์และเป็นการพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มผู้ตรวจสอบสื่อต่างๆ ด้วย

กลุ่มผู้ตรวจสอบสื่อกลุ่มแรกที่จะต้องทำหน้าที่ตรวจสอบสื่อ คือ ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อด้วยกันเอง กล่าวคือ เมื่อนักสื่อสารมวลชนได้รับการร้องเรียนจากประชาชนเกี่ยวกับพฤติกรรม หรือการปฏิบัติหน้าที่ เช่น นำเสนอข่าวสารเกินจริง เน้นประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม สร้างค่านิยมที่ผิดให้กับประชาชน เหล่านี้เป็นต้น กลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพจะต้องเข้ามาดำเนินการแก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าสื่อมีความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่เพิกเฉยต่อการปฏิบัติหน้าที่

ที่ส่งผลกระทบ หรือสร้างความเสียหายให้กับบุคคล สังคม และประเทศชาติ ตัวอย่างเช่น การจัดตั้งสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เพื่อควบคุมกันเองในเพื่อนร่วมวิชาชีพ

อย่างไรก็ตาม เมื่อถามถึงประสิทธิภาพของการตรวจสอบสื่อกันเองในเพื่อนร่วมวิชาชีพ จะเห็นว่าข่าวการกำกับกันเองของสื่อ ในเว็บไซต์สมาคมสื่อมวลชนแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEAPA) ได้นำเสนอไว้ว่า

“ระบบการกำกับดูแลกันเองของสื่อมวลชนมีปัญหา ไม่สามารถควบคุมจริยธรรมกันเองได้ ทำให้ประชาชนขาดความเชื่อถือและมองข้ามความสำคัญของสื่อในฐานะที่เป็นกระจกส่องสังคมและหมาเฝ้าบ้าน อีกทั้งพัฒนาการด้านเทคโนโลยีการสื่อสารทำให้เกิดสื่อที่หลากหลายบนพื้นที่ออนไลน์และสื่อสังคม บทบาทดั้งเดิมของสื่อในฐานะผู้ส่งสารจึงถูกลดทอนความสำคัญลง เพราะประชาชนมีทางเลือกในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในช่องทางอื่น ๆ อีกมากมาย”

จากปัญหาดังกล่าว ทำให้หลายฝ่ายพยายามหาแนวทางปรับปรุงกลไกการกำกับดูแลตรวจสอบสื่อ เพื่อเรียกความเชื่อมั่นศรัทธาให้กับสื่ออีกครั้ง “โครงการมอนิเตอร์สื่อหนังสือพิมพ์และออนไลน์” จึงเกิดขึ้นภายใต้แนวคิดที่ว่า คนในสังคมส่วนใหญ่ไม่เชื่อในระบบการตรวจสอบกันเองของสื่อว่าจะสามารถทำได้จริง ทำให้คนทำสื่ออย่าง มงคล บางประภา อนุกรรมการฝ่ายส่งเสริมจริยธรรม สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สมัยที่ 8 คิดหาวิธีการตรวจสอบสื่อที่มาจากกลุ่มบุคคลภายนอก ได้แก่ นักวิชาการ นิสิตนักศึกษา รวมถึงประชาชนทั่วไปในสังคม โดยมีความเชื่อลึก ๆ ว่าการตรวจสอบสื่อของกลุ่มบุคคลภายนอกจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวงการวิชาชีพสื่อมากกว่าการตรวจสอบกันเอง นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ วิพากษ์ รู้เท่าทันสื่อ ให้กับประชาชนในอีกทางหนึ่งด้วย (มงคล บางประภา, สัมภาษณ์, 2562)

ในบางประเทศภาคประชาสังคมมีความเข้มแข็งและทำหน้าที่ ตรวจสอบสื่อมวลชนอย่างเข้มข้น สำหรับประเทศไทย ผู้ประกอบกิจการสื่อมวลชนทั้งหลาย ก็มีความพยายามที่จะช่วยกันสร้างกลไกการกำกับกันเองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเริ่มจากกระบวนการมีคณะกรรมการตรวจสอบจริยธรรมในองค์กร หรือที่เรียกว่า Ombudsman ทำหน้าที่รับและพิจารณาเรื่องร้อง

เรียนเกี่ยวกับจริยธรรมในองค์กรสื่อของตัวเองในขั้นหนึ่ง ก่อนแล้วจึงไปร้องเรียนกับสภาวิชาชีพ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ภาคประชาสังคมเข้ามามีบทบาทในการตรวจสอบสื่อโดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาทางด้านนิเทศศาสตร์และสื่อสารมวลชนในสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน (ขวรงค์ ลิ้มปัทมปาณี, เอกสารวิชาการสิทธิส่วนบุคคล (Individual Study))

การกำกับดูแล ตรวจสอบสื่อมวลชนในประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ผู้ตรวจสอบจะต้องคำนึงถึงหลักการแนวคิดเกี่ยวกับเสรีภาพทั้งในด้านการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชน และด้านเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน โดยการใช้เสรีภาพนั้นต้องไม่ไปละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น หรือละเมิดต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมและความมั่นคงของประเทศชาติ

รศ.ดร.พีระ จิรโสภณ ประธานคณะกรรมการส่งเสริมจริยธรรม สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สมัยที่ 8 ได้นำแนวคิดดังกล่าวมาต่อยอด และจัดทำเป็นโครงการ “จับจ้องส่องจริยธรรมสื่อ” โดยเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาและคณาจารย์ ทางด้านสื่อสารมวลชน ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้เข้ามาร่วมกิจกรรมโครงการ “จับจ้องส่องจริยธรรมสื่อ” เพื่อฝึกทักษะการเป็นผู้ตรวจสอบสื่อที่มีคุณภาพ น่าเชื่อถือ

สำหรับกิจกรรมของโครงการฯ คณะกรรมการส่งเสริมจริยธรรม สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ได้จัดอบรมให้ผู้เข้าร่วมโครงการ มีความรู้ความเข้าใจในการจับจ้องส่องจริยธรรมสื่อว่ามีขอบเขตและแนวทางอย่างไร โดยใช้ข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ฉบับปรับปรุงใหม่มาเป็นหลักในจับจ้องส่องจริยธรรมสื่อ หลังการอบรม จะให้เวลานิสิตนักศึกษาและคณาจารย์กลับไปคิดโครงการว่าจะจับจ้องส่องจริยธรรมสื่อประเภทไหนเรื่องใดและให้เสนอโครงการมาที่คณะกรรมการฯ พิจารณา หากโครงการใดได้รับการคัดเลือก ก็จะสามารถดำเนินโครงการต่อได้ โดยทางสภาการหนังสือพิมพ์ฯ จะมอบรางวัลให้กับโครงการที่มีผลงานดีเด่นในงานวันครบรอบ 20 ปี สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

เป้าหมายของโครงการฯ ทางคณะกรรมการส่งเสริมจริยธรรม ได้วางไว้ 4 ข้อ ดังนี้ 1) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพของหนังสือพิมพ์ โดยติดตามการทำงานของหนังสือพิมพ์

ตามธรรมนูญและข้อบังคับใหม่ 2) เพื่อให้ นักศึกษาคณาจารย์ และผู้สนใจมีโอกาสเรียนรู้และสามารถแสดงความคิดสร้างสรรค์ในการสำรวจ ติดตาม ตรวจสอบ การทำงานของหนังสือพิมพ์ทั้งฉบับพิมพ์และฉบับออนไลน์ โดยบูรณาการหลักวิชาการนิเทศศาสตร์และวิชาชีพด้วยกัน 3) เพื่อสร้างวิธีการและเครื่องมือจับจ้องส่องจริยธรรมสื่ออย่างเป็นระบบ อันจะเป็นแบบอย่าง และกระตุ้นให้เกิดความสนใจ เข้าใจปัญหา และหาทางออกร่วมกันกับสื่อมวลชน และ 4) เพื่อเป็นการเผยแพร่จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพหนังสือพิมพ์ให้ กว้างขวาง และเข้าใจการทำงานของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

ผลการดำเนินโครงการในครั้งนั้น ทีมที่ได้รับการคัดเลือกให้มาจับจ้องส่องจริยธรรมสื่อ มี 3 ทีม ได้แก่ ทีมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จับจ้องส่องจริยธรรมสื่อออนไลน์ ทีมมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จับจ้องส่องจริยธรรมสื่อหนังสือพิมพ์กระดาษระดับชาติ และทีมมหาวิทยาลัยรังสิต จับจ้องส่องจริยธรรมสื่อหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

ดร.อานิก ทวีชาชาติ อาจารย์ที่ปรึกษาทีมมหาวิทยาลัยรังสิต ได้กล่าวถึงโครงการนี้ว่า เป็นโครงการที่ให้โอกาส และเสรีภาพกับนิสิตนักศึกษา และอาจารย์ ในสถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนทางด้านสื่อสารมวลชน ได้ออกแบบระบบกลไกการตรวจสอบสื่ออย่างมีระบบ น่าเชื่อถือ และเป็นประโยชน์ในการปรับปรุง พัฒนาวิชาชีพสื่อต่อไปในอนาคต ในช่วงเวลาของการดำเนินงานจับจ้องส่องจริยธรรมสื่อ นักศึกษามีความตระหนัก และใช้ความระมัดระวัง เพื่อให้ผลของการจับจ้องส่องจริยธรรมสื่อก่อประโยชน์สูงสุดทั้งในวงการวิชาการวิชาชีพ และประชาชน

แต่ถึงกระนั้นก็ตาม สิ่งที่คาดหวังหลังจากทำโครงการเสร็จสิ้น คือ ทางสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ในฐานะเจ้าของโครงการฯ ได้นำผลการจับจ้องส่องจริยธรรมสื่อของทั้ง 3 ทีม ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพสื่อหรือไม่อย่างไร หรือจะมีโครงการต่อเนื่องเพื่อสร้างเครือข่าย สร้างบุคลากรที่มีความตระหนักรู้ และเห็นถึงความสำคัญของจริยธรรมสื่อ ให้มากขึ้นหรือไม่

สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำโครงการในรุ่นต่อ ๆ ไป อยากให้นักวิชาชีพสื่อเข้ามามีส่วนในการร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อแบ่งปันประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การจับจ้องส่องจริยธรรมสื่อของ

นักศึกษาอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงมากที่สุด (อานิก ทวีชาชาติ, สัมภาษณ์, 2562)

ผลงานโครงการ “จับจ้องส่องจริยธรรมสื่อ” ของ ทั้ง 3 ทีม ที่นำเสนอในวันครบรอบ 20 ปีของสภาการ หนังสือพิมพ์แห่งชาติ ได้รับความสนใจจากนักวิชาชีพ สื่อทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ โดยเฉพาะ ประเด็นที่สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เปิดโอกาส ให้บุคคลภายนอกเข้ามามีบทบาทในการตรวจสอบการทำงาน ของสื่ออย่างอิสระและโปร่งใส รวมทั้งมีระบบ กลไกการตรวจสอบที่เชื่อถือได้ และมีความหลากหลาย

จากความสำเร็จของโครงการดังกล่าว ประธานสภา การหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สมัยที่ 9 ชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี จึงเห็นควรให้จัดโครงการนี้ต่อ เพื่อขยายขอบข่าย มหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมโครงการให้มากขึ้น และมอบหมาย ให้คณะทำงานข้อมูลด้านจริยธรรมสื่อมวลชน ประชุม ร่วมกันเพื่อพิจารณาปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมและเสนอ ต่อกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ประจำปี 2561

หลังจากดำเนินโครงการฯ มาได้ 5 เดือน (มกราคม - พฤษภาคม 2562) เราได้มีนิสิตนักศึกษา และคณาจารย์ จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน มา ร่วมโครงการทั้งสิ้น จำนวน 6 ทีม ได้แก่ ทีมจากสถาบัน การจัดการปัญญาภิวัฒน์ ทีมจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ สอนสุนันทา ทีมจากมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ทีมจาก มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ทีมจากมหาวิทยาลัยรังสิต และ ทีมจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

ดร.พัชรา เอี่ยมกิจการ สบายใจ อาจารย์ที่ปรึกษาทีมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่ได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการ “จับ จ้องส่องจริยธรรมสื่อ” รุ่นที่ 2 ได้กล่าวถึงโครงการนี้ว่า น่าจะเป็นประโยชน์สำหรับนักศึกษาที่ได้มีโอกาสเข้ามา ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักวิชาชีพสื่อ รวมทั้งเป็นการ ฝึกทักษะในการคิด วิเคราะห์ ตรวจสอบจริยธรรมสื่อที่ เป็นสถานการณ์จริง นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาความ รอบรู้เท่าทันสื่อให้กับนักศึกษาด้วย

สำหรับการอบรมเชิงปฏิบัติการที่จะเตรียม ความพร้อมให้กับนักศึกษานั้น ดร.พัชรา เอี่ยมกิจการ

สบายใจ ผাগกับทีมปฏิบัติงานว่า อยากให้นักศึกษาได้ เห็นกระบวนการตรวจสอบสื่อที่จับต้องได้ และสามารถ นำไปใช้ได้จริง ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับการตรวจสอบ สื่อทั้งในโครงการ และในการประกอบวิชาชีพสื่อในอนาคต (พัชรา เอี่ยมกิจการ สบายใจ, สัมภาษณ์, 2562)

โดยสรุป การตรวจสอบสื่อ จะมีประสิทธิภาพได้ หรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ **หนึ่ง** มีระบบกฎหมายที่ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ของประชาชนในการแสดงออก และเสรีภาพในการปฏิบัติ หน้าที่ของสื่อ **สอง** กลไกการกำกับดูแลกันเอง ต้องอยู่ บนหลักการของความน่าเชื่อถือ ความโปร่งใส และเป็น ประชาธิปไตย **สาม** ภาคประชาสังคมและประชาชนจะ ต้องเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการตรวจสอบสื่อ

รายการอ้างอิง

ชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี. การกำกับดูแลกันเองของ สื่อมวลชนตามหลักประชาธิปไตย โดย. เอกสาร วิชาการ สิทธิส่วนบุคคล (Individual Study), รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรม หลักสูตร หลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย รุ่นที่ ๔ วิทยาลัย รัฐธรรมนุญ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ลิขสิทธิ์ ของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ.

พิทยา ว่องกุล. “วิกฤตสื่อมวลชนในยุคจักรวรรดินิยม ขาวสาร” ในวิกฤตสื่อมวลชน. กรุงเทพมหานคร : โครงการวิถิทรรศน์, 2541. หน้า 19.

สิริทิพย์ ชันสุวรรณ. งานหนังสือพิมพ์. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดยงพล เทรตดิ้ง, 2539. หน้า 9.

สัมภาษณ์

มงคล บางประภา, สัมภาษณ์, 30 พฤษภาคม 2562.

พัชรา เอี่ยมกิจการ สบายใจ, สัมภาษณ์, 30 พฤษภาคม 2562.

อานิก ทวีชาชาติ, สัมภาษณ์, 30 พฤษภาคม 2562.

หนังสือพิมพ์ เพื่อ “ประชาชน” และ “ประเทศชาติ”

โดย สุนทยา จิระเจริญศิลป์

เลขานุการ อนุกรรมการฝ่ายกิจการระหว่างประเทศ
สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

“ติมอร์เลสเต” หรือ “ติมอร์ตะวันออก” ประเทศน้องใหม่ที่มีอายุเพียง 17 ปี หลังจากผ่านการลงประชามติแยกตัวเป็นอิสระจากการปกครองของอินโดนีเซียเมื่อปี 2542 และได้รับการรับรองสถานะในฐานะรัฐเอกราชอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2545 จากนั้นก็ได้เข้าร่วมกับสหประชาชาติ (ยูเอ็น) รวมทั้งประชาคมระหว่างประเทศ โดยได้แสดงเจตจำนงในการขอเข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 11 ของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ปัจจุบันยังอยู่ในฐานะ “ผู้สังเกตการณ์”

อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งที่ถือว่าประเทศเกิดใหม่แห่งนี้มีความก้าวหน้า ก็คือ “เสรีภาพสื่อ” จากการจัดอันดับ World Press Freedom Index ประจำปี 2019 โดย Reporters without Borders (RSF) พบว่า ระดับเสรีภาพสื่อของติมอร์เลสเตอยู่ที่อันดับ 84 จาก 180 ประเทศ ดีขึ้นจากเดิมถึง 11 อันดับ คือ 95 เมื่อปี 2018 และยังเป็นประเทศที่มีระดับเสรีภาพสื่อสูงที่สุดในอาเซียน (แม้จะยังไม่ได้สถานะ สมาชิกอาเซียน)

ในรัฐธรรมนูญของติมอร์เลสเต มาตราที่ 40 และ 41 ได้ให้การรับรองเสรีภาพสื่อ และเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นเอาไว้ และดูเหมือนรัฐบาลเอง ก็เข้าใจหลักการทำงาน บทบาท และสนับสนุนการทำหน้าที่ของสื่อมวลชน ในการรักษาไว้ซึ่งประชาธิปไตย และนำพาสังคมไปสู่การพัฒนาอย่างสร้างสรรค์เป็นอย่างดี ส่วนหนึ่งของคำกล่าวในพิธีเปิด Dili Dialogue Forum โดย “ดร.ฟรานซิสโก กูเตอร์เรส ลู โอโล” ประธานาธิบดีติมอร์เลสเต เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม ที่ผ่านมา ได้กล่าวไว้ว่า

“หนึ่งในกฎหมายสำคัญของประชาธิปไตย คือเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และการดำรงอยู่ของสื่อที่มีเสรีภาพและความรับผิดชอบ การจัดตั้งสภาสื่อมวลชนติมอร์เลสเต เพื่อเป็นตัวแทนที่สำคัญยิ่งต่อการศึกษา และข้อมูลข่าวสาร ของประชาชนในลักษณะที่มีความรับผิดชอบ คุณภาพของข้อมูลข่าวสารที่ถูกส่งออกมา

ดร.ฟรานซิสโก กูเตอร์เรส ลู โอโล ประธานาธิบดีติมอร์เลสเต กล่าวในพิธีเปิดการประชุม Dili Dialogue Forum ที่กรุงดิลี ติมอร์เลสเต เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม ที่ผ่านมา

นั้น คือสิ่งสำคัญที่ถูกเรียกร้องเพื่อให้มั่นใจว่าสังคมจะประกอบไปด้วยพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ การปราศจากข้อมูลที่มีคุณภาพ และน่าเชื่อถืออาจจะทำให้ประชาชนตัดสินใจผิดพลาด งานสื่อมวลชนช่วยให้ข้อมูลที่สำคัญ และเกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการอภิปราย การให้ทุกฝ่ายได้มีโอกาสแสดงความเห็น เหล่านี้สามารถทำให้ประชาชนสามารถตัดสินใจอย่างถูกต้อง และมีความรับผิดชอบ ประโยชน์สาธารณะคือสิ่งที่มอบความชอบธรรมให้แก่งานสื่อมวลชน การทำให้ประชาธิปไตยเข้มแข็งหมายถึงการทำให้สื่อเข้มแข็ง”

ปัจจัยที่ทำให้แวดวงสื่อมวลชนติมอร์เลสเตเข้มแข็ง ไม่ใช่เพียงความเข้าใจ และการสนับสนุนจากภาครัฐ ในการสนับสนุนให้ผู้ประกอบวิชาชีพได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมี

คณะผู้แทนจากสภาสื่อมวลชนในอาเซียน และแปซิฟิก เยี่ยมชมหนังสือพิมพ์ติมอร์โพสต์ ระหว่างเข้าร่วมการประชุม Dili Dialogue Forum โดยมีผู้บริหารหนังสือพิมพ์ให้ต้อนรับ อาทิ **ซานตินา ดา คอสตา อาเรอา** ผู้อำนวยการคนปัจจุบัน (กลาง) **โรซา กราเซีย** หนึ่งใน 14 ผู้ก่อตั้ง ปัจจุบันดำรงตำแหน่งบรรณาธิการ (ที่ 3 จากซ้าย) **ไมเช มาเรีย ซีเมน** หนึ่งใน 14 ผู้ก่อตั้ง ปัจจุบันเป็นกรรมการสภาสื่อมวลชนติมอร์เลสเต (ที่ 4 จากซ้าย) และ **บ็อบ โสวาร์ธ** ผู้สื่อข่าวอาวุโสชาวออสเตรเลีย ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการถือกำเนิดของติมอร์โพสต์ (ที่ 4 จากขวา)

เสรีภาพบนความรับผิดชอบ ภายใต้การควบคุมดูแลโดย “กลไกกำกับดูแลตนเอง” หากแต่ อุดมการณ์ที่ถูกปลูกฝังมาตั้งแต่รากเหง้าของคนสื่อในประเทศนี้ตั้งแต่ก่อร่างสร้างชาติยังคงเข้มข้น และยืนหยัดอย่างเข้มแข็ง แม้ว่าสื่อดั้งเดิมจะถูกสั่นคลอนด้วยหลายปัจจัยไม่แตกต่างจากที่อื่นๆ ของโลก

“เราทำหนังสือพิมพ์ไม่ใช่เพื่อธุรกิจ แต่เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของประเทศ หนังสือพิมพ์เพื่อประชาชนทุกคน หนังสือพิมพ์ที่จะให้ความรู้แก่คนของเรา หนังสือพิมพ์ที่จะพัฒนาคน เพื่อพัฒนาชาติ” โรซา กราเซีย 1 ใน 14 ผู้ก่อตั้ง “ติมอร์โพสต์” (Timor Post) หนังสือพิมพ์ที่มีอายุเก่าแก่ที่สุด และยังคงตีพิมพ์เผยแพร่อยู่จนถึงปัจจุบัน เริ่มต้นเล่าถึงจุดเริ่มต้นของหนังสือพิมพ์ฉบับแรกของประเทศ

ก่อนปี 2000 ติมอร์เลสเต ยังไม่มีหนังสือพิมพ์เป็นของตัวเอง แม้ประชากรที่ได้รับการศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าใจอย่างน้อย 3 ภาษา ได้แก่ ภาษาท้องถิ่นคือภาษาเตตุน ภาษาโปรตุเกส ซึ่งปัจจุบันเป็นภาษาราชการ ภาษาอินโดนีเซีย และภาษาอังกฤษ การรับข้อมูลข่าวสารก็จะผ่านสื่อต่างประเทศ โดยเฉพาะสื่ออินโดนีเซียซึ่งมีอิทธิพลโดยตรงในฐานะที่ปกครองติมอร์มาตั้งแต่หลังปี 1975 กราเซีย พร้อมเพื่อนกลุ่มหนึ่งได้มีโอกาสเข้าไปที่จาการ์ตาด้วยจุดประสงค์เกี่ยวกับงานด้านสื่อสารมวลชนในช่วงเวลาที่สถานการณ์กำลังสับสนก่อนที่จะได้รับเอกราช ซึ่งขณะนั้นนับว่าเป็นอันตรายอย่างมาก โดยพวกเธอได้รับความ

คุ้มครองจากผู้สื่อข่าวญี่ปุ่น หลังจากกลับมาทั้งหมดได้ตัดสินใจที่จะทำสิ่งสำคัญเพื่อประเทศบ้านเกิดเมืองนอน นั่นก็คือ “การทำหนังสือพิมพ์”

มันไม่ใช่เรื่องง่ายเลย ที่จะสร้างสิ่งยิ่งใหญ่จากซากปรักหักพัง แต่มันก็ไม่ได้ยากเกินกว่าความพยายามของมนุษย์ที่ไม่ยอมแพ้

“บ็อบ โสวาร์ธ” นักข่าวอาวุโส ชาวออสเตรเลีย เป็นอีกคนที่สำคัญมากๆ นอกเหนือจาก 14 ผู้ริเริ่ม ในการผลักดันหนังสือพิมพ์ฉบับแรกออกสู่สาธารณะเมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ ปี 2000 ซึ่งเป็นวันที่ นายอับดุลละห์มาน วาหิด ประธานาธิบดีอินโดนีเซียในเวลานั้น เดินทางเยือนติมอร์เลสเต เพื่อกล่าวขอภัยในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำอันมีต้นเหตุจากกองกำลังของอินโดนีเซียในระหว่างการถอนทหารออกจากประเทศ

บ็อบเล่าว่า เขาเดินทางมาถึงดิลี เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ ปี 2000 เพื่อภารกิจในการมาช่วยให้เกิดหนังสือพิมพ์ฉบับแรกในติมอร์เลสเต เครื่องบินจากดาร์วิน ออสเตรเลีย ใช้เวลาเดินทางประมาณ 90 นาที สภาพสนามบินดิลีในวันนั้นก็ไม่ได้ต่างกับพื้นที่อื่นๆ ยังคงถูกเพลิงเผาไหม้ แม้จะมีป้ายสัญลักษณ์ว่า “สถานการณ์ปกติ” ไม่มีด่านตรวจศุลกากร ไม่มีด่านตรวจคนเข้าเมือง มีเพียงแค่น้ำดื่ม และเจ้าหน้าที่ตำรวจของยูเอ็น รวมทั้งเฮลิคอปเตอร์แบล็คฮอว์ค กับถนนยางมะตอยเท่านั้น

ที่ทำการหนังสือพิมพ์ติมอร์โพสต์ ยังคงอยู่ที่เดิมนับจากเมื่อ 19 ปีที่แล้ว

สภาพระบบโครงสร้างพื้นฐานของติมอร์เลสเต ถูกทำลายลงทั้งหมด จากน้ำมือของกองกำลังที่เข้ามาปกครอง อาคารบ้านเรือนถูกเผา สัตว์ปศุสัตว์ถูกฆ่าเผาโยนลงหลุม และยังมีรายงานว่ามีการสังหารพลเรือน ผู้บริสุทธิ์อีกจำนวนไม่น้อย ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับสื่อสารมวลชน ทั้งแท่นพิมพ์ สำนักงาน เครื่องคอมพิวเตอร์ ถูกทำลายเสียหายตั้งแต่ก่อนที่กองกำลังรักษาสันติภาพของยูเอ็นจะเข้ามา

จุดเริ่มต้นที่ทำให้ชายชาวออสเตรเลียกลายเป็นบุคคลสำคัญต่อวงการสื่อ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ฉบับแรกของติมอร์เลสเตก็คือ ในช่วงต้นปี 2000 นี้เองที่เขาถูกเรียกตัวไปที่มหาวิทยาลัยควีนส์แลนด์ เพื่อพบกับนักข่าวติมอร์เลสเต 13 คน ที่เดินทางมายังบริสเบน

ภาพการทำงานเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ปี 2000 หรือ 1 วันก่อนที่หนังสือพิมพ์ฉบับแรกจะถูกเผยแพร่สู่สาธารณะ ในภาพที่ยืนซ้ายสุดคือ อาเดอริโต ฮิวโก ดา คอสตา ปัจจุบันเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถัดมาคือ บ็อบ ฮิวอาร์ธ ผู้สื่อข่าวชาวออสเตรเลีย (ภาพจาก Timor Post)

เพื่อเข้าร่วมหลักสูตรพิเศษเกี่ยวกับ “การรายงานข่าวในสถานการณ์หลังความขัดแย้ง” จัดโดยหัวหน้าสำนักงานโคโซโว ของสำนักข่าวรอยเตอร์ส เนื้อหาคร่าวๆ ก็เพื่อให้ตระหนักว่า การที่นักข่าวไม่ทำการบ้าน และขาดความเป็นมืออาชีพ เมื่อรายงานข่าวออกไปแล้วจะสร้างผลกระทบเพียงใด และอาจจะนำไปสู่การสูญเสียชีวิตมากขึ้นอีกในพื้นที่ขัดแย้ง

แม้ว่าทุกคนจะทำได้ดีในการอบรม และกระหายในการทำหน้าที่แค่ไหน แต่ในเวลานั้น เมื่อกลับบ้านพวกเขาไม่มีอะไรเลย ไม่มีคอมพิวเตอร์ ไม่มีเครื่องพิมพ์ หรือทรัพยากรอะไรสักอย่างที่จะทำให้ทำงานได้ จึงเป็นที่มาของความช่วยเหลือแรกที่บ็อบได้รับการสนับสนุนจาก Queensland Newspaper ดันสังกัดในการจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นประกอบด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ 12 เครื่อง แล็ปท็อป 7 เครื่อง เลเซอร์ปริ้นท์ 2 เครื่อง กระดาษเอ 3 และเอ 4 อีกจำนวนหนึ่ง

ทว่าเมื่อมาถึงดาร์วิน อุปกรณ์ทุกอย่างก็ต้องถูกทิ้งไว้ข้างหลังเพราะไม่สามารถนำขึ้นเครื่อง C-130 ของยูเอ็นกลับมาได้ ตามกฎที่ว่าผู้โดยสารสามารถขนสัมภาระเท่าที่ติดตัวขึ้นเครื่องได้เท่านั้น แต่ความโชคดียังมาเยือนเมื่อสองสัปดาห์ให้หลัง บ็อบกลับมาที่ดาร์วินอีกครั้ง ที่นั่นเขาได้รับความช่วยเหลือผู้ให้บริการขนส่งทางเรือที่ตกลงจะช่วยขนของทั้งหมดมาที่ดิลีโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเมื่อได้ทราบ

เรื่องราวทั้งหมด แล้วภารกิจก็เหมือนจะเป็นไปไม่ได้ก็เริ่มต้นขึ้น บ๊อบกับเพื่อนหลายๆ คน ไม่ว่าจะเป็น ฮิวโก ดา คอสตา บรรณาธิการบริหาร ผู้ก่อตั้งหนังสือพิมพ์ติมอร์โพสต์ ซึ่งปัจจุบันเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชานตินา ชานโตส ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรชา กราเซีย บรรณาธิการของหนังสือพิมพ์คนปัจจุบัน โฆเซ ซี เมนส์ ปัจจุบันเป็นหนึ่งในกรรมการบริหารสภาสื่อมวลชนติมอร์เลสเต รวมทั้งคนอื่นๆ ก็ได้เริ่มงานทำหนังสือพิมพ์ติมอร์โพสต์ หนังสือพิมพ์ฉบับแรกของคนติมอร์เลสเต เพื่อติมอร์เลสเตอย่างแท้จริง

แต่ปัญหายังมาให้พวกเขาแก้ไขไม่รู้จบสิ้นด้วยความที่ระบบโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ พังทลายโดยสิ้นเชิง แม้จะมีอุปกรณ์พื้นฐานพร้อม แต่หากไม่มีกระแสไฟฟ้า ของเหล่านั้นก็ไม่ต่างอะไรกับสิ่งไร้ค่า ทุกคนในกองบรรณาธิการที่ต้องทำงานในห้องที่ไม่มีเครื่องปรับอากาศ อุณหภูมิที่ไม่แตกต่างจากห้องซาวน่า และเต็มไปด้วยความกังวล เมื่อไฟฟ้าดับทุก 2-3 ชั่วโมง โดยที่ไม่มีเครื่องสำรองไฟ ขณะที่เส้นตายของการปิดต้นฉบับก็ใกล้เข้ามาทุกที อย่างไรก็ตามหนังสือพิมพ์ฉบับแรกก็ต้องออกให้ได้ใน

หนังสือพิมพ์ติมอร์โพสต์ฉบับแรก ออกเผยแพร่วันที่ 29 กุมภาพันธ์ ปี 2000 ข่าวใหญ่ในหน้าหนึ่งคือ ข่าวการมาเยือนดิลี ของประธานาธิบดีอับดุลละห์มาน วาหิด ผู้นำอินโดนีเซีย

วันที่ 29 กุมภาพันธ์ วันสำคัญที่ประเทศ และประชาชนที่นี่จะได้รับคำขอโทษจากผู้นำของประเทศผู้รุกราน

ห้องทำงานของกองบรรณาธิการติมอร์โพสต์ในปัจจุบันก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเมื่อ 19 ปีที่แล้ว

หนังสือพิมพ์ติมอร์โพสต์ในปัจจุบัน

ต้องบอกว่าโชคดียิ่งครั้งที่ความช่วยเหลืออยู่ไม่ไกลถ้าร้องขอ เมื่อเพื่อนบ้านถัดไปข้างๆ เป็นที่ตั้งของฐานที่ตั้งของกองกำลังออสเตรเลียจากบริสเบนที่มาประจำการที่นี่ ที่นั่นมีเครื่องปั่นไฟขนาดใหญ่ที่มีกำลังไฟเพียงพอจะแบ่งปันได้ บ๊อบไม่รีรอที่จะไปเคาะประตู และก็ได้รับการตอบสนองทันทีจากผู้บังคับบัญชาของกองกำลังทหารออสเตรเลียเวลานั้น ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่เทคนิคไฟฟ้า 2 นายลากสายไฟผ่านถนนแคบๆ มาอยู่ที่ทำการของติมอร์โพสต์ซึ่งยังเป็นที่ยึดมาจนถึงทุกวันนี้

ปัญหาต่อไปคือ จะพิมพ์หนังสือพิมพ์อย่างไรในเมื่อเครื่องพิมพ์ในประเทศถูกเผาทำลายแทบจะสิ้นซากหมดแล้ว บ๊อบซึ่งตอนนั้นอาศัยอยู่ในแคมป์ที่เรียกว่า

The Paximus ปัจจุบันคือ Ventura Hotel และเขาได้รู้ว่าที่นั่นมีเครื่องถ่ายเอกสารขนาด A3 ที่เพิ่งสั่งมาใหม่ และก็ได้รับความช่วยเหลือจากผู้จัดการชาวแคนาดาของที่นี่อนุญาตให้ใช้เครื่องถ่ายเอกสารได้ทราบเท่าที่พวกเขาหากระดาษ และหมึกมาเองได้ บ๊อบจึงกว้านซื้อกระดาษ A3 ทั้งหมดที่มีในดิลี ด้วยบัตรเครดิตของต้นสังกัด เป้าหมายของพวกเขาคือ หนังสือพิมพ์ขนาด A3 ที่พิมพ์เป็นภาษาเตตุน 10 หน้า โปรตุเกส 1 หน้า และอังกฤษ 1 หน้า

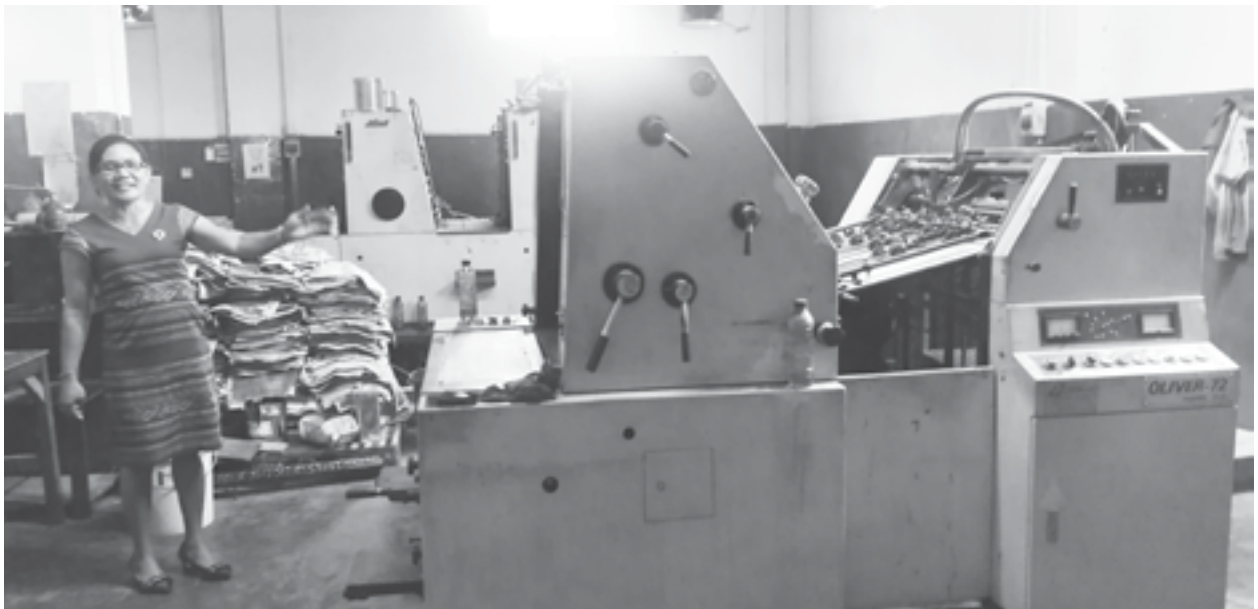
เริ่มต้นจากไม่มีอะไรเลย การทำงานหามรุ่งหามค่ำของทั้งคน และเครื่องจักรทำให้หนังสือพิมพ์จำนวน 300 ฉบับเสร็จทันเวลา เช้าวันที่วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2000 ที่ประธานาธิบดีวาติกันเดินทางมาถึงท่ามกลางผู้คนที่เป็นขุมชนกัน หนังสือพิมพ์ติมอร์โพสต์ฉบับแรกก็ได้ออกแจกจ่ายฟรีไปตามจุดต่างๆ ทั่วทั้งเมือง

ติมอร์โพสต์เพิ่งจะฉลองครบรอบ 19 ปี ไปเมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2019 ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ยังคงยึดมั่นในอุดมการณ์ที่ตั้งไว้ ตามคำขวัญ “Harrii Unidade, Justisa no Demokrasi” หรือ “Build unity, justice and democracy” มุ่งมั่นเพื่อจะเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปสู่ทุกคน เพื่อให้ความรู้ เพื่อชี้นำสังคม และให้ความบันเทิงแก่ประชาชน รวมทั้งสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ส่งเสริมสิทธิทางสังคมในด้านการแสดงความคิดเห็น และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

โดยหนังสือพิมพ์ได้จดทะเบียนเป็นหนังสือพิมพ์รายวันอย่างถูกต้องตามกฎหมายกับกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรม เมื่อปี 2008 ติมอร์โพสต์เคยมียอดพิมพ์สูงสุดวันละ 2,000 ฉบับ แต่ด้วยสถานการณ์ปัจจุบันทำให้ยอดพิมพ์ลดลงมาเหลือประมาณวันละ 1,500 ฉบับ ในช่วงวิกฤตการณ์ทางการเมืองช่วงปี 2016 – 2018 เป็นช่วงที่สมาชิกจำนวนไม่น้อยยุติการสั่งหนังสือพิมพ์ แต่ปัจจุบันเริ่มมีผู้อ่านกลับมาสั่ง และติดตามในช่องทางอื่นๆ มากขึ้น นอกเหนือจากการกระจายในดิลีแล้ว ยังถูกส่งไปในเขตใกล้เคียงด้วย

จากวันนั้นถึงวันนี้ 19 ปีที่ติมอร์โพสต์ถือกำเนิดและยืนหยัดฝ่าฟันเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการต่อสู้เพื่อสร้างชาติ วันนี้นุ้คลากกว่า 60 ชีวิตของหนังสือพิมพ์ยังคงยึดมั่นในอุดมการณ์ และทำหน้าที่อย่างมืออาชีพ หนังสือพิมพ์อาจจะตายอย่างที่เราหลายๆ คนพูดกันในยุคที่เทคโนโลยีเข้ามาบังคับให้ปรับตัว แต่อุดมการณ์ของคนทำหนังสือพิมพ์จะไม่มียวันตาย ซึ่งติมอร์โพสต์ก็เป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของสิ่งที่ดีที่พิสูจน์ว่า “มูลค่า” มาจาก “คุณค่า”

ซานตินา ดา คอสตา อาเรอาโจ ผู้อำนวยการของติมอร์โพสท์กำลังชี้ให้ดูเครื่องพิมพ์ที่ใช้พิมพ์หนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

รายชื่อผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์ติมอร์โพสท์ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

1. Mr. Aderito Hugo da Costa (2000-2007)
2. Mr. Jose Marie Ximenes (2007-2011)
3. Mr. Otelio Ote (2011-2013)
4. Mr. Lourenco Vicente Martins (2014-February 2016)
5. Ms. Santina da Costa Araujo (March 2016-March 2020)

หนังสือพิมพ์หลายภาษาในฉบับเดียว

ในช่วงปี 2000-2004 ข้อเขียนในหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ถูกเขียนเป็นภาษาอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นภาษาที่นักข่าวส่วนใหญ่ของติมอร์โพสท์ใช้ แต่ก็ยังมีหน้าที่เป็นภาษาโปรตุเกส และภาษาอังกฤษ ต่อมาในช่วงปี 2004-2006 ข่าวในหนังสือพิมพ์ถูกเขียนเป็นภาษาอินโดนีเซีย และภาษาเตตุน ในอัตราส่วน 50:50 กระนั้น ก็ยังมีพื้นที่ 1 หน้าสำหรับภาษาโปรตุเกส และอังกฤษ จนกระทั่งช่วงปี 2006 - 2012 ร้อยละ 85 ของเนื้อหาทั้งหมดถูกเขียนในภาษาเตตุน ส่วนร้อยละ 15 ที่เหลือเป็นภาษาอินโดนีเซีย โปรตุเกส และอังกฤษ และช่วงปี 2012 ถึงปัจจุบัน เกือบจะทั้งหมดของเนื้อหาตีพิมพ์เผยแพร่เป็นภาษาเตตุน

เส้นทาง “ติมอร์โพสท์” จากวันนั้นถึงวันนี้

- ติมอร์โพสท์ได้รับการตีพิมพ์ในขนาด A3 ในช่วง 6 เดือนแรกคือเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนกรกฎาคม ปี 2000 โดยเป็นการทำสำเนาจากเครื่องถ่ายเอกสารที่ร้าน Paximus ใน Licidere ซึ่งหนังสือพิมพ์มีทั้งหมด 8 หน้า

- ต่อมาในเดือนสิงหาคม ปีเดียวกัน ได้รับมองเครื่องถ่ายเอกสารยี่ห้อ Xerox จาก USAID จึงเริ่มทำการพิมพ์หนังสือพิมพ์ ด้วยการทำสำเนาที่ทำการของติมอร์โพสท์อยู่เป็นเวลา 3 เดือน ขณะที่ จำนวนหน้ายังเป็น 8 หน้าเท่าเดิม

- ตั้งแต่พฤษภาคม ปี 2000 ได้เปลี่ยนมาพิมพ์หนังสือพิมพ์ที่โรงพิมพ์ Partia ใน Taibesi ซึ่งช่วง 3 เดือนนี้ หนังสือพิมพ์ได้เพิ่มจำนวนหน้าเป็น 12 หน้า

- ในปี 2001 USAID ได้บริจาคเครื่องพิมพ์ และอุปกรณ์ต่างๆ เพิ่มเติม สำหรับใช้พิมพ์หนังสือพิมพ์ติมอร์โพสท์ และนิตยสารรายสัปดาห์อื่นๆ

- ในปี 2003 ได้เริ่มพิมพ์หนังสือพิมพ์ใน Silvia โดยยังเป็นขนาด 12 หน้า และในช่วงปี 2004 - 2009 ได้เพิ่มเป็น 16 หน้า จนถึงปี 2010-2013 หนังสือพิมพ์ก็เพิ่มเป็น 20 หน้า และโฆษณาในหนังสือพิมพ์ก็พิมพ์เป็นสี และตั้งแต่ปี 2014 เป็นต้นมาถึงปัจจุบัน หนังสือพิมพ์ก็เพิ่มจำนวนเป็น 24 หน้า

- ตั้งแต่ปี 2015 เป็นต้นมา หนังสือพิมพ์ทั้งฉบับก็ถูกจัดพิมพ์แบบสีสี่ทุกวัน หนังสือพิมพ์ออก 7 วันต่อสัปดาห์ โดยฉบับวันอาทิตย์มี 8 หน้า

- จากเหตุการณ์ความวุ่นวายทางการเมืองทำให้หนังสือพิมพ์ต้องหยุดการตีพิมพ์ฉบับวันอาทิตย์ตั้งแต่เดือนมีนาคม ปี 2018 ขณะที่ ฉบับวันเสาร์ลดจำนวนหน้าลงเหลือ 16 หน้า และตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ปี 2019 หนังสือพิมพ์ฉบับวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ได้ลดจำนวนหน้าลงมาจาก 24 เหลือเพียง 20 หน้า

- อย่างไรก็ตาม ติมอร์โพสท์กลับมาตีพิมพ์ 24 หน้าอีกครั้งตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ปี 2019

บทบรรณาธิการดีเด่นประจำปี 2561

การประกวดบทบรรณาธิการ (บทนำ) ดีเด่น ครั้งที่ 9 ประจำปี 2561 เนื่องในโอกาสครบรอบ 22 ปี สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ โดยในปีนี้มีหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ประเภท ส่งบทบรรณาธิการเข้าประกวดทั้งสิ้น 19 ฉบับ จำนวน 51 บทบรรณาธิการ จากหนังสือพิมพ์สมาชิกส่วนกลาง 4 ฉบับจำนวน 18 บท ได้แก่ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ 4 บท, หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 5 บท, หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 5 บท และหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ 4 บท

หนังสือพิมพ์สมาชิกส่วนภูมิภาค 8 ฉบับจำนวน 24 บท ได้แก่ หนังสือพิมพ์ธุรกิจภาคเหนือ จ.เชียงใหม่ 1 บท, หนังสือพิมพ์เกษตรกรรม จ.นครนายก 5 บท, หนังสือพิมพ์เชียงราย จ.เชียงราย 4 บท, หนังสือพิมพ์ประชาคม จ.อุดรธานี 5 บท, หนังสือพิมพ์ประชาชาติ จ.ตราด 2 บท, หนังสือพิมพ์ฟ้าหลวง จ.เชียงราย 2 บท, หนังสือพิมพ์ลานนาโพสต์ จ.ลำปาง 2 บท และหนังสือพิมพ์สมิหลาไหม้ 3 บท

หนังสือพิมพ์ฝึกปฏิบัติงานนักศึกษา มหาวิทยาลัย 7 สถาบัน จำนวน 9 บท ได้แก่ หนังสือพิมพ์กำแพงแดง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 1 บท, หนังสือพิมพ์จันทร์เกษมโพสต์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษม 1 บท, หนังสือพิมพ์นิสิตนักศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2 บท, หนังสือพิมพ์ลานมะพร้าว มหาวิทยาลัยบูรพา 2 บท, หนังสือพิมพ์ลูกศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 1 บท, หนังสือพิมพ์หอข่าว มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย 1 บท และหนังสือพิมพ์รังสิต มหาวิทยาลัยรังสิต 1 บท

โดยคณะกรรมการตัดสินประกอบ ดร.มานะ ตรีริยาวัฒน์ ประธานคณะกรรมการฝ่ายวิชาการและส่งเสริมวิชาชีพ สภาการหนังสือพิมพ์ฯ นายวรสิทธิ์ ปังฉิมศิริ สื่อมวลชนส่วนภูมิภาค นายวันชัย วงศ์มีชัย สื่อมวลชนอิสระ ผศ.สิงห์ สิงห์ขจร จากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา รศ.อังคณา ลิ้มปัทมปาณี จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ดร.พิทักษ์ศักดิ์ ทิศาภาคย์ จากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และนายบุตรดา ศรีเลิศชัย รองประธานคณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ และสมาชิกสัมพันธ์ สภาการหนังสือพิมพ์ฯ เป็นเลขานุการ

คณะกรรมการได้ประชุมพิจารณาตัดสินเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2562 โดยผลการพิจารณามีดังนี้ **บทบรรณาธิการดีเด่น** หนังสือพิมพ์ส่วนกลางได้แก่ บทบรรณาธิการ เรื่อง **ระบบประกันสุขภาพต้องเป็นธรรม (Let's have fair health care)** หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ ฉบับวันที่ 14 ธันวาคม 2561 รางวัลชมเชย ได้แก่ บทบรรณาธิการ เรื่อง **ปฏิรูปวงการสงฆ์ครั้งใหญ่** หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 28 มิถุนายน 2561 และ บทบรรณาธิการ เรื่อง **แก้ค้ำมุษย์อย่างยั่งยืน** หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 30 มิถุนายน 2561

บทบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ส่วนภูมิภาคดีเด่น ได้แก่ บทบรรณาธิการ เรื่อง **หลายกำแพงระบบอุปถัมภ์ เปิดทางสิทธิชุมชนคนแม่เมาะ** หนังสือพิมพ์ลานนาโพสต์ จ.ลำปาง ฉบับวันที่ 21 - 27 กันยายน 2561 รางวัลชมเชย ได้แก่ บทบรรณาธิการ เรื่อง **คุ้มหรือไม่ ?** หนังสือพิมพ์เกษตรกรรม จ.นครนายก ฉบับวันที่ 1 มีนาคม 2561 และ บทบรรณาธิการเรื่อง **ใบอนุญาตสร้างสิ่งล่วงล้ำน้ำของกรมเจ้าท่า อย่าให้เกิดปัญหาด้านกรรมสิทธิ์** หนังสือพิมพ์ประชาชาติ จ.ตราด ฉบับวันที่ 16-31 ตุลาคม 2561

ส่วนบทบรรณาธิการดีเด่น หนังสือพิมพ์ฝึกปฏิบัติในมหาวิทยาลัย ได้แก่บทบรรณาธิการเรื่อง **สนามสอบที่คลุ้มคลั่ง** หนังสือพิมพ์ลานมะพร้าว มหาวิทยาลัยบูรพา ฉบับเดือนพฤษภาคม 2561 และบทบรรณาธิการชมเชยได้แก่ บทบรรณาธิการเรื่อง **"กีฬา" สร้างสัมพันธ์หรือบั่นทอน** หนังสือพิมพ์หอข่าว มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ฉบับวันที่ 28 มกราคม 2561 และบทบรรณาธิการเรื่อง **ต้องกำกับระบบตรวจสอบ** หนังสือพิมพ์ลูกศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับวันที่ 29 มกราคม 2561

สำหรับการมอบรางวัลจะมีขึ้นในโอกาสฉลองครบรอบ 22 ปี สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ วันพฤหัสบดีที่ 4 กรกฎาคม 2562 ณ ห้องประชุมอิศรา อมันตกุล สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย โดยรางวัล บทบรรณาธิการดีเด่นส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ได้รับโล่เกียรติคุณจากสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และเงินรางวัล 10,000 บาท จากกองทุนส่งเสริมจรรยาบรรณนักหนังสือพิมพ์ ส่วนหนังสือพิมพ์ฝึกปฏิบัติฯ จะได้รับโล่ พร้อมเงินรางวัล 5,000 บาท ขณะที่รางวัลชมเชยจะได้รับโล่เกียรติคุณฯ

Bangkok Post

รางวัลดีเด่น หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์

ฉบับวันที่ 14 ธันวาคม 2561

เรื่อง ระบบประกันสุขภาพต้องเป็นธรรม (Let's have fair health care)

แผนของรัฐบาลที่จะปฏิรูประบบประกันสุขภาพเป็นเรื่องที่น่ายินดี แม้ว่าการขับเคลื่อนเรื่องดังกล่าวมีจุดที่ต้องระมัดระวัง ศ.กิตติคุณ นพ.ภิรมย์ กมลรัตนกุล ประธานอนุกรรมการขับเคลื่อนและปฏิรูประบบสาธารณสุขด้านการคลังสุขภาพ และระบบหลักประกันสุขภาพ กล่าวถึงแผนปฏิรูปดังกล่าวว่าเป็นความมุ่งหมายที่ทำให้ประชากรทุกคนมีความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงหลักประกันสุขภาพจากกองทุนหลัก 3 กองทุน ได้แก่ กองทุนหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งดูแลประชากรกว่า 48 ล้านคน กองทุนสวัสดิการสุขภาพข้าราชการ และกองทุนประกันสังคม

“ขอให้มั่นใจว่าการปฏิรูปนี้จะไม่เป็นการลิดรอนสิทธิของผู้ป่วย” ศ.นพ.ภิรมย์ กล่าวในการสัมมนาในการประชุมสมัชชาสุขภาพแห่งชาติครั้งที่ 11 ซึ่งตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียมาหารือกันเกี่ยวกับอนาคตของหลักประกันสุขภาพของประเทศ และเพื่อปรับปรุงคุณภาพของระบบสาธารณสุขของประเทศ โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายด้านงบประมาณที่จะเพิ่มขึ้นเมื่อประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

คำประกาศดังกล่าวของ ศ.นพ.ภิรมย์ เกิดขึ้นพร้อมๆ กับคำกล่าวของนายกรัฐมนตรี พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่ระบุว่า รัฐบาลจะไม่ยกเลิกระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า หรือที่รู้จักกันในนามโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค ตามที่หวาดกลัวกัน

อันที่จริง ถ้าไม่ใช้การถอย ก็เป็นการแสดงจุดยืนที่อ่อนลงของ พล.อ.ประยุทธ์ เกี่ยวกับระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าที่สร้างขึ้นในสมัยรัฐบาลนายทักษิณ ชินวัตร และในการปราศรัยที่จังหวัดบึงกาฬ ระหว่าง ครม.สัญจร เมื่อวันพุธที่ผ่านมา นายกรัฐมนตรียังกล่าวเชิดชูระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าว่าเป็นประโยชน์กับผู้ป่วย

“ระบบนี้จะได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น” พล.อ.ประยุทธ์ กล่าวกับประชาชนที่มาต้อนรับ

ก่อนหน้านี้ พล.อ.ประยุทธ์ แสดงออกถึงความไม่สบายใจเกี่ยวกับโครงการนี้อย่างชัดเจน โดยมองว่าโครงการนี้เป็น **“ภาระหนัก”** ของงบประมาณ และยังยืนยันกรานกว่าจะต้องมีการ **“ร่วมจ่าย”** จากผู้รับบริการเพื่อลดภาระงบประมาณ แต่แนวคิดนี้ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนัก

อันที่จริงระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ เมื่อต้นปีที่ผ่านมาองค์การอนามัยโลกได้กล่าวชื่นชมประเทศไทยในการเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับโครงการนี้เพื่อการเรียนรู้ของประเทศอื่น

ข้อสังเกตที่สำคัญคือความกังวลเรื่องภาระทางการเงินของรัฐบาลสำหรับโครงการนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของข้อถกเถียงสำหรับโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ทั้งนี้ เป็นที่รู้กันดีว่าประเด็นใหญ่คือเกมแย่งชิงอำนาจในโครงการนี้ เนื่องจากข้าราชการบางกลุ่มในกระทรวงสาธารณสุขไม่พอใจที่พวกเขาไม่มีอำนาจจัดการเรื่องงบประมาณมหาศาลของโครงการอย่างเต็มที่

ในขณะนี้ แม้ยังไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจนในการปฏิรูประบบสวัสดิการด้านสุขภาพของประเทศ แต่ก็เห็นสัญญาณที่ดีที่ผู้เชี่ยวชาญมีการเปรียบเทียบกองทุนทั้งสามกอง และเห็นว่ามีแนวโน้มที่จะต้องปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นที่รู้กันว่าระบบสวัสดิการสุขภาพของข้าราชการใช้งบประมาณต่อหัวสูงที่สุดในบรรดาทั้ง 3 ระบบ ซึ่งนักเคลื่อนไหวด้านสาธารณสุขวิพากษ์วิจารณ์ว่าไม่เป็นธรรม

ทั้งนี้ ในปี 2550 รัฐบาลใช้งบ 1.26 แสนล้านบาทสำหรับโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรคที่ครอบคลุมประชากร 48.8 ล้านคน หรือคิดเป็น 2,592 บาทต่อหัว และในปีเดียวกันรัฐบาลใช้งบประมาณ 6.3 หมื่นล้านบาทสำหรับสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ จำนวน 4.97 ล้านคน คิดเป็น 12,676 บาทต่อหัว ขณะที่กองทุนประกันสังคม ใช้จ่ายเงิน 4.85 หมื่นล้านบาท สำหรับสวัสดิการรักษายาบาลสมาชิกจำนวน 14.47 ล้านคน คิดเป็น 3,354 บาทต่อหัว

ตัวเลขดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการปฏิรูปเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการนำมาซึ่งความสมดุลของระบบรักษายาบาลประชากรไทยทั้ง 3 ระบบ

และเพื่อให้ภารกิจนี้ลุล่วง รัฐบาลและคณะกรรมการของ ศ.นพ.ภิรมย์ ควรจะต้องสร้างการมีส่วนร่วมของสาธารณะ ในการแก้ไขปัญหา และให้มีการถกแถลงถึงจุดดีจุดด้อยต่างๆ อย่างครบถ้วนสมบูรณ์และสร้างสรรค์ เพื่อจุดมุ่งหมายในการ **“ประกันสิทธิของผู้ป่วย”** จะประสบความสำเร็จ

และหากมีแนวคิดเรื่องการร่วมจ่าย หรือคิดค่าใช้จ่ายกับผู้รับบริการ เกิดขึ้นอีกก็จะต้องมีการรับฟังความเห็นอย่างกว้างขวาง ที่สำคัญการปฏิรูปดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องดำรงแนวความคิดดั้งเดิมของโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ที่เน้นการป้องกัน การดูแลสุขภาพพื้นฐานและการดูแลรักษาแบบองค์รวม ซึ่งแนวคิดดังกล่าวจะช่วยให้การใช้งบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เหนือสิ่งอื่นใด ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูประบบประกันสุขภาพจะต้องตระหนักว่าการปฏิรูปกองทุนทั้งสามนั้นไม่ใช่แค่การแก้ปัญหาด้านประสิทธิภาพของกองทุนเท่านั้น แต่จะต้องแก้ปัญหาเรื่องความเป็นธรรมและความเหลื่อมล้ำในระบบการดูแลสุขภาพด้วย

รางวัลชมเชย หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ฉบับวันที่ 28 มิถุนายน 2561

เรื่อง ปฏิรูปวงการสงฆ์ครั้งใหญ่

การจับกุมและออกหมายจับพระเถระผู้ใหญ่ ในข้อหาทุจริตเงินทอนวัด เป็นคดีที่สั่นสะเทือนวงการคณะสงฆ์รุนแรงที่สุดในรอบหลายทศวรรษ เนื่องจากพระเถระที่ถูกกล่าวหา และอาจต้องสละสมณเพศเป็นกรรมการมหาเถรสมาคม (มส.) ถึง 3 รูป ถูกจับกุมและสละสมณเพศแล้ว 1 รูปพร้อมกับพระเถระผู้ใหญ่ 4 รูป ยังจับกุมตัวไม่ได้อีก 2 รูป

หลายฝ่ายเป็นกังวลว่าคดีที่อื้อฉาวนี้ จะทำให้ประชาชนเสื่อมศรัทธาในคณะสงฆ์และพระพุทธศาสนา แต่หลายฝ่ายมองว่าเป็นโอกาสอันดีที่สุด ที่จะมีการปฏิรูปหรือสังคายนาครั้งใหญ่ในวงการคณะสงฆ์ ทั้งการปฏิรูปกฎหมายคณะสงฆ์ ปฏิรูปแนวทางการศึกษาของคณะสงฆ์ แนวทางการประพฤติปฏิบัติปฏิรูประบบการบริหารเงินวัด และการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน

ปัญหาสำคัญและเร่งด่วนที่สุดคือ การบริหารจัดการเงินวัด กฎหมายให้เจ้าอาวาสมีอำนาจสิทธิขาด ในการนำเงินมาใช้จ่าย หรือโอนเงินจากบัญชีของวัดให้บุคคลใดๆ ก็ได้แม้จะมีคณะกรรมการวัดกำกับดูแล แต่กรรมการส่วนใหญ่คนของเจ้าอาวาส เพราะเจ้าอาวาสเป็นผู้แต่งตั้ง จึงเป็นช่องโหว่ช่องใหญ่ ก่อให้เกิดความโลภและการทุจริตโกงกิน

ผู้เชี่ยวชาญเรื่องวัดประเมินว่า ประเทศไทยมีวัดอยู่ทั่วประเทศ เกือบ 4 หมื่นวัดมีทรัพย์สินมูลค่าไม่น้อยกว่า 20 ล้านล้านบาท มีเงินบริจาคจากชาวพุทธทั่วไป ประมาณปีละไม่ต่ำกว่าแสนล้านบาท แต่ไม่มีระบบการจัดการทรัพย์สินอย่างโปร่งใส ไร้ระบบตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ เงินไม่เข้าใครออกใคร ผู้ครอบครองเงินจึงเกิดความโลภอยากได้เป็นส่วนตัว

จึงต้องมีกลไกในการตรวจสอบการจัดการเงินวัดอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกัน ก็ต้องปฏิรูประบบการตรวจสอบในการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนวัด ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (พศ.) ด้วยเพราะคดีทุจริตเงินทอนวัด เริ่มต้นด้วยเจ้าหน้าที่ระดับสูงของ พศ. เอาเงินไปล่อพระให้เข้าร่วมการทุจริต

เป็นการใช้เงินเป็นเหยื่อล่อพระให้ร่วมขบวนการนรกด้วยกัน ด้วยเสนอให้เงินอุดหนุนวัดจำนวนหนึ่ง แต่ขอเงินทอนคืนราว 70 - 80% เช่นเงินอุดหนุน 10 ล้านบาท ขอคืน 5 ล้านบาท โดยที่พระส่วนใหญ่อาจไม่ทราบว่ามี การทุจริต อมเงินที่ได้รับจาก พศ.

การจับพระผู้ใหญ่สึกและดำเนินคดีอย่างเดียว ไม่สามารถแก้ปัญหาการทุจริตในวงการสงฆ์ได้ แต่จะต้องแก้ ปัญหาให้ถึงต้นตอ เริ่มตั้งแต่ระบบการปกครองคณะสงฆ์ การควบคุมเงินวัด การศึกษา และการปฏิบัติของคณะสงฆ์ ที่เอนเอียงไปทางไสยศาสตร์ โหราศาสตร์ และพุทธพาณิชย์ เพื่อแสวงลาภสักการะ แต่ใครจะเป็นผู้นำในการปฏิรูป.

เดลินิวส์

รางวัลชมเชย หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ฉบับวันที่ 30 มิถุนายน 2561

เรื่อง แก่ค้ำมนุษย์อย่างยั่งยืน

นับเป็นข่าวดีของประเทศไทย เมื่อกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา เปิดเผยแพร่รายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ (Trafficking in Persons Report) ประจำปี 2561 เลื่อนสถานะไทยขึ้นไปอยู่ในกลุ่มประเทศティア 2 (Tier 2) จากเดิมที่อยู่ในกลุ่มティア 2 ต้องเฝ้าจับตามอง (Tier 2 Watch list) มาตั้งแต่ปี 2559 และ 2560 โดยสหรัฐให้เหตุผลว่า แม้ไทยดำเนินการแก้ปัญหาการค้ามนุษย์ไม่ถึงมาตรฐานขั้นต่ำ แต่จากการตรวจสอบพบไทยได้มีความพยายามอย่างมีนัยสำคัญในการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์

นับตั้งแต่ปี 2543 กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐได้จัดทำรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ทั่วโลก ตามกฎหมาย Trafficking Victims Protection Act of 2000 (TVPA) เพื่อเสนอต่อสภาสหรัฐโดยแบ่งประเทศต่าง ๆ ออกเป็น 4 อันดับ ประกอบด้วย 1. ระดับティア 1 (Tier 1) คือประเทศที่ปฏิบัติได้ตามมาตรฐานขั้นต่ำของกฎหมาย TVPA โดยสมบูรณ์ 2. ระดับティア 2 (Tier 2) คือประเทศที่ปฏิบัติไม่ถึงมาตรฐานขั้นต่ำของกฎหมาย TVPA แต่มีความพยายามปฏิบัติให้ได้ตามมาตรฐาน 3. ระดับティア 2 ต้องจับตามอง (Tier 2 Watch list) มีความหมายคล้ายกับกลุ่ม Tier 2 แต่ต่างกันตรงที่ประเทศกลุ่มนี้ มีจำนวนเหยื่อการค้ามนุษย์เพิ่มขึ้น จึงต้องจับตามองเป็นพิเศษ และ 4. ระดับティア 3 (Tier 3) คือประเทศที่ไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำของกฎหมาย TVPA รวมถึงไม่มีความพยายามแก้ปัญหาการค้ามนุษย์

การที่ไทยถูกเลื่อนสถานะขึ้นไปอยู่ในกลุ่มประเทศティア 2 จะส่งผลดีในเรื่องการค้า การลงทุน มูลค่านับแสนล้านบาท รวมถึงความร่วมมือในโครงการต่าง ๆ กับสหรัฐที่เปิดกว้างมากขึ้น ไม่ถูกกีดกันเหมือนในอดีต ต้องยอมรับว่าตลอดช่วง 4 ปีที่ผ่านมา รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้พยายามทำงานอย่างหนักเพื่อเลื่อนลำดับไทยจากสถานะกลุ่มประเทศティア 3 ในปี 2557 และ 2558 ให้ขึ้นมาอยู่ในกลุ่มประเทศティア 2 ต้องเฝ้าจับตามอง ในปี 2559 และ 2560 กระทั่งสามารถปลดล็อกเลื่อนสถานะมาอยู่ในกลุ่มประเทศティア 2 ได้สำเร็จ โดยรัฐบาลได้ประกาศให้ปัญหาการค้ามนุษย์เป็นวาระแห่งชาติ และใช้อำนาจมาตรา 44 เร่งดำเนินการป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ในทุกมิติอย่างจริงจัง

ปฏิเสธไม่ได้ว่าปัญหาการค้ามนุษย์ถือเป็นมะเร็งร้าย ที่กัดกินสังคมไทยมาช้านาน เนื่องด้วยขบวนการค้าคนมีผลประโยชน์ทับซ้อนจำนวนมาก หัวใจสำคัญของการแก้ปัญหายั่งยืนต้องอาศัยความจริงใจ จริงใจ จากรัฐบาล รวมถึงภาคประชาชนที่ต้องช่วยกันสอดส่องดูแล ส่งข้อมูลให้เจ้าหน้าที่เดินหน้าป้องกันและปราบปรามขบวนการค้ามนุษย์ในทุกมิติ ไม่ทำงานลูปหน้าปะจมูก ขณะที่การบังคับใช้กฎหมายต้องเด็ดขาดจริงจัง ไม่สองมาตรฐาน เชื่อว่าหากทุกฝ่ายร่วมมือกันอย่างต่อเนื่อง ไทยจะเลื่อนสถานะขึ้นไปอยู่ในกลุ่มประเทศティア 1 ในไม่ช้าอย่างแน่นอน

**รางวัลดีเด่น หนังสือพิมพ์ส่วนภูมิภาค
หนังสือพิมพ์ลานนาโพสต์ จังหวัดลำปาง
ฉบับวันที่ 21-27 กันยายน 2561**

เรื่อง กลายกำแพงระบบอุปถัมภ์ เปิดทางสิทธิชุมชนคนแม่มาะ

การบริหารจัดการงบประมาณในรูปแบบต่างๆ เพื่อประโยชน์ของคนในท้องถิ่นมักมีปัญหาอยู่เสมอทั้งในการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ เช่น กรณีการจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อย และผู้ไร้ที่พึ่ง หรือความไม่เป็นธรรมในการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งมีทั้งกรณีทุจริต คอร์รัปชัน และระบบอุปถัมภ์ซึ่งเอื้อประโยชน์ให้กับคนส่วนน้อย เช่น ในกรณีกองทุนไฟฟ้า หรือกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 75 กองทุน ใน 39 จังหวัดทั่วประเทศที่มีโรงไฟฟ้า

เงินกองทุนไฟฟ้า หรือกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าแม่มาะ จังหวัดลำปาง มูลค่านับพันล้านบาท เป็นหนึ่งตัวอย่างที่แสดงถึงความไม่โปร่งใส การใช้ระบบอุปถัมภ์เอื้อประโยชน์ให้กับคนเพียงกลุ่มเดียว ไม่ได้กระจายไปยังชุมชนต่างๆ อย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

นายบรรพต อีรวาส ผู้บริหารเหมืองแม่มาะ ให้สัมภาษณ์ “ลานนาโพสต์” ครั้งหนึ่งว่า การอนุมัติเงินกองทุนคนที่เคยได้รับก็จะได้โดยตลอด ส่วนคนที่ไม่ได้รับการพิจารณา ก็จะไม่เคยได้รับ นอกจากนั้นยังมีกรณีไม่โปร่งใสหลายเรื่อง

มีปรากฏการณ์ที่สนับสนุนถ้อยคำของผู้บริหารเหมืองแม่มาะหลายเรื่อง เช่น กรณีเครือข่ายสิทธิผู้ป่วยแม่มาะร้องคณะกรรมการการพลังงาน สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2555 ว่าคณะกรรมการกองทุนไม่ปฏิบัติตามระเบียบของกองทุน ซึ่งควรให้ความสำคัญกับผู้ได้รับผลกระทบจากโรงไฟฟ้าเป็นอันดับแรกๆ แต่เงินทุนส่วนใหญ่กลับอนุมัติให้กับโครงการสาธารณูปโภค เช่น การสร้างถนน สะพาน

การใช้เงินกองทุนที่น่าสงสัย ในโครงการสาธารณูปโภค ยังมีการใช้งบประมาณจำนวน 1 ล้านบาท สร้างสวนสุขภาพที่เต็มไปด้วยหญ้ารกชัฏ การใช้งบประมาณ 2.5 ล้านบาท สร้างลานเอนกประสงค์ ซึ่งพบว่าถูกทิ้งร้างไว้ รวมทั้งการใช้งบประมาณ 8 ล้านบาท สร้างสะพานคอนกรีตเลี้ยวหมู่บ้าน โดยอ้างเหตุแก้ปัญหาจราจรแออัดในหมู่บ้าน แต่สะพานก็ร้างผู้คน ใช้สัญจรตามปกติไม่ได้

การกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกองทุน ยังเท่ากับการรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเมื่อรวมกับองค์ประกอบกรรมการภาครัฐ และชาวบ้านบางกลุ่มที่ไม่ได้เป็นตัวแทนภาคประชาชนอย่างแท้จริง กลายเป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์ในพื้นที่ มีการผลักดันโครงการประเภทสาธารณูปโภคจำนวนมาก

ยุคหนึ่ง นายดิเรก ก้อนกลีบ อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ในฐานะประธานกองทุน ถูกคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สอบสวน กรณีอนุมัติโครงการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำก๊วก้าวหลาม

มูลค่ากว่า 100 ล้านบาท ในที่สุดศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 5 ได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุก 16 ปี โดยไม่รอลงอาญา

เราเห็นว่าเรื่องกองทุนไฟฟ้า เป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้เงินกองทุนเข้าไปไม่ถึงความต้องการของพื้นที่อย่างแท้จริง ระบบอุปถัมภ์ได้สร้างความไม่เป็นธรรมให้เกิดขึ้นกับชุมชนแม่เมาะ เช่นเดียวกับอีก 74 กองทุนในอีก 38 จังหวัดที่อาจมีปัญหาลักษณะเดียวกัน และสื่อท้องถิ่นในจังหวัดนั้นๆ ควรได้สืบค้น รายงานข่าวในการบริหารกองทุน ซึ่งมีแนวโน้มในการทุจริตสูง

การเฝ้าสังเกต เก็บข้อมูล สัมภาษณ์ ลงพื้นที่สำรวจสภาพความเป็นจริง จากการที่มีการร้องเรียน มีปัญหาการจัดการกองทุน และนำเสนอผ่านสื่อในเครือลานนาโพสต์มีอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 10 ปี

จากการติดตามรายงานข่าวกองทุนไฟฟ้า เพื่อนำไปสู่ความเปลี่ยนแปลงในการบริหารจัดการกองทุน เริ่มมีเบาะแส และเห็นภาพชัดมากขึ้น จนกระทั่งนายทรงพล สวาสดิ์ธรรม ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ได้สั่งการให้ชะลอ ทบทวนโครงการ และสุดท้ายให้รื้อระบบบริหารกองทุนใหม่ทั้งหมด

รางวัลชมเชย หนังสือพิมพ์ส่วนภูมิภาค

หนังสือพิมพ์เกียรติกุล จ.นครนายก

ฉบับวันที่ 1 มีนาคม 2561

เรื่อง คู่หมั้นหรือไม่?

งบประมาณของจังหวัดนครนายก จำนวนกว่า 36 ล้านบาท จะถูกใช้ไปเพื่อการทำโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดนครนายก (กกท.) โดยมีงบประมาณในโครงการที่สูงที่สุดวงเงิน 32,448,650 บาท ดำเนินการโดยวิธีการจ้างเหมาทั้งหมด ทั้งนี้มีการระบุในหัวข้อความเร่งด่วนของโครงการนี้ว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ โดยวัตถุประสงค์ของโครงการมี 2 ข้อคือ 1. เพื่อส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว และ 2. เพื่อส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ทั้งนี้ในรายละเอียดของการดำเนินการในปี 2561 ระบุว่าเป็นการจัดทำป้ายบิลบอร์ดประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว จัดทำหนังสือแนะนำเส้นทางท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ เช่นรายการ ผู้ว่าพาเที่ยว

ความน่าเป็นห่วงสำหรับงบประมาณในโครงการนี้ก็คือ ความสามารถของหน่วยงานหน่วยนี้ในการทำงาน การผลักดันให้โครงการนี้ประสบความสำเร็จ เนื่องจากที่ผ่านมา สำนักงาน กกท.นครนายก แทบไม่เคยแสดงผลงานในด้านการท่องเที่ยวหรือส่งเสริมการท่องเที่ยวได้สำเร็จอย่างมีรูปธรรมชัดเจน ส่วนใหญ่แล้ว หน่วยงานนี้ทำเพียงในเรื่องของการจัดการแข่งขันกีฬา การขึ้นป้ายไวน์ลต่าง ๆ เพื่อแสดงความยินดี ในขณะที่ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวทั้งหลาย ต่างประสบปัญหาและต้องดิ้นรนโฆษณาหรือทำโปรโมชั่นเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเองเกือบทั้งสิ้น

นอกจากนี้ความอ่อนด้อยประสิทธิภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายแห่งยังแสดงออกให้เห็นผ่านผลงานต่างๆ ที่ผ่านมา ซึ่งล้วนแล้วแต่ทำไปอย่างแค้นๆ ไม่มีความจริงจังในการส่งเสริม หรือพัฒนาเพื่อหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ในขณะที่แหล่งท่องเที่ยวเดิมก็ถูกปล่อยปละละเลยให้ประสบปัญหาต่างๆ ในด้านการจัดการเช่น น้ำตกสาธิตากับปัญหาที่จอดรถ น้ำตกนางรองกับปัญหาการครอบครองสิทธิ์และการพัฒนาพื้นที่ของกรมป่าไม้ หรือแม้กระทั่งอ่างเก็บน้ำวังบอนก็ถูกปล่อยไม่ปรับปรุง หรือพัฒนา ส่งผลให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรมลงทุกวัน

สิ่งที่นายณัฐพงศ์ ศิริชนะ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก ต้องมาคิดต่อก็คือการทำอะไรจึงจะติดตามกำกับดูแลการใช้จ่ายงบประมาณในหลักเป็นสิบๆ ล้าน ให้เกิดประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวสูงสุด ต้องเลิกคิดแบบเดิมๆ ทำป้ายประชาสัมพันธ์ หรือกระบวนกรเดิมๆ คือการจัดแข่งกีฬา ทั้งหมดจะต้องเชิญประชาชน หรือตัวแทนภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันระดมความคิด หาทางแก้ไขปัญหา หาทางออก ไม่ใช่การคิดมาบนศาลากลางหรือที่หน่วยงานแล้วนำลงไปยังดัดเยียดให้ชาวบ้านหรือผู้ประกอบการการท่องเที่ยว

ที่ผ่านมาศักยภาพของจังหวัดนครนายก ทุกคนทุกผู้ว่าฯ ต่างก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่ามีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวอย่างมาก เพียงแต่การทำงานของหน่วยราชการบางแห่ง กลับเป็นไปแบบเข้าขามเย็นขาม งบประมาณที่จังหวัดจัดสรรไปให้ในวงเงินกว่า 30 ล้านบาทนี้ จะไม่คุ้มค่าเลย หากทำไปแล้วไม่เกิดประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลให้ประชาชนจับต้องได้อย่างเป็นรูปธรรม

รางวัลชมเชย หนังสือพิมพ์ส่วนภูมิภาค

หนังสือพิมพ์ประชาชาติ จ.ตราด

ฉบับวันที่ 16-31 ตุลาคม 2561

เรื่อง ใบอนุญาตสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำของกรมเจ้าท่า อย่าให้เกิดปัญหาด้านกรรมสิทธิ์

การออกใบอนุญาตของกรมเจ้าท่าที่มอบ “ใบอนุญาตสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ” ให้กับชาวบ้านหาดเล็ก 60 รายแรก เพื่อใช้เป็นใบเบิกทางในการก่อสร้างและปรับปรุงซ่อมแซมบ้านเรือนที่ปลูกกระท่อมในตำบลหาดเล็ก อำเภอลองใหญ่ จังหวัดตราด พร้อมเป็นใบแสดงกรรมสิทธิ์ในบ้านเรือนที่ปลูกในทะเล ซึ่งเป็นความร่วมมือในการแก้ปัญหาประชาชนการบุกรุกปลูกสร้างบ้านเรือนในทะเลอย่างผิดกฎหมายให้ถูกกฎหมาย ซึ่งเทศบาล ต.หาดเล็ก ชุมชนบ้านคลองมะขาม และจังหวัดตราด ได้ร่วมมือกับกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และสถาบันพัฒนาเอกชน (พอช.) จนได้ข้อสรุปและได้ให้ผู้ช่วยรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมมามอบกรรมสิทธิ์ให้ประชาชนชาวบ้านหาดเล็ก 60 คนแรก

แต่การดำเนินการดังกล่าว ต้องยอมรับว่า เมื่อชุมชนหาดเล็กได้ดำเนินการเรื่องนี้เป็นชุมชนแรกของประเทศ แต่ต้องไม่ลืมว่า ชุมชนอื่นๆ ในประเทศไทยก็ประสบปัญหาบ้านสร้างอยู่ในทะเลหรือล้ำน้ำเช่นเดียวกัน แบบชุมชนหาดเล็ก จึงต้องดำเนินการให้เกิดความเป็นธรรม แต่สิ่งที่ต้องระมัดระวังก็คือ บ้านเรือนหลังไหน บ้านเรือนที่เคยอยู่อาศัยมานานเท่าไร และคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับควรจะมีการปลูกสร้างเมื่อไร จึงจะเข้าหลักเกณฑ์ เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว จะเกิดการลงทุนในการปลูกสร้างบ้านเรือนในทะเลหรือในลำน้ำเพื่อนำมาซึ่งใบอนุญาต ซึ่งกรณีนี้จะทำได้หรือไม่? นั่นคือ ประการแรก

ประการที่สอง กรรมสิทธิ์ในบ้านเรือนที่อยู่ในทะเลหรือล้ำน้ำสามารถนำไปเป็นหลักทรัพยหรือจำนอง จำหน่าย จ่ายโอนได้หรือไม่ เพราะต้องทำเรื่องนี้ให้เกิดความชัดเจน เพราะไม่เช่นนั้น ผู้ได้กรรมสิทธิ์จะนำไปเล่นแร่แปรธาตุไปเป็นอย่างอื่นซึ่งจะไม่เกิดประโยชน์และยังสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นในชุมชนอีก

ประการที่สาม บ้านเรือนอีกกลุ่มหนึ่งก็คือ บ้านเรือนที่ปลูกสร้างในทะเลและมีการเปลี่ยนแปลงกลายเป็นร้านอาหาร รีสอร์ทหรือร้านค้า จะได้สิทธิดังกล่าวข้างต้นหรือไม่

ทั้งสามประการทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกรมเจ้าท่าจะดำเนินการในเรื่องนี้เช่นเดียวกับชุมชนหาดเล็กได้ดำเนินการไปแล้วหรือไม่ เพราะหากไม่ทำก็จะถูกร้องว่าเลือกปฏิบัติ แต่ถ้าทำก็เป็นการส่งเสริมให้กระทำผิดเพิ่มขึ้นหรือไม่ จึงต้องรอบคอบและมีความชัดเจน หากไม่ชัดเจนจะยิ่งสร้างปัญหาให้บานปลายแทนที่จะแก้ปัญหาเดิมได้ก็อาจจะเกิดปัญหาใหม่ขึ้นมาอีก นี่คือ ความเป็นห่วง

รางวัลดีเด่น หนังสือพิมพ์ฝึกปฏิบัติ มหาวิทยาลัย

หนังสือพิมพ์ลานมะพร้าว มหาวิทยาลัยบูรพา

ฉบับประจำเดือนพฤษภาคม 2561

เรื่อง สนามสอบที่คลุมคลั่ง

สืบเนื่องจากปัญหาระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยอย่าง Thai University Center Admission System หรือ “ทีแคส” ยังคงได้รับเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากความไม่สมเหตุผลของการคัดเลือกในแต่ละรอบ เจตนารมณ์ที่ต้องการจะลดความเหลื่อมล้ำภายในสนามสอบ เกณฑ์คะแนนสอบในแต่ละรอบ กลับสร้างความไม่เท่าเทียมให้กับผู้สอบที่อยู่ในระบบเสียเอง ความย้อนแย้งระหว่างหลักสูตรกับสถานการณ์ในสนามสอบนั้น เสมือนยังเป็นการตอกย้ำความผิดพลาดของกระบวนการศึกษาไทยทั้งระบบ

ในสนามสอบซึ่งแข่งขันกันด้วยระบบกลางโดยรวมรวมนายวิชาทั้งประเทศเข้าด้วยกัน เด็กทุกคนที่ถูกกระบวนการ “ยัดเยียด” การเรียนรู้อย่างไร้ทิศทางจำนวนมากถูกส่งไปยังสนามสอบต่างๆ เพื่อไขว่คว้าชัยชนะที่เรียกว่า “คะแนน” ทำให้ความสำคัญของการศึกษาถูกลดทอนคุณค่าไปอยู่แค่เพียงกระดาษหนึ่งหน้าที่เรียกว่าผลสอบเท่านั้น หลักสูตรที่มีอยู่ในระบบการศึกษานั้นไร้ความหมายเมื่อเนื้อหาเหล่านั้นถูกนำมาใช้เพื่อการสอบเป็นหลัก

การที่เด็กต่างเร่งเข้าสถาบันกวดวิชานั้น คำกล่าวหาว่าหลักสูตรไม่ได้คุณภาพนั้นอาจไม่ใช่ผลสะท้อนอย่างแท้จริง เนื่องจากเด็กส่วนใหญ่มักเลือกเรียนพิเศษเฉพาะในรายวิชาที่มีการสอบ และวิชาส่วนใหญ่ที่ต้องผ่านการสอบก็เป็นวิชาที่ถูกบังคับเรียนผ่านตารางสอน การให้เด็กเรียนมากเกินไปผลสุดท้ายก็ไม่ได้ทำให้เด็กจำเนื้อหาทั้งหมดได้ คะแนนสอบจึงกลายเป็นตัววัดศักยภาพใน “การท่องจำ” เนื้อหาและความสำคัญของการเรียนรู้จึงถูกจำกัดไว้เพื่อคะแนนสอบ การสอบจึงไม่ต่างกับสนามรบที่ฟาดฟันกันอย่างไร้จุดหมาย หลักสูตรแกนกลางที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามความถนัดนั้นดูไร้ค่าทันที

ความต้องการของกระทรวงศึกษาที่อยากลดความเหลื่อมล้ำดูจะไม่เป็นผลแล้วในตอนนี้ ซ้ำยังเพิ่มความโหยกระหายในผลคะแนนสอบ นายวิชาหลักหูหลักตาด้วยลู่วิ่งของผลสอบที่ถูกกดดันด้วยการสร้าง “แบบสอบกลาง” เสมือนสนามรบขนาดมหึมาให้เด็กได้ห้ำหั่นกันอย่างคลุ้มคลั่ง ท้ายที่สุดแล้วหลักสูตรที่มีคุณภาพจะมีประโยชน์อะไรกับความโหดร้ายของการศึกษาที่แม้แต่กระทรวงศึกษาธิการยังส่งเสริมให้มีการสร้างสนามรบของการสอบนี้ขึ้น

ถึงเวลาแล้วที่การศึกษาไทยและกระบวนการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจะต้องตระหนักถึงคุณค่าทางศักยภาพของเด็กที่ควรพัฒนาตามหลักสูตร มิใช่เร่งปรับปรุงระบบสนามสอบกลางที่กดดันให้เยาวชนต้องมุ่งหน้าแข่งขันเรียนทุกหลักสูตรเพื่อนำความรู้ที่ไร้ความหมายนี้ไปสอบอย่างไร้ทิศทาง หากยังเป็นเช่นนี้ต่อไปอนาคตประเทศชาติอาจต้องประสบปัญหาภัยกับเยาวชนที่กำลังจะกลายเป็นประชาชนอย่างไร้ศักยภาพเช่นกัน

รางวัลสมเด็จฯ หนังสือพิมพ์ฝึกปฏิบัติ มหาวิทยาลัย

หนังสือพิมพ์หอข่าว มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ฉบับวันที่ 22-28 มกราคม 2561

เรื่อง “กีฬาซี” สร้างสัมพันธ์หรือบั่นทอน

“กีฬาซี” งานกิจกรรมประจำปีที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อสร้างสัมพันธ์ของนักเรียน โดยการใช้แม่สีเป็นเกณฑ์ในการแบ่งทีม มีการฝึกซ้อมกีฬา จัดแสดงดนตรีเชียร์ ขบวนพาเหรดที่ทางนักเรียนทุ่มเทกันสุดฤทธิ์

ในงานกีฬาซี กีฬาเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญมากที่สุดแต่ทว่ากิจกรรมดังกล่าวกลับเน้นหนักไปในเรื่องการลงทุนลงแรงกับการแข่งขันจัดขบวนพาเหรด แสดงดนตรีเชียร์ และการซ้อมเชียร์ลีดเดอร์ ที่สามารถผลาญเงินส่วนรวมไปใช้ในการจ้าง ครูฝึกเต้นซึ่งมีค่าจ้างสูงถึงหลักหมื่นไปจนถึงหลักแสนบาท

งานกีฬาซีถูกจัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน สร้างความสัมพันธ์ ความสามัคคี และแข่งขันกันเฉพาะนักเรียนภายในโรงเรียน การแข่งขันที่ถูกจัดขึ้นก็เพื่อต้องการให้นักเรียนได้ใช้เวลาทำกิจกรรม และคลายเครียดจากการเรียนเท่านั้น การต้องลงทุนใช้เงินจำนวนมากเพื่อจัดกิจกรรมดังกล่าวนี้ จำเป็นแล้วหรือ?

ยังไม่รวมถึงค่าแต่งหน้า ทำผม ค่าเช่า - ตัดชุด ทั้งในส่วนของผู้เชียร์ลีดเดอร์และขบวนพาเหรดที่ต้องสวยงามเป็นที่สนใจ และใช้งบประมาณค่อนข้างสูง สำหรับในวัยเรียนที่ยังไม่สามารถหาเงินได้ด้วยตนเอง คงเป็นเรื่องที่ไม่สมเหตุสมผลสักเท่าไร อีกทั้งนักเรียนที่เป็นเชียร์ลีดเดอร์ก็ต้องหาเวลาสำหรับซ้อมร้องซ้อมเต้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลการเรียนด้วย

นั่นก็ไม่ใช่ปัญหาเดียว แต่ในทุกการแข่งขัน ปัญหาการกระทบกระทั่งก็เป็นปัญหาที่พบเจอได้เป็นประจำ ทั้งจากการแข่งขันกีฬา การประกวดขบวนพาเหรด ทีมเชียร์ลีดเดอร์ ล้วนแล้วแต่สามารถก่อให้เกิดความขัดแย้งได้ ปัญหาเหล่านี้มักเกิดขึ้นหลังจบงานกีฬาซี

จากประเด็นที่กล่าวมาทั้งหมด สะท้อนให้เห็นว่า กีฬาซีในปัจจุบันถูกเข้าใจผิดในเรื่องของวัตถุประสงค์ที่แท้จริง หัวใจสำคัญของกีฬาซีควรเน้นไปในเรื่องของความสนุกสนาน แต่กลับถูกบดบังด้วยการแข่งขันที่ต้องการชัยชนะ ความโดดเด่น ที่จะส่งผลกระทบต่อตามมา

อย่างไรก็ตามกิจกรรมกีฬาซีก็เชื่อว่าจะมีแต่ผลกระทบด้านลบ ในแง่ดีงานกีฬาซีก็สามารถฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้การเป็นผู้นำ ได้รู้จักรุ่นพี่รุ่นน้อง เกิดความสามัคคีในหมู่ของนักกีฬา เพราะทุกคนก็ต่างร่วมมือกันทำเพื่อสีของตน ถึงแม้ว่าการที่คำนึงถึงเรื่องชัยชนะอย่างเดียวจะเป็นการปลูกฝังให้เด็กมีทัศนคติที่ผิดก็ตาม แต่ทั้งนี้ความต้องการอยากจะชนะ ก็อาจส่งผลให้เด็กเกิดความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ

สุดท้ายคงบอกไม่ได้ว่า กีฬาซีถูกจัดขึ้นเพื่อสร้างสัมพันธ์ หรือบั่นทอนความสัมพันธ์กันแน่ แต่ถึงอย่างไรเหรียญก็มี 2 ด้านเสมอ งานกีฬาซีส่งผลทั้งด้านบวกและด้านลบ มันจะดีกว่าไหมหากปัญหาบางอย่างถูกแก้ไขให้ตรงจุดและกระทำไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เพราะเชื่อว่าถ้าเป็นเช่นนั้นได้ หลังจบงานนักเรียนทุกคนคงได้รับประสบการณ์และความทรงจำดีๆ จากงานกีฬาซีแน่นอน

ลูกศิลป์

รางวัลชมเชย หนังสือพิมพ์ฝึกปฏิบัติ มหาวิทยาลัย

หนังสือพิมพ์ลูกศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ฉบับวันจันทร์ที่ 29 มกราคม 2561

เรื่อง ต้องกำกับระบบตรวจสอบ

แทบทุกเดือนจะพบข่าวครูล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนเสนอผ่านสื่อหลักและสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งข่าว ‘เจาะระบบเอาผิดครูล่วงละเมิดทางเพศ’ เผยให้เห็นระบบตรวจสอบเอาผิดที่เอื้อประโยชน์ไปในทางผู้ก่อเหตุ กล่าวคือนอกจากผู้บริหารโรงเรียนและเขตการศึกษาจะไม่ปกป้องสิทธิของนักเรียนแล้ว ยังช่วยลงมาไกล่เกลี่ย

ขอให้ผู้ถูกระงับความ ยอมรับค่าชดเชย ไปจนถึงเกลี้ยกล่อมให้แต่งงานกับครูผู้ก่อเหตุ ธงของพวกเขาคือทำให้เรื่องเงียบลงโดยเร็วที่สุด

หากเรื่องแดงขึ้นจนถึงขั้นปกปิดไม่ได้ การตั้งกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริง ไปจนถึงขั้นตัดสินลงโทษ และถอดใบประกอบวิชาชีพ ยังใช้เวลาเนิ่นนาน ระเบียบเปิดให้ต่ออายุเวลาออกไปโดยไม่มีกำหนด เป็นการไม่อำนวยความสะดวกให้กลับคืนมาโดยเร็ว ข้อมูลผลการดำเนินการพุดติกรรมประพุดติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพตั้งแต่ปี 2554 - 2560 ของคุรุสภา ระบุว่า สามารถถอนใบประกอบวิชาชีพครูที่ล่วงละเมิดทางเพศได้เพียง 4 คน ในรอบ 5 ปีหลัง จากที่มีครูถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนี้เกือบ 200 คน เป็นข้อยืนยันการตรวจสอบอันไร้ประสิทธิภาพ

สภาพแวดล้อมแบบนี้องค์ได้กดทับผู้ปกครอง และนักเรียนไม่ให้ลุกขึ้นต่อสู้ ข้าผู้มีอำนาจในโรงเรียนยังโยนความผิดให้แก่เด็ก บอกแต่เพียงว่าให้เด็กกระมัดระวังตัว หรือโทษว่าเด็กแต่งตัวไม่เรียบร้อย ยาวไปถึงพฤติกรรมและนิสัยซึ่งอ้างว่าเป็นต้นเหตุให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศ สิ่งเหล่านี้ทำให้ครูเหล่านั้นยามใจ รู้ว่าถึงอย่างไรเสียก็จะมีคนช่วยเหลือไม่ให้ได้รับโทษ นี่จึงเป็นการซ้ำเติมความเลวร้ายไปสู่เด็กนักเรียนผู้ถูกระงับ ขณะที่ผู้กระทำล่อนวลและกลับมาก่อเหตุซ้ำ

การแก้ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศมีการถกเถียงกันหลายครั้งในสังคม บางฝ่ายเสนอให้เพิ่มโทษผู้ก่อเหตุ แต่คงไม่ใช่ทางออกหากยังจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้ก่อเหตุเช่นนี้ ทางออกในกรณีนี้คือ ระบบตรวจสอบที่เข้มแข็ง ซึ่งจะเข้มแข็งได้นั้นต้องโปร่งใส กำกับ กดดันได้ อาจจะเริ่มจากการสร้างตัวระบบให้เกิดความใกล้ชิดกับผู้รับบริการ ด้านการศึกษา

เริ่มจากระดับโรงเรียน สมาคมผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญที่จะดูแลผลประโยชน์ของเด็ก ไม่ผลักให้จัดการกันเองเป็นเรื่องรายบุคคลซึ่งทำให้อำนาจการต่อรองน้อยจนเรื่องเงียบ แต่ต้องเป็นการยืนยันปกป้องหลักการความปลอดภัยในเนื้อตัว ร่างกาย

ส่วนระดับถัดมา การให้ครูด้วยกันตรวจสอบกันเองอาจเกิดการช่วยเหลือกัน ช่วยยืดเวลาการสอบยาวนาน จึงต้องเปิดให้มีตัวแทนจากชุมชน องค์กรประชาสังคม หน่วยงานด้านยุติธรรม เข้ามาร่วมตรวจสอบโดยมีสัดส่วนมากกว่าคนกันเอง และกำหนดเวลาสอบสวนให้มีเส้นตายไม่ใช่ปล่อยให้อยู่ยาวโดยไม่มีที่สิ้นสุด

เนื่องจากความเห็นร่วมกันในการประชุมสมัชชานักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยที่ประชุมได้มีมติให้สภาร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ตัดข้อความว่าองค์กรอิสระตามกฎหมายกำหนดออก จากมาตรา 40 ซึ่งกำหนดให้ มีองค์กรอิสระควบคุมหนังสือพิมพ์ แล้วให้นำไปบัญญัติไว้ในหมวด 5 ว่าด้วยหลักการพื้นฐานในการกำหนดนโยบายของรัฐ เพราะสื่อมวลชนต้องการให้องค์กรนี้เป็นอิสระจริงๆ ปราศจากการแทรกแซงของทางราชการ และการเมือง ในขณะที่สื่อมวลชนก็พร้อมที่จะตั้งองค์กรขึ้นมาควบคุมกันเอง

สมัชชานักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยออกแถลงการณ์เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2540 ว่า มาตรา 40 ที่ระบุนิรโทษกรรมในการแสดงความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญของพนักงานหรือลูกจ้างเอกชนที่ประกอบกิจการด้านสื่อสารมวลชน รวมทั้งเจ้าพนักงานของรัฐ โดยไม่ต้องชดเชยหรือระงับการประกอบวิชาชีพ ภายใต้การควบคุมของ “องค์กรอิสระตามที่กฎหมายบัญญัติ” นั้น เป็นหลักการที่ดี แต่องค์กรตามที่กฎหมายบัญญัติดังกล่าว จำเป็นต้องมีหลักประกันในความเป็นอิสระ ภายใต้หลักการควบคุมกันเองของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์หรือวิชาชีพสื่อมวลชนอื่นๆ ที่จำเป็นต้องมีการพิจารณาโดยละเอียดรอบคอบในขั้นของการออกกฎหมายประกอบตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ต่อไป

ในการประชุมสมัชชา เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2540 ที่ประชุมมีมติให้สภาร่างรัฐธรรมนูญตัดข้อความว่า องค์กรอิสระตามกฎหมายกำหนด ออกจากมาตรา 40 แล้วนำไปบัญญัติไว้ในหมวด 5 ว่าด้วยหลักการพื้นฐาน

ในการกำหนดนโยบายของรัฐ และในการประชุมเจ้าของบรรณาธิการ และผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์ เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2540 ที่ประชุมมีความเห็นชอบให้ตั้งคณะทำงาน 7 คน ได้แก่ นายสมหมาย ปาริฉัตร นายวิระ ประทีปชัยกุล นายพนา จันทรวโรจน์ นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี นายวิฑูร พิงประเสริฐ นายวันชัย วงศ์มีชัย และนายวรวิทย์ ศรีอนันตรักษา มีนายเรืองชัย ทรัพย์นิรันดร์ เป็นที่ปรึกษา คณะทำงานชุดนี้มีหน้าที่ สอบถามความต้องการของเจ้าของ บรรณาธิการ ผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์ ถึงเรื่องให้องค์กรอิสระโดยไม่ต้องให้กฎหมายบังคับ

คณะทำงานชุดนี้ ทำงานในรูปของการฟังความคิดเห็นจากเจ้าของหนังสือพิมพ์ และบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ว่ามีองค์กรอิสระควบคุมกันเองหรือไม่ และได้มีข้อสรุปให้จัดตั้งองค์กรอิสระขึ้น โดยในขั้นแรกให้มีการจัดตั้งกรรมกรยกร่างรัฐธรรมนูญ “สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ”

สมัชชา ได้ออกประกาศเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2540 แต่งตั้งกรรมกรยกร่างรัฐธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติมีใจความว่า ตามที่ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ มีเจตนารมณ์ที่จะจัดตั้งองค์กรอิสระเพื่อควบคุมกันเองโดยสมัครใจ เจ้าของบรรณาธิการผู้มีอำนาจเต็มของหนังสือพิมพ์และสมาคมฯ ผู้ประกอบวิชาชีพที่ชอบด้วยกฎหมายได้ให้ความเห็นชอบที่จะลงนามร่วมกันในวันที่ 4 กรกฎาคม 2540 เพื่อแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบวิชาชีพทั้งมวลพร้อมที่จะดำเนินการควบคุมกันเองเพื่อดำรงไว้ซึ่งหลักการพื้นฐานในเรื่องเสรีภาพ ในการแสดงความคิดเห็น อันเป็นหลักประกันความรับผิดชอบในการเสนอข่าวสาร และแสดงความคิดเห็นของผู้ประกอบวิชาชีพนี้

ในวันที่ 4 กรกฎาคม 2540 เจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์และบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ฉบับภาษาไทย – อังกฤษ 25 ฉบับ จากจำนวนทั้งสิ้น 32 ฉบับ รวมทั้งองค์กรที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ 10 องค์กร ได้ร่วมกันลงนามในบันทึกเจตนารมณ์จัดตั้ง “สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ” เพื่อเป็นการควบคุมกันเองและส่งเสริมเสรีภาพและความรับผิดชอบต่อระดับผู้ประกอบ

วิชาชีพหนังสือพิมพ์ให้ดียิ่งขึ้น โดยมีตัวแทนสถานทูตสหรัฐอเมริกา อินเดีย รัสเซีย และสโมสรมือถือชาวต่างประเทศร่วมเป็นสักขีพยานด้วย

ต่อมาในวันที่ 4 สิงหาคม 2540 ที่สมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ศ.นพ.ประเวศ วะสี ประธานคณะกรรมการยกร่างธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พร้อมด้วยคณะกรรมการการยกร่างฯ แถลงผลสำเร็จการยกร่างธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติว่า คณะกรรมการการยกร่างฯ ได้ดำเนินการยกร่างรับธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติขึ้นเป็นครั้งแรกตามเจตนารมณ์ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ซึ่งได้ลงนามในบันทึกร่วมกันเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2540 ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

ศ.นพ.ประเวศ วะสี แถลงว่า หลักการสำคัญของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติตามธรรมนูญดังกล่าวเป็นไปเพื่อให้วงการหนังสือพิมพ์ได้ควบคุมดูแลกันเอง ขณะเดียวกันเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกได้เข้าร่วมในคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติดังกล่าวอีกด้วย องค์ประกอบของคณะกรรมการประกอบด้วย 4 ส่วน คือ เจ้าของหรือผู้บริหารหรือผู้ประกอบการ ซึ่งเลือกกันเอง 5 คน บรรณาธิการหรือตัวแทนผู้มีอำนาจจากกองบรรณาธิการซึ่งเลือกกันเอง 5 คน ผู้ปฏิบัติงาน

หนังสือพิมพ์ ซึ่งเลือกโดยสมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย 4 คน ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาอาชีพต่างๆ อีก 7 คน ในจำนวนนี้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีอาวุโสและประสบการณ์สูงด้านหนังสือพิมพ์ซึ่งไม่สังกัดหนังสือพิมพ์ใด 2 คน

อีกหลักการหนึ่งที่สำคัญในการควบคุมกันเองของสภาการหนังสือพิมพ์ กำหนดไว้ในหมวดความรับผิดชอบทางจริยธรรม เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยว่าสมาชิกหรือผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัดสมาชิกละเมิดหรือประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ก็จะต้องให้หนังสือพิมพ์ฉบับที่ถูกร้องเรียนลงตีพิมพ์คำวินิจฉัยดังกล่าวภายใน 7 วัน และอาจแจ้งให้หนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ตีพิมพ์ข้อความคำขอโทษผู้เสียหาย ส่วนกรณีมีผู้ถูกร้องว่าประพฤติผิดจริยธรรมสภาแจ้งไปยังต้นสังกัดเพื่อดำเนินการลงโทษแล้วแจ้งผลให้สภาทราบโดยเร็ว ในการนี้สภาอาจเผยแพร่คำวินิจฉัยต่อสาธารณชนได้ คณะกรรมการยกร่างธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติจะยกร่างข้อบังคับต่างๆ เพื่อให้มีการเลือกกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติขึ้นเป็นคณะแรกภายในระยะเวลา 120 วัน หลังจากนั้น สภาการหนังสือพิมพ์จะดำเนินการเพื่อให้มีการควบคุมกันเองในหมู่ผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต่อไป

การเลือกตั้ง กรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

ในวันที่ 9 ตุลาคม 2540 นางบัญญัติ ทศนียะเวช ประธานคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พร้อมด้วยกรรมการคือนพ.วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ และนายสุวัฒน์ ทองธนากุล ได้จัดการเลือกตั้งคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติชุดแรกตามรัฐธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติข้อ 9 ซึ่งคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติจะมีด้วยกันไม่เกิน 21 คน โดยจะมีการเลือกตั้งกรรมการประเภท 1, 2, และ 3 ก่อน 14 คน เพื่อไปดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการประเภทที่ 4 อีกจำนวน 7 คน ให้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ โดยกรรมการทั้ง 3 ประเภทมาจากกลุ่มผู้ประกอบการหนังสือพิมพ์ไม่เกินกลุ่มละ 1 คน

ต่อมาวันที่ 12 พฤศจิกายน 2540 ได้มีการประชุมคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ครั้งที่ 1/2540 โดยที่ประชุมได้มีการเลือกตั้งประธาน รองประธาน เลขาธิการ และเหรัญญิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ซึ่งที่ประชุมมีมติเลือกให้นายมานิจ สุขสมจิตร เป็นประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ นายพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร เป็นรองประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ คนที่ 1 ศ.นพ.วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ เป็นรองประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติคนที่ 2 นายสุวัฒน์ ทองธนากุล เป็นเลขาธิการ และนางผุสดี ศีตวรนาฏ เป็นเหรัญญิก

นอกจากนี้ที่ประชุมยังได้มีมติแต่งตั้งคณะทำงานประกอบด้วย ประธาน รองประธาน เลขาธิการ และเหรัญญิก ไปดำเนินการร่างนโยบายในการทำงานและศึกษา

การร่างระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เช่น ข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ข้อบังคับว่าด้วยการรับและพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์ ฯลฯ เพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ในวันที่ 22 สิงหาคม 2540

ในการประชุมนี้ นอกจากจะมีผู้แทนจากเจ้าของบรรณาธิการ และผู้ปฏิบัติงานหนังสือพิมพ์แล้ว ยังมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมด้วย ได้แก่ ดร.คณิต ณ นคร อธิบดีการสูงสุด นายทองใบ ทองเปาด์ นายความแมกไซไซ ดร.โกศล เพ็ชร์สุวรรณ เลขาธิการสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย ศ.นพ.วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ ที่ปรึกษาแพทยสภา ดร.เกษม ศิริสัมพันธ์ นางบัญญัติ ทศนียะเวช อดีตนายกสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย และนายบัณฑิต ล่ำซำ กรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารกสิกรไทย

ต่อมาสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติได้อนุมัติข้อบังคับจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์จำนวน 30 ข้อ เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2541 และเริ่มเปิดรับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนและผู้เสียหายอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2541 ก็ได้มีการแต่งตั้งอนุกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์เพื่อพิจารณากลับกรองเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยมีนักวิชาการและผู้แทนองค์กรเอกชนทางด้านสิทธิมนุษยชนเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย

บันทึกเจตนารมณ์ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ เรื่อง การจัดตั้งสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

ข้าพเจ้า ผู้บริหาร / เจ้าของ / บรรณาธิการ ผู้มีอำนาจเต็ม ของหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ รวมทั้งผู้แทนสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ได้ลงนามทำบันทึกเจตนารมณ์ฉบับนี้ มีความเห็นพ้องต้องกันว่า สมควรให้มีสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ อันเป็นองค์กรอิสระขึ้นมาทำหน้าที่ควบคุมตนเองในหมู่ผู้ประกอบวิชาชีพ หนังสือพิมพ์ เพื่อส่งเสริมเสรีภาพ ความรับผิดชอบ ยกระดับผู้ประกอบวิชาชีพและกิจการหนังสือพิมพ์ และเพื่อส่งเสริมสนับสนุนสิทธิการรับรู้ข่าวสารของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ จะประกอบด้วย คณะกรรมการที่คัดเลือกจากผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ จำนวน ๑๑ คน ผู้ทรงคุณวุฒิและประชาชนทั่วไปที่สังคมยอมรับอีกจำนวน 10 คน ทำหน้าที่รับและวินิจฉัยคำร้องเรียน เมื่อมีการละเมิดหลักจริยธรรม เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้รับการวินิจฉัยอย่างเป็นธรรมแล้วว่าเป็นผู้ละเมิด ได้แสดงความรับผิดชอบอย่างเคร่งครัด

ข้าพเจ้าผู้ลงนามทำบันทึกฉบับนี้ จะยอมลงนามผูกพันตามธรรมนูญ ซึ่งคณะกรรมการอันประกอบด้วย ศาสตราจารย์นายแพทย์ประเวศ วะสี เป็นประธาน นางบัญญัติ ทศนียะเวช และรองศาสตราจารย์พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช เป็นรองประธาน นายมานิจ สุขสมจิตร นายพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร ศาสตราจารย์นายแพทย์วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ นายเกษม สรศักดิ์เกษม นายกำแหง ภริตานนท์ นายพนา จันทรวโรจน์ นายไพศาล ศรีจรัสจรรยา และนายสุวัฒน์ ทองธนากุล เป็นกรรมการ ได้ร่างขึ้นตามกรอบแห่งเจตนารมณ์ข้างบนนี้ และเห็นชอบด้วยแล้ว

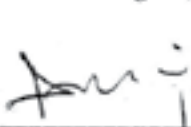
จึงได้ลงนามไว้เป็นสำคัญ

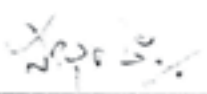
สมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย CONFEDERATION OF THAI JOURNALISTS

538/1 ถนนสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300 โทรศัพท์ 6689420-2 โทรสาร 2414795
538/1 Samsen Rd., Dusit Bangkok, Thailand. 10300 Tel. 6689420-2 Fax : 2414795

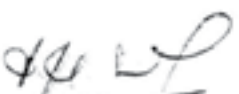

(นายพิชาย ชื่นสุขสวัสดิ์)
บรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ 16

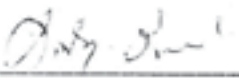

(นายสุทธิตชัย หุ่ณ)
บรรณาธิการ อำนวยการ
ใบเครือเดอะเนชั่น 14

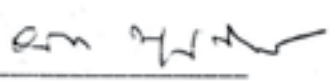

(นายไพศาล ศรีวัชรญา)
ประธานกรรมการบริหาร
กลุ่มสิ่งพิมพ์ในเครือวัฏจักร 25

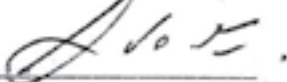

(นายสราวุธ วัชรพล)
หัวหน้ากองบรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 13

(นายประสา เทตระกุล)
บรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 4

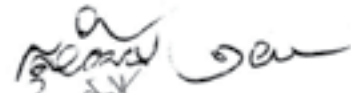

(นายชรรค์ชัย บุนปาน)
ประธานกรรมการ
บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) 22

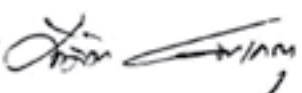

(นายถาวร สุวรรณ)
หัวหน้ากองบรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์บ้านเมือง 19

(นางผาณิต ทุนศิริวงศ์)
ผู้อำนวยการ
หนังสือพิมพ์แนวหน้า 12

(นายไพศาล มังกรไชยา)
ผู้อำนวยการฝ่ายข่าว
ใบเครือฐานเศรษฐกิจ 6

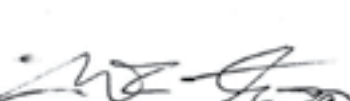

(นายธวัช พลึงเทพินทร์)
ประธานและกรรมการอำนวยการ
บริษัท คู่แข่ง จำกัด 2

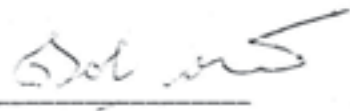

(นายสุวัฒน์ ทองธนากุล)
ผู้อำนวยการผู้จัดการ
บริษัท แมเนเจอร์มีเดียกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) 21

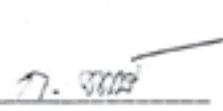

(นายศักดิ์ นพเกต)
บรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์สยามรัฐ 28

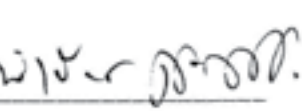

(นายนิภาส วิจิตรวาทการ)
บรรณาธิการบริหาร
หนังสือพิมพ์บิสซิเนสเดย์ 20

(นายปราชญ์ ไชยคำ)
หัวหน้ากองบรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์สยามกีฬารายวัน 26

(นางกรรณิกา วิริยะกุล)
หัวหน้ากองบรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ 11

(นายชาญชัย สงวนวงศ์)
ผู้อำนวยการ
หนังสือพิมพ์ไทยไฟแนนเชียล 12

(นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์)
บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา
หนังสือพิมพ์ข่าวสด 24

(นายพิเชียร คุระทอง)
บรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์มติชน 23

สมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย CONFEDERATION OF THAI JOURNALISTS

538/1 ถนนสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300 โทรศัพท์ 6689420-2 โทรสาร 2414795
538/1 Samsen Rd., Dusit Bangkok, Thailand. 10300 Tel. 6689420-2 Fax : 2414795

(นายอดิศักดิ์ ลิ้มปฐงพัฒน์กิจ)
บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา
หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ 16

(นายพนา จันทรวีโรจน์)
บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา
หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น 15

(นายกิตติพันธ์ เทตระกุล)
บรรณาธิการอำนวยการ
หนังสือพิมพ์สื่อธุรกิจ 31

(นายเชล่ง กัทธีระพันธ์)
ผู้อำนวยการ
หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 2

(นายสุกษัย มีใหม่)
ผู้ช่วยบรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์สายกลาง 30

(นายชายชาติ ลิ้มจรุญ)
บรรณาธิการบริหาร
หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์รายวัน 10
จังหวัดเชียงใหม่

(นายเชาวพงศ์ เมฆารักษ์กุล)
บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา
หนังสือพิมพ์เสียงใต้รายวัน 32

(นายสุนทร จันทรง)
ผู้อำนวยการและบรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์โคราชรายวัน 3

(นายทวี ยอดเพชร)
บรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์ชิงเสียงเยอะเป่า 5

(นายสุทธเดช กรกิตติชัย)
ผู้อำนวยการและบรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์ภัยฮั่วดงวัน (ศิรินคร) 1

(นางมุตี คีตะวรนาถ)
บรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์ชิงจงเย็น 4

(นายอุ๋น หอม)
รองบรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์ดวงฮั่ว 9

(นายสมยศ วงศ์ทองเหลือง)
บรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์เอเชียนิวส์ไทมส์ 33

(นายเกรียง วงศ์สุขศิริ)
บรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์สากล 29

(นายชัยยุทธ จันทวานพัฒนา)
บรรณาธิการบริหาร
หนังสือพิมพ์สยามโพสต์ 22

สมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย CONFEDERATION OF THAI JOURNALISTS

538/1 ถนนสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300 โทรศัพท์ 6689420-2 โทรสาร 2414795
538/1 Samsen Rd., Dusit Bangkok, Thailand. 10300 Tel. 6689420-2 Fax : 2414795

(นายสมาน สุธาโต)

นายกสมาคมนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย
ประธานสมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย

(นางชุติมา บุณยรัฐดา)

นายกสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย

(นายชัยรัตน์ คำฉ้วน)

นายกสมาคมหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์

(นายปรีชา พบสุข)

นายกสมาคมนักหนังสือพิมพ์ภูมิภาคแห่งประเทศไทย

(นายจำรัส ทรัญบุตร)

นายกสมาคมหนังสือพิมพ์ส่วนภูมิภาคแห่งประเทศไทย

(นายองอาจ พิงพานิช)

นายกสมาคมผู้สื่อข่าวเศรษฐกิจ

(นายวิชัย วราพล)

นายกสมาคมช่างภาพสื่อมวลชนแห่งประเทศไทย

(นายชาญ มีศรี)

นายกสมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิงแห่งประเทศไทย

(นายศิวกล ขวดีปรีชา)

นายกสมาคมผู้สื่อข่าวกีฬาแห่งประเทศไทย

(นายวิเชียร นิลกานนท์)

นายกสมาคมนักข่าวช่างภาพกีฬาแห่งประเทศไทย

ธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่หนึ่ง พ.ศ. ๒๕๕๖ ครั้งที่สอง พ.ศ. ๒๕๕๘ ครั้งที่สาม พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้จัดตั้งสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติขึ้นในประเทศไทยให้เป็นองค์กรอิสระทำหน้าที่ควบคุมกันเองในหมู่ผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ เพื่อส่งเสริมเสรีภาพ ความรับผิดชอบ สถานภาพผู้ประกอบการวิชาชีพ และกิจการหนังสือพิมพ์ ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนสิทธิการใช้สื่อหนังสือพิมพ์ เพื่อการรับรู้ข่าวสารและการแสดงความคิดเห็นของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

คณะผู้บริหารกิจการหนังสือพิมพ์ประกอบด้วยเจ้าของ บรรณาธิการ หัวหน้ากองบรรณาธิการ ผู้มีอำนาจทำการแทนของหนังสือพิมพ์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่ขอด้วยกฎหมายและเป็นสมาชิกสมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ซึ่งประชุมกัน เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ได้ลงนามทำบันทึกเจตนารมณ์ร่วมกันดังกล่าวข้างต้น ด้วยการสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติงานหนังสือพิมพ์อันได้แก่ ผู้สื่อข่าว ช่างภาพ และนักเขียนทั่วประเทศ ให้สถาปนาสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติขึ้น โดยตั้งกรรมการคณะหนึ่งจำนวน ๑๑ คน ประกอบด้วยผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์และผู้ทรงคุณวุฒิ จัดทำธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ภายในเวลา ๑ เดือน

บัดนี้ คณะกรรมการจัดทำธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ได้จัดทำธรรมนูญเสร็จและได้รับความเห็นชอบจากองค์กรสมาชิกทั้งหมดแล้ว จึงให้ตราธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๑ ให้มีองค์กรอิสระควบคุมกันเอง เรียกชื่อว่า สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ชื่อย่อว่า ส.น.ช. ชื่อภาษาอังกฤษว่า The National Press Council of Thailand ชื่อย่อว่า NPCT

ข้อ ๒ องค์กรสมาชิกตามรายชื่อท้ายธรรมนูญนี้ ซึ่งเป็นสมาชิกของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ รวมทั้งผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัดองค์กรสมาชิก ยอมรับผูกพัน และปฏิบัติตามธรรมนูญฉบับนี้

ข้อ ๓ ในธรรมนูญนี้

“หนังสือพิมพ์” หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่เสนอข่าวโดยทั่วไปและความคิดเห็นเป็นสาระสำคัญเป็นส่วนใหญ่ ปฏิบัติตามหลักจริยธรรมแห่งวิชาชีพ มีชื่อจำหน้าเช่นเดียวกัน และออกหรือเจตนาจะออกตามลำดับเรื่อยไป มีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความต่อเนื่องกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ให้หมายรวมถึงสื่อดิจิทัลของสมาชิกด้วย

“สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ” หมายถึง สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

“กรรมการ” หมายถึง กรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

“คณะกรรมการจริยธรรม” หมายถึง คณะกรรมการที่ทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน กำกับให้มีการปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพและเคร่งครัด รวมทั้งมีหน้าที่พิจารณาตรวจสอบและดำเนินการในเรื่องที่มีการกล่าวหาหรือเรียนอันเนื่องมาจากการที่สมาชิกละเมิดข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

“สมาชิก” หมายถึง องค์กรสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

“ผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์” หมายถึง เจ้าของหนังสือพิมพ์ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และให้

หมายความว่ารวมถึง ผู้ประกอบการหนังสือพิมพ์และผู้ปฏิบัติงานหนังสือพิมพ์ด้วย

“ผู้ปฏิบัติงานหนังสือพิมพ์” หมายถึง บรรณาธิการ หัวหน้ากองบรรณาธิการ บรรณาธิการบริหาร หรือตำแหน่งควบคุมและดำเนินการงานกองบรรณาธิการที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น และให้หมายความรวมถึง ผู้สื่อข่าว ผู้เขียนข่าว ผู้เขียนบทความ ผู้ถ่ายภาพ ผู้เขียนภาพ ผู้ที่ทำงานอยู่ในกองบรรณาธิการ ผู้ที่ทำงานเกี่ยวเนื่องกับฝ่ายบรรณาธิการหรือบุคคลอื่น ตามที่สภากาหนังสือพิมพ์แห่งชาติกำหนด

ข้อ ๔ สภากาหนังสือพิมพ์แห่งชาติมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ให้มีความรับผิดชอบและปฏิบัติตามหลักจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

(๒) ส่งเสริมเสรีภาพ และสนับสนุนสิทธิการรับรู้ข่าวสาร การแสดงความคิดเห็นของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๓) ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบวิชาชีพและกิจการหนังสือพิมพ์

ข้อ ๕ สภากาหนังสือพิมพ์แห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิก และผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัดสมาชิกให้เป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ และข้อบังคับ หรือระเบียบปฏิบัติอื่น ซึ่งตราขึ้นตามธรรมนูญนี้ หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ให้การศึกษาอบรมด้านวิชาการแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์

(๓) เผยแพร่ ประกาศ รายงานการประชุม งาน คำวินิจฉัย และคำสั่งของสภากาหนังสือพิมพ์แห่งชาติต่อสาธารณะเป็นประจำ

ข้อ ๖ สภากาหนังสือพิมพ์แห่งชาติอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าบำรุงจากสมาชิก

(๒) ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์

(๓) รายได้อื่นจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์

(๔) ดอกผลจากเงินตาม (๑) (๒) และ (๓)

หมวด ๒

สมาชิก

** ข้อ ๗ สมาชิกแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกก่อตั้ง ได้แก่ สมาชิกที่ผู้บริหาร เจ้าของ หรือบรรณาธิการผู้มีอำนาจเต็มของหนังสือพิมพ์ฉบับต่างๆ ได้ลงนามในบันทึกเจตนารมณ์ของผู้ประกอบการวิชาชีพ เรื่องการจัดตั้งสภากาหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ และยังคงดำเนินกิจการหนังสือพิมพ์นั้นอยู่ต่อเนื่องตลอดมา

(๒) สมาชิกสามัญ ได้แก่ องค์กรสมาชิกที่ได้รับอนุมัติให้เป็นสมาชิกตามข้อบังคับสภากาหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

ข้อ ๘ สมาชิกมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนกิจกรรมของสภากาหนังสือพิมพ์แห่งชาติและการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ

(๒) ส่งเสริมและควบคุมผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัดให้ปฏิบัติตามข้อบังคับสภากาหนังสือพิมพ์แห่งชาติว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

ข้อ ๙ สมาชิกต้องร่วมลงนามในบันทึกความเข้าใจที่กำหนดถึงพันธะสัญญาของสมาชิกที่มีต่อสภากาหนังสือพิมพ์แห่งชาติทุกๆ ๓ ปี ภายในระยะเวลา ๓๐ วัน ก่อนการเลือกตั้งกรรมการสภากาหนังสือพิมพ์แห่งชาติชุดใหม่ และให้มีผลผูกพันตลอดระยะเวลา ๓ ปี ตามวาระของคณะกรรมการ

เงื่อนไขที่กำหนดในบันทึกความเข้าใจให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ โดยสมาชิกต้องไม่ลาออกจากสมาชิกภาพตลอดวาระของคณะกรรมการนั้น

ข้อ ๑๐ สมาชิกและผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่สังกัดสมาชิก ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ และข้อบังคับหรือระเบียบปฏิบัติอื่น

สมาชิกหรือผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ฝ่าฝืนข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ และข้อบังคับหรือระเบียบปฏิบัติอื่นโดยเคร่งครัด ถือว่าประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพและให้บังคับตามหมวด ๕

ข้อ ๑๑ สมาชิกหรือผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ พ้นจากสมาชิกภาพเมื่อ

(๑) ไม่ลงนามในบันทึกความเข้าใจตามข้อ ๙

(๒) เลิกกิจการ

(๓) ไม่ปฏิบัติตามมติของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และคณะกรรมการมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของคณะกรรมการทั้งหมดให้พ้นจากสมาชิกภาพ

หมวด ๓

คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

ข้อ ๑๒ ให้สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติมีกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ” จำนวนไม่เกิน ๒๑ คน ประกอบด้วย กรรมการที่มาจากผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในองค์กรสมาชิกไม่เกิน ๑๔ คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาอาชีพต่างๆ อีกเจ็ดคน ทั้งนี้กรรมการจะต้องไม่เป็นข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งพนักงานลูกจ้างขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอื่นที่ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาล องค์กร หรือหน่วยงานระหว่างประเทศ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และในพรรคการเมือง รวมถึงที่ปรึกษา พนักงานและลูกจ้างของพรรคการเมือง ยกเว้นข้าราชการบำนาญ

กรรมการที่มาจากผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ให้ถือเกณฑ์สัดส่วนดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของ หรือผู้บริหาร หรือผู้ประกอบการ บรรณาธิการ หรือตัวแทนผู้มีอำนาจจากกองบรรณาธิการ จากสมาชิกก่อตั้ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสิบคน

(๒) เจ้าของ หรือผู้บริหาร หรือผู้ประกอบการ บรรณาธิการ หรือตัวแทนผู้มีอำนาจจากกองบรรณาธิการ จากสมาชิกอื่น ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

การเลือกกรรมการตาม (๑) และ (๒) ให้คำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่างสมาชิกในส่วนกลางและสมาชิกจากส่วนภูมิภาคในแต่ละกลุ่มด้วย

ให้กรรมการตาม (๑) และ (๒) เลือกผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาอาชีพต่างๆ ได้แก่ ด้านกฎหมาย ด้านวิชาการสื่อสารมวลชน ด้านการบริหารจัดการ ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค และด้านสิทธิมนุษยชน สาขาละหนึ่งคน และเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีอาวุโสและประสบการณ์สูงด้านหนังสือพิมพ์ ซึ่งไม่สังกัดหนังสือพิมพ์ได้อีกจำนวน ๒ คน

ให้คณะกรรมการดำเนินการเลือกกันเองเพื่อดำรงตำแหน่งประธานสภาการหนังสือพิมพ์หนึ่งคน รองประธานสภาการหนังสือพิมพ์สองคน เลขาธิการสภาการหนังสือพิมพ์หนึ่งคน และกรรมการตำแหน่งอื่นตามความจำเป็นและเหมาะสม

ให้ประธานสภาการหนังสือพิมพ์เป็นผู้กระทำการแทนสภาการหนังสือพิมพ์ในการติดต่อกับบุคคลภายนอก แต่ประธานอาจมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการอื่นกระทำการแทนตนเฉพาะในกิจการใดก็ได้

ให้รองประธานสภาการหนังสือพิมพ์คนหนึ่งหรือคนที่สองกระทำการแทนเมื่อประธานสภาการหนังสือพิมพ์หรือรองประธานสภาการหนังสือพิมพ์คนหนึ่งไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้แล้วแต่กรณี หากประธานสภาการหนังสือพิมพ์หรือรองประธานสภาการหนังสือพิมพ์คนหนึ่งและคนที่สองไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้

กรรมการผู้มีอาวุโสสูงสุดปฏิบัติหน้าที่แทนเป็นการชั่วคราว ให้เลขาธิการมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการทั้งปวงของ สภาการหนังสือพิมพ์ วิธีการได้มาซึ่งกรรมการในวาระสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์

ข้อ ๑๓ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี นับแต่วันที่ได้รับการเลือกตั้งตามข้อ ๑๑ แต่จะดำรงตำแหน่ง เกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ข้อ ๑๔ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ออกตามวาระ

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๙

(๕) องค์กรที่สังกัดหยุดดำเนินกิจการ หรือกรรมการจากองค์กรนั้นย้ายสังกัด และต้นสังกัดพ้นสภาพ สมาชิกตามข้อ ๑๑ เฉพาะกรณีกรรมการมาจากข้อ ๑๑ (๑) (๒) (๓)

(๖) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และคณะกรรมการมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อย กว่า ๓ ใน ๔ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

(๗) ถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย

(๘) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือ ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๙) เป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้วิกลจริต จิตฟั่นเฟือน ไม่ สมประกอบ

ข้อ ๑๕ กรณีที่มีกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้มีผู้มาดำรงตำแหน่งแทนตาม ประเภทของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งในข้อ ๑๑ เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึง ๖๐ วัน และให้กรรมการที่ได้รับเลือก ใหม่ อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยทุก ๒ เดือน และกรรมการจะมอบหมายให้บุคคลอื่นเข้า ประชุมแทนมิได้

ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติอาจเรียกประชุมเมื่อมีเหตุผลสมควร หรือโดยคำร้องขอของกรรมการ ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดก็ได้

การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงถือเป็นองค์ ประชุม และให้ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติทำหน้าที่ประธานการประชุม

ข้อ ๑๗ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติตามวัตถุประสงค์

(๒) พิจารณาการเป็นสมาชิก

(๓) แต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรม

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อให้คำแนะนำปรึกษาหรือช่วยทำกิจการหรือ พิจารณาเรื่องที่ได้รับมอบหมายตามวัตถุประสงค์ของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เว้นแต่กิจการที่มีลักษณะหรือ สภาพที่สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติไม่อาจมอบหมายให้กระทำแทนได้

(๕) ออกข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์และข้อ บังคับอื่น ตามที่กำหนดในธรรมนูญนี้

(๖) พิจารณาและวินิจฉัยปัญหาและข้อขัดแย้ง หรือปัญหาใดที่มีได้ตราไว้ในธรรมนูญนี้หรือปัญหา การบังคับใช้ธรรมนูญนี้ คำวินิจฉัยดังกล่าวให้เป็นที่สิ้นสุด

(๗) จัดทำรายงานการดำเนินงานประจำปี ของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เผยแพร่ต่อสาธารณะ

หมวด ๔ การพิจารณาเรื่องร้องเรียน

ข้อ ๑๘ การร้องเรียนว่า ข้อความหรือภาพหรือการสื่อความหมายด้วยวิธีอื่นๆ ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์หรือสื่อดิจิทัลในสังกัดสมาชิก หรือพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่สังกัดสมาชิก ซึ่งผู้ร้องเรียนเห็นว่าเสียหายหรือขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมด้วยหลักฐานต่อหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น เพื่อบรรเทาความเสียหายตามควรแก่กรณี

ให้องค์กรสมาชิกในส่วนกลาง จัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนภายในองค์กรขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาเรื่องร้องเรียนจากผู้ได้รับความเสียหาย โดยมีสัดส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในอัตราที่เหมาะสม ทั้งนี้ ให้องค์กรสมาชิกในส่วนภูมิภาคต้องรวมตัวกันจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนประจำแต่ละภาคด้วย ตามแต่กรณี

หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนภายในองค์กร และคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนประจำภาค ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องกำหนดให้ดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องเรียนให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาไม่เกิน ๓๐ วัน

ข้อ ๑๙ เมื่อผู้เสียหายได้ดำเนินการตามข้อ ๑๘ แล้ว ถูกปฏิเสธหรือมีการเพิกเฉยที่จะดำเนินการใด ๆ จากคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนภายในองค์กรกรสมาชิก หนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นมูลเหตุให้เกิดความเสียหาย หรือเมื่อผู้เสียหายเห็นว่าการบรรเทาความเสียหายของหนังสือพิมพ์ตามข้อ ๑๘ ไม่เป็นที่พอใจจนเห็นได้ชัด ให้ผู้เสียหายมีสิทธิร้องเรียนเป็นหนังสือพร้อมด้วยพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการได้ ภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันได้รับความเสียหายนั้น

การยื่นเรื่องร้องเรียนให้ทำตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๐ เรื่องที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณาดำเนินการ มีหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) เรื่องที่ได้รับคำร้องเรียนจากผู้เสียหายตามข้อ ๑๙ หรือ

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ หรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับข้อความหรือภาพ ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ที่เป็นสมาชิก หรือจากพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่สังกัดสมาชิก ขัดต่อข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

ถ้าคณะกรรมการมีมติไม่รับเรื่องไว้พิจารณา ให้แจ้งผู้กล่าวหาเรื่องทราบพร้อมด้วยเหตุผล ผู้กล่าวหาเรื่องเรียนมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันรับทราบคำวินิจฉัย เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยไปเป็นประการใดแล้วให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๒๑ ห้ามมิให้คณะกรรมการรับเรื่องไว้พิจารณาดำเนินการในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่ศาลรับฟ้องในประเด็นเดียวกันและอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล หรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว หรือ

(๒) เรื่องที่มีข้อกล่าวหาหรือประเด็นเดียวกับเรื่องที่คณะกรรมการได้วินิจฉัยเป็นที่สุดไปแล้วและไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งข้อกล่าวหา หรือ

(๓) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่ผู้เสียหายทราบเรื่อง หรือเกิน ๑ ปี นับแต่วันเกิดเหตุ เว้นแต่คณะกรรมการจะเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวข้องต่อประโยชน์สาธารณะ หรือมีผลกระทบต่องียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์

ข้อ ๒๒ เมื่อคณะกรรมการมีมติให้รับเรื่องไว้เพื่อพิจารณาดูตรวจสอบและดำเนินการในเรื่องที่มีการกล่าวหาเรื่องร้องเรียน แต่หากคณะกรรมการไม่ดำเนินการเอง

ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการจริยธรรมดำเนินการแทน โดยคณะกรรมการจริยธรรมจะแต่งตั้งและมอบหมายให้คณะทำงานสอบข้อเท็จจริงของเรื่องที่ร้องเรียนแทนก็ได้

ข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรมจำนวน ๙ คน ประกอบด้วย

- ๑) กรรมการสภาการหนังสือพิมพ์ประเภท (๑) เลือกกันเองให้เหลือ ๒ คน
- ๒) กรรมการสภาการหนังสือพิมพ์ ประเภท (๒) เลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน
- ๓) กรรมการสภาการหนังสือพิมพ์ ประเภทผู้ทรงคุณวุฒิอื่น เลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน
- ๔) กรรมการสภาการหนังสือพิมพ์ ประเภทผู้ทรงคุณวุฒิที่มีอาวุโสและประสบการณ์สูงด้านหนังสือพิมพ์ เลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน
- ๕) ให้กรรมการจริยธรรมตาม ๑ - ๔ เสนอชื่อบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย ด้านวิชาการ สื่อสารมวลชน ด้านการบริหาร และด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ร่วมเป็นกรรมการจริยธรรม ด้านละ ๑ คน เพื่อให้คณะกรรมการดำเนินการรับรองและแต่งตั้ง

ในคราวแรกของการประชุม ให้คณะกรรมการจริยธรรมพิจารณาเลือกประธาน รองประธานและเลขานุการ คณะกรรมการจริยธรรมให้เสร็จสิ้นเพื่อแจ้งให้คณะกรรมการทราบ

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจริยธรรมให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์และข้อบังคับอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ออกตามธรรมนูญนี้

ข้อ ๒๔ เมื่อ คณะกรรมการจริยธรรม ได้ตรวจสอบและดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ให้แจ้งผลการพิจารณาให้คณะกรรมการและคู่กรณีทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่พิจารณาเสร็จ หากคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเห็นว่ายังมีพยานหลักฐานหรือเหตุผลอื่นที่ยังไม่ได้พิจารณา ให้ยื่นคำคัดค้านต่อคณะกรรมการจริยธรรม ภายใน ๒๐ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบผลการพิจารณา

เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมได้รับคำคัดค้านแล้ว ให้ส่งผลการพิจารณาพร้อมคำคัดค้านของคู่กรณีให้คณะกรรมการพิจารณาต่อไป

หมวด ๕

ความรับผิดชอบทางจริยธรรม

ข้อ ๒๕ เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยว่าสมาชิก หรือผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัดสมาชิกละเมิด หรือประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งเป็นหนังสือให้หนังสือพิมพ์ฉบับที่ถูกร้องเรียน ลงตีพิมพ์คำวินิจฉัยอันเป็นที่สุดของคณะกรรมการในตำแหน่งและขนาดตัวอักษรที่เห็นได้ชัด ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่รับคำวินิจฉัยนั้นโดยสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

(๒) แจ้งเป็นหนังสือให้หนังสือพิมพ์ฉบับที่ถูกร้องเรียน บรรเทาความเสียหายด้วยการตีพิมพ์ข้อความคำขอโทษต่อผู้เสียหายตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ โดยสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

(๓) ในกรณีผู้ประพฤติผิดเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ให้ส่งคำวินิจฉัยไปยังหนังสือพิมพ์ต้นสังกัดของผู้นั้น เพื่อดำเนินการลงโทษ แล้วแจ้งผลให้สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติทราบโดยเร็ว

(๔) ในกรณีที่เห็นสมควร สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติอาจตักเตือน หรือดำเนิน

หลังจากแจ้งผลการพิจารณาให้แก่ผู้ถูกร้องเรียนทราบแล้ว ให้สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติเผยแพร่คำวินิจฉัยต่อสาธารณชน ตามที่สมาชิกได้ให้ความยินยอมนี้ไว้ในการเข้าเป็นสมาชิกตามความในข้อ ๙

หมวด ๖ การแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญ

ข้อ ๒๖ การแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญนี้ จะกระทำได้จากการเสนอของกรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด โดยทำเป็นหนังสือเสนอต่อคณะกรรมการก่อนการประชุมตามข้อ ๑๖ วรรคสอง ไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน มติให้แก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญนี้ต้องใช้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ข้อ ๒๗ ธรรมนูญนี้ ให้ใช้บังคับถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๐

นายมานิจ สุขสมจิตร
ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

- หมายเหตุ**
- ๑) การแก้ไขเพิ่มเติมครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖ สมัยที่ ๓
นายสมชาย กรุสวนสมบัติ ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ
 - ๒) การแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ สมัยที่ ๔
นายพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ
 - ๓) การแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่สาม เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ สมัยที่ ๘
นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

ข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เจ้าของ ผู้ประกอบการ บรรณาธิการ และผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ทั้งหลาย พร้อมใจกันสถาปนา สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติให้เป็นองค์กรทำหน้าที่กำกับดูแลกันเองในวิชาชีพหนังสือพิมพ์อย่างเป็นอิสระ เพื่อนำเสนอข่าวสารด้วยความรับผิดชอบบนพื้นฐานของจริยธรรม และสนับสนุนการใช้สื่อหนังสือพิมพ์เพื่อการรับรู้ข่าวสาร และการแสดงความคิดเห็นของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติจึงออกข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาบังคับใช้ แต่เนื่องจากประกาศใช้มานาน ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง คณะกรรมการจึงมีมติให้ยกเลิกข้อบังคับดังกล่าว และให้ใช้ข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังต่อไปนี้แทน

หมวด ๑ หมวดทั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า ข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

‘ข่าว’ หมายถึง เนื้อหาที่เป็นข้อเท็จจริงจากเหตุการณ์ปัจจุบัน ประกอบด้วย พาดหัวข่าว ความนำ เนื้อข่าว

‘ภาพข่าว’ หมายถึง ภาพเหตุการณ์หรือภาพบุคคลที่สื่อสารเรื่องราว โดยมีหรือไม่มีคำบรรยายภาพ รวมทั้งภาพอื่นใดที่นำลงในหนังสือพิมพ์

‘การแสดงความคิดเห็น’ หมายถึง บทบรรณาธิการ คอลัมน์ บทความ การ์ตูน หรือรูปแบบอื่นใดอันเป็นการตีพิมพ์ วิพากษ์วิจารณ์ หรือข้อเสนอแนะ

‘เนื้อหาทั่วไป’ หมายถึง สารคดี สารคดีเชิงข่าว หรือรายงาน หรือสื่อบันทึกหรือสื่ออื่นใดที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์

‘หนังสือพิมพ์’ หมายถึง หนังสือพิมพ์ตามธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๓ ซึ่งรวมถึงสื่อดิจิทัลของหนังสือพิมพ์นั้น ๆ ด้วย

‘ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์’ หมายถึง ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ตามธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๓ ซึ่งรวมถึงผู้ประกอบวิชาชีพสื่อดิจิทัลของหนังสือพิมพ์นั้น ๆ ด้วย

ข้อ ๔ หนังสือพิมพ์และผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต้องไม่ประพฤติปฏิบัติใด ๆ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติแห่งวิชาชีพ

หมวด ๒ หลักจริยธรรมทั่วไป

ความถูกต้องและข้อเท็จจริง

ข้อ ๕ หนังสือพิมพ์ต้องตรวจสอบและไม่แต่งเติมเนื้อหาสาระของข่าวจนคลาดเคลื่อน หรือเกินจากข้อเท็จจริง

ข้อ ๖ หนังสือพิมพ์ต้องละเว้นการเสนอข่าวด้วยความลำเอียงหรืออคติเป็นเหตุให้ข่าวนั้นบิดเบือน อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลในข่าวและความเข้าใจผิดในสังคม

ข้อ ๗ หนังสือพิมพ์ต้องไม่พาดหัวข่าวและความน่าเชื่อถือจากข้อเท็จจริงในข่าว และต้องสะท้อนใจความสำคัญหรือเนื้อหาหลักของข่าว

ประโยชน์สาธารณะ

ข้อ ๘ หนังสือพิมพ์ต้องนำเสนอข่าว ภาพข่าว ความเห็น และเนื้อหาทั่วไป ด้วยความบริสุทธิ์ใจโดยไม่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนหรือหมู่คณะ

ข้อ ๙ หนังสือพิมพ์พึงเสนอข่าว ภาพข่าว ความเห็น และเนื้อหาทั่วไป โดยตระหนักถึงความสำคัญและอรรถประโยชน์ของข่าวต่อสาธารณะ และไม่เสนอข่าวในทำนองชวนเชื่อหรือเร้าอารมณ์ให้คนสนใจในเรื่องที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

ความสมดุลและเป็นธรรม

ข้อ ๑๐ หนังสือพิมพ์ต้องแสดงความพยายามในการให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

ข้อ ๑๑ หนังสือพิมพ์ต้องเปิดโอกาสให้ฝ่ายที่ถูกกล่าวหาแสดงข้อเท็จจริงเมื่อข่าวที่นำเสนอมีการพาดพิงอันอาจเกิดความเสียหายแก่บุคคล หรือองค์กร หรือได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการให้ความเป็นธรรมแล้ว

ข้อ ๑๒ หนังสือพิมพ์ต้องให้ความเที่ยงธรรม เมื่อบุคคลหรือองค์กรที่ถูกพาดพิงเห็นว่าการแสดงความคิดเห็นหรือการวิพากษ์วิจารณ์นั้น ไม่ถูกต้องหรือผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากข้อเท็จจริง

การเคารพสิทธิส่วนบุคคลและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

ข้อ ๑๓ หนังสือพิมพ์ต้องเสนอข่าวโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลที่ตกเป็นข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องให้ความคุ้มครองอย่างเคร่งครัดต่อสิทธิมนุษยชนของเด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งต้องไม่เป็นการซ้ำเติมความทุกข์หรือโศกนาฏกรรมอันเกิดแก่เด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีอัตลักษณ์แตกต่างในสังคม

ข้อ ๑๔ หนังสือพิมพ์ต้องไม่เสนอภาพข่าวที่อุจาด ลามกอนาจาร หรือน่าหวาดเสียว โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของสาธารณชนอย่างถ่วง

ข้อ ๑๕ หนังสือพิมพ์พึงละเว้นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เว้นแต่กรณีเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ข้อ ๑๖ หนังสือพิมพ์พึงระมัดระวังการเสนอข่าวภาพข่าว ความเห็น หรือเนื้อหาทั่วไป ต่อสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งหรือมีความรุนแรง อันจะเป็นการสร้างหรือเพิ่มความหวาดระแวงที่มีอยู่แล้วในชุมชนหรือสังคม

ข้อ ๑๗ หนังสือพิมพ์พึงระมัดระวังการเสนอข่าว ภาพข่าว ความเห็น หรือเนื้อหาทั่วไป อันเป็นการไม่เคารพต่อเชื้อชาติ ศาสนา และชาติพันธุ์

ข้อ ๑๘ หนังสือพิมพ์พึงหลีกเลี่ยงการใช้คำที่ไม่สุภาพ หรือภาษาที่สื่อความหมายเชิงเหยียดหยาม หรืออยู่ในข่ายประทุษวาจา หรือแสดงนัยเชิงลบ

หมวด ๓ หลักกระบวนการทำงาน

การปกปิดและเคารพแหล่งข่าว

ข้อ ๑๙ หนังสือพิมพ์ต้องไม่เสนอข่าวโดยเลื่อนลอยปราศจากแหล่งที่มา พึงระบุชื่อบุคคลที่ให้สัมภาษณ์ หรือให้ข่าวอย่างเปิดเผย เว้นแต่จะมีเหตุอันควรปกปิดเพื่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของแหล่งข่าว และต้องเป็นประโยชน์ต่อสิทธิในการรับรู้ข่าวสารของสาธารณชน

ข้อ ๒๐ หนังสือพิมพ์ต้องปกปิดชื่อและฐานะของบุคคลที่ให้ข่าวไว้เป็นความลับเมื่อได้ให้คำมั่นแก่แหล่งข่าวไว้ และต้องปกปิดนามปากกาหรือนามแฝงที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นไว้เป็นความลับ

ความรับผิดชอบในการแก้ไข

ข้อ ๒๑ หนังสือพิมพ์ต้องแสดงความรับผิดชอบด้วยการลงพิมพ์แก้ไขข้อผิดพลาดอันเกิดจากการเสนอข่าวโดยไม่ชักช้า หากข้อผิดพลาดนั้นส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของบุคคลหรือองค์กร ให้ดำเนินการขอภัยพร้อมกันไปด้วย

การแยกแยะข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น

ข้อ ๒๒ หนังสือพิมพ์ต้องไม่สอดแทรกความคิดเห็นลงในข่าว

การละเว้นอาฆอนิสลินจางและประโยชน์ทับซ้อน

ข้อ ๒๓ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต้องไม่วาดอ้างหรืออาศัยตำแหน่งหน้าที่เพื่อเรียกร้องสิทธิ หรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ไม่ชอบธรรม

ข้อ ๒๔ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต้องละเว้นการรับอาฆอนิสลินจางอันมีค่า หรือผลประโยชน์ใดๆ เพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใดอันจะขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้อง รอบด้าน

ข้อ ๒๕ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์พึงละเว้นการรับอภิสิทธิ์ หรือตำแหน่ง เพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใดอันจะขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้องรอบด้าน

การได้มาซึ่งข้อมูลโดยไม่ละเมิด

ข้อ ๒๖ หนังสือพิมพ์ต้องบอกที่มาของข้อความที่คัดลอกมาจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ นอกเหนือจากการขออนุญาตจากแหล่งข้อมูลนั้นแล้ว

ข้อ ๒๗ หนังสือพิมพ์พึงใช้วิธีที่สุภาพและซื่อสัตย์ในการได้มาซึ่งข่าวสาร

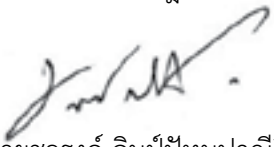
โฆษณาที่ไม่แอบแฝงและงมยาย

ข้อ ๒๘ หนังสือพิมพ์ต้องแสดงให้เห็นชัดว่าข้อความที่เป็นบทความซื้อพื้นที่คือประกาศโฆษณา จะแอบแฝงเป็นการเสนอข่าวหรือความคิดเห็นมิได้

ข้อ ๒๙ หนังสือพิมพ์พึงใช้ความระมัดระวังอย่างรอบคอบ ให้ประกาศโฆษณาทั้งหลายอยู่ภายในขอบเขตของศีลธรรมและวัฒนธรรม และพึงระมัดระวังที่จะไม่เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ประกาศโฆษณาที่น่าจะเป็นภัยแก่สังคมหรือสาธารณะ

ข้อ ๓๐ หนังสือพิมพ์พึงหลีกเลี่ยงการเผยแพร่ประกาศโฆษณาที่มีเหตุให้น่าเชื่อว่าเจ้าของประกาศโฆษณา นั้น เจตนาจะทำให้ผู้อ่านหลงเชื่อในสิ่งที่งมยาย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี)

ประธานสภาการสภากาหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

ข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยวิธีพิจารณาเรื่องร้องเรียน พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยวิธีพิจารณาเรื่องร้องเรียน อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๗ (๕) แห่งธรรมนูญสภาหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับนี้ไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ให้เรียกว่า ข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยวิธีพิจารณาเรื่องร้องเรียน พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยวิธีพิจารณาเรื่องร้องเรียน พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ตามธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐

“คณะกรรมการจริยธรรม” หมายถึง คณะกรรมการจริยธรรม ตามธรรมนูญ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐

“คณะทำงาน” หมายถึง คณะทำงานพิจารณาเรื่องร้องเรียน ตามข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยวิธีพิจารณาเรื่องร้องเรียน พ.ศ. ๒๕๕๙

“คณะทำงานคุ้มครองผู้บริโภคสื่อ” หมายถึง คณะทำงานซึ่งทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับให้สื่อมวลชนประพฤติอยู่ในกรอบจริยธรรม โดยไม่ละเมิดสิทธิผู้บริโภค

“จริยธรรม” หมายถึง จริยธรรมแห่งผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙

“เรื่องร้องเรียน” หมายถึง การร้องเรียนเรื่องจริยธรรมของหนังสือพิมพ์ หรือพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่สังกัดสมาชิก

หมวด ๒

การร้องเรียน

ข้อ ๕ การร้องเรียนว่าข้อความหรือภาพที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ หรือพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่สังกัดสมาชิก ซึ่งผู้ร้องเรียนเห็นว่าเสียหายหรือขัดต่อข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมด้วยหลักฐานต่อหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น เพื่อบรรเทาความเสียหายตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้ร้องเรียนมิได้ดำเนินการตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการจริยธรรม พิจารณาและหากเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีมูลให้ส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไปยังหนังสือพิมพ์ที่ถูกร้องเรียนโดยไม่ชักช้า

การร้องเรียนตามข้อนี้ สามารถกระทำโดยผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ได้ด้วย

ข้อ ๖ เมื่อผู้ร้องเรียนได้ดำเนินการตามข้อ ๕ แล้วถูกปฏิเสธหรือเพิกเฉยจากหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นไม่น้อยกว่าสามสิบวัน หรือการบรรเทาความเสียหายไม่เป็นที่พอใจ ผู้ร้องเรียนมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการจริยธรรม เพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๗ เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการจริยธรรมว่าข้อความหรือภาพในหนังสือพิมพ์ หรือพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ขัดต่อจริยธรรมแห่งวิชาชีพ คณะกรรมการจริยธรรมมีสิทธิดำเนินการพิจารณาได้

ข้อ ๘ การยื่นคำร้องเรียนหนังสือพิมพ์หรือผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ว่ามีพฤติกรรมที่ขัดต่อจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ให้ทำเป็นหนังสือระบุ ชื่อ อายุ ภูมิลำเนา ที่อยู่ อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ พร้อมด้วยหลักฐานประกอบการร้องเรียนและลงลายมือชื่อของผู้ร้องเรียน และชื่อ ที่อยู่ ตำแหน่งหน้าที่ หรือหนังสือพิมพ์ที่ต้องการร้องเรียนต่อคณะกรรมการจริยธรรม เพื่อดำเนินการพิจารณาตามข้อบังคับ

ในการยื่นเรื่องร้องเรียน คณะกรรมการจริยธรรม หรือคณะทำงานคุ้มครองผู้บริโภคสื่อ สามารถหยิบยกข้อความหรือภาพในหนังสือพิมพ์ หรือพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ที่ขัดต่อจริยธรรมแห่งวิชาชีพ เพื่อเสนอเข้าสู่การพิจารณาได้

เมื่อคณะกรรมการจริยธรรม ได้รับเรื่องร้องเรียนตามสองวรรคแรกแล้ว ให้คณะกรรมการจริยธรรมพิจารณาส่งหรือไม่ส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวให้คณะทำงาน ดำเนินการตามข้อบังคับโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่คณะกรรมการจริยธรรมพิจารณาไม่รับเรื่องร้องเรียน ต้องแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบพร้อมแสดงเหตุผลโดยไม่ชักช้า

ผู้ร้องเรียนมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่รับเรื่องร้องเรียนต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ข้อ ๙ ในกรณีที่ปรากฏลายมือชื่อของผู้ร้องเรียนโดยแจ้งชัด หากเป็นเรื่องที่ปรากฏว่ามีมูลหรือมีเหตุอันควรรับไว้พิจารณา คณะกรรมการจริยธรรมจะรับไว้พิจารณาก็ได้

ข้อ ๑๐ การร้องเรียนให้กระทำภายในกำหนดเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่ผู้ร้องเรียนทราบเรื่อง แต่หากคณะกรรมการจริยธรรมเห็นสมควรจะรับไว้พิจารณาตามธรรมนูญ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ข้อ ๒๑ (๓) ก็ได้

หมวด ๓

การรับเรื่องร้องเรียน

ข้อ ๑๑ เรื่องร้องเรียนตามหมวด ๒ ให้คณะทำงานพิจารณาเรื่องร้องเรียนรับเรื่องร้องเรียนนั้นไว้พิจารณา หากเห็นว่าเรื่องร้องเรียนนั้น ไม่ขัดต่อข้อบังคับนี้ ในหมวด ๒ และไม่ต้องห้ามตามธรรมนูญ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ข้อ ๒๑

ข้อ ๑๒ เรื่องที่คณะกรรมการจริยธรรมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ หรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับข้อความหรือภาพที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ที่เป็นสมาชิก หรือจากพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่สังกัดสมาชิก ขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ คณะกรรมการจริยธรรมมีอำนาจหยิบยกขึ้นพิจารณาและดำเนินการตามข้อ ๒๐ (๒) แห่งธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ก็ได้

ข้อ ๑๓ เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมมีมติรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณาแล้ว ให้แจ้งผู้ถูกร้องเรียน และหนังสือพิมพ์ต้นสังกัดที่ผู้ถูกร้องเรียนเป็นสมาชิกทราบ พร้อมกับส่งเรื่องร้องเรียน เพื่อให้ผู้ถูกร้องเรียนชี้แจงหรือแก้ข้อร้องเรียนภายในสิบห้าวัน

ข้อ ๑๔ การสละสิทธิชี้แจงหรือแก้ข้อร้องเรียน หรือกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนนำเรื่องที่ถูกร้องเรียนไปดำเนินคดีกับผู้ร้องเรียน ไม่เป็นเหตุให้การพิจารณาเรื่องร้องเรียนยุติ

หมวด ๔ การพิจารณาเรื่องร้องเรียน

ข้อ ๑๕ เพื่อประโยชน์ต่อการพิจารณา คณะกรรมการจริยธรรมจะแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาเรื่องร้องเรียน เพื่อพิจารณาเฉพาะเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๖ ให้คณะทำงานพิจารณาเรื่องร้องเรียน หรือคณะทำงานเฉพาะเรื่องมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสารและวัตถุพยานจากผู้ร้องเรียน ผู้ถูกร้องเรียน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้มีอำนาจเชิญบุคคลมาให้อัยคำหรือขอเอกสารหลักฐานจากผู้ที่เกี่ยวข้องให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาและสรุปความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

(๒) พิจารณาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานทั้งหมดทุกประเภท ให้ใช้วิธีการไต่สวนและค้นหาความจริงโดยให้รับฟังบันทึกคำพยานที่ได้ทำขึ้น และเสนอต่อคณะทำงานพิจารณาประกอบการวินิจฉัยชี้ขาดได้

(๓) ดำเนินการไกล่เกลี่ย ประนีประนอม เรื่องร้องเรียนระหว่างคู่กรณี ตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๗ เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมได้มีมติรับเรื่องร้องเรียนแล้ว ให้พิจารณาเรื่องนั้นให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่มีมติรับเรื่องดังกล่าว และเมื่อได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนเสร็จแล้ว ให้แจ้งผลการพิจารณาให้คณะกรรมการ และคู่กรณี ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่การพิจารณาเสร็จสิ้น

ข้อ ๑๘ ภายใต้ ข้อ ๖ และข้อ ๘ แห่งข้อบังคับนี้ การพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการจริยธรรม จะต้องปรากฏชื่อผู้ร้องเรียน ผู้ถูกร้องเรียน ตำแหน่ง หน้าที่ สังกัดหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นสมาชิกถึงข้อกล่าวหาและคำแก้ข้อกล่าวหา พยานหลักฐาน ข้อเท็จจริงในการพิจารณา และผลการพิจารณาว่าละเมิดจริยธรรมหรือไม่ ข้อใด ประการใด และวัน เดือน ปี ของคำพิจารณาวินิจฉัย พร้อมด้วยความรับผิดชอบทางจริยธรรม ตามธรรมนูญ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๑๙ การประชุมของคณะกรรมการจริยธรรม จะต้องมีการเข้าประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการจริยธรรม ในกรณีที่กรรมการในคณะกรรมการจริยธรรม หรือบุคลากรในต้นสังกัด หรือต้นสังกัดของกรรมการในคณะกรรมการจริยธรรม เป็นผู้มีส่วนประโยชน์ขัดกันในเรื่องที่ร้องเรียนนั้น ให้กรรมการผู้นั้นออกจากที่ประชุมในระหว่างการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว โดยให้อัยเป็นการงดออกเสียง

การลงมติให้อัยเสียงข้างมากของที่ประชุม หากเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงได้อีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๒๐ คณะกรรมการจริยธรรม คณะทำงาน และคณะทำงานเฉพาะตามข้อ ๑๕ ต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ๑๕ และต้องรักษาความลับในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามระเบียบของคณะกรรมการจริยธรรมโดยเคร่งครัด การแถลงหรือให้ข่าวผลการพิจารณา ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของประธานคณะกรรมการจริยธรรม หรือผู้ที่ประธานคณะกรรมการจริยธรรมมอบหมาย

ข้อ ๒๑ บรรดาเอกสารและอัยคำสำนวนเรื่องร้องเรียนจริยธรรมเป็นความลับ ให้มีการจัดเก็บรักษาอย่างเป็นระเบียบ มีทะเบียนรับส่งเพื่อสะดวกแก่การค้นหา และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทุกประเภท ไม่อาจเปิดเผยหรือนำไปใช้ในทางที่อาจเป็นผลให้ผู้ร้องเรียน หรือผู้ถูกร้องเรียนได้รับความเสียหายจากการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

หมวด ๕
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๒ เรื่องร้องเรียนที่ค้างการพิจารณาอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้นำข้อบังคับนี้มาใช้บังคับในการพิจารณาต่อไปจนแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

ข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยการพิจารณาเรื่องร้องเรียนด้านจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ภายในองค์กรสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติซึ่งเป็นองค์กรที่เป็นอิสระ ทำหน้าที่ควบคุมกันเองในบรรดาผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ เพื่อส่งเสริมเสรีภาพ ความรับผิดชอบ สถานภาพผู้ประกอบวิชาชีพ และกิจการหนังสือพิมพ์ ให้เป็นไปโดยสอดคล้องกับการปฏิบัติตามหลักจริยธรรมแห่งวิชาชีพ อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ (๑) และ ๑๘ แห่งธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเพื่อให้การกำกับดูแลกันเองขององค์กรสมาชิกเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับนี้ไว้เป็นแนวทางให้องค์กรสมาชิกของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาตินำไปปฏิบัติตามความเหมาะสมต่อไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติว่าด้วยการพิจารณาเรื่องร้องเรียนด้านจริยธรรมแห่งวิชาชีพภายในองค์กรสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่มีมติอนุมัติข้อบังคับนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“องค์กรสมาชิก” หมายถึง สมาชิกของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติตามธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๙

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนภายในองค์กรหนังสือพิมพ์

“จริยธรรมแห่งวิชาชีพ” หมายถึง จริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ หนังสือพิมพ์สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ และจริยธรรมหรือแนวปฏิบัติอื่นๆ ที่องค์กรสมาชิกกำหนด

“เรื่องร้องเรียน” หมายถึง การร้องเรียนอันเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพของหนังสือพิมพ์หรือผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์

“เลขาธิการ” หมายถึง เลขาธิการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๑ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนภายในองค์กรหนังสือพิมพ์

ข้อ ๕ ให้องค์กรสมาชิกจัดตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนภายในองค์กรหนังสือพิมพ์” ซึ่งประกอบด้วยกรรมการมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน ดังนี้

(๑) กรรมการที่มาจากเจ้าของหนังสือพิมพ์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา หรือบรรณาธิการส่วนหนึ่ง

(๒) กรรมการที่มาจากผู้สื่อข่าว ผู้เขียนบทความ ผู้ถ่ายภาพ ผู้เขียนภาพ ผู้ปฏิบัติงานในกองบรรณาธิการหรือเกี่ยวเนื่องอีกส่วนหนึ่ง

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเจ้าของหนังสือพิมพ์เป็นผู้แต่งตั้งจากบัญชีรายชื่อที่ขึ้นทะเบียนอยู่กับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ หรือบุคคลอื่นตามที่เห็นสมควร

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนอันเกี่ยวข้องกับข้อความหรือภาพ ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ที่องค์กรสมาชิกเป็นเจ้าของ รวมถึงหนังสือพิมพ์ในสังกัด และการนำเสนอข้อความ หรือภาพผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อดิจิทัลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา หรือข้อความ หรือภาพที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ และเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการทำหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่อยู่ในสังกัดองค์กรสมาชิก ซึ่งผู้ร้องเรียนเห็นว่าสร้างความเสียหายแก่ตน หรือตนได้รับผลกระทบจากการนำเสนอข่าวที่ขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ ทั้งในกรณีของการรับเรื่องร้องเรียนโดยตรง หรือได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรจากสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เพื่อเยียวยาหรือแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนได้อย่างรวดเร็วและเป็นธรรม

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเจ้าของหนังสือพิมพ์แต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านสื่อสารมวลชน ด้านกฎหมาย หรือด้านการคุ้มครองผู้บริโภค โดยให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินกว่าสองวาระ มิได้

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว จะเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการดังกล่าวเกินกว่า สาม องค์กรมิได้

เมื่อจัดตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเสร็จสิ้นแล้ว ให้องค์กรสมาชิกแจ้งรายชื่อคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้น พร้อมรายชื่อผู้ประสานงาน กับสำนักเลขาธิการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ซึ่งจะเป็นกรรมการหรือไม่ก็ได้ ภายในระยะเวลาสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีการแต่งตั้ง

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการสามารถปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันที่ประกาศแต่งตั้งเป็นต้นไป โดยมีแนวทางในการกำหนดกรอบอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหาย หรือได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากการนำเสนอข่าว หรือการทำหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ พิจารณาและวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ และระเบียบข้อบังคับภายในองค์กรสมาชิกที่สังกัด

(๒) แสวงหาข้อมูล หลักฐาน ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งจำเป็นต่อการพิจารณาเรื่องร้องเรียนเท่าที่ดำเนินการได้

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข มาตรการ ระเบียบและวิธีการ เพื่อให้การพิจารณาเรื่องร้องเรียนดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส และเป็นธรรม รวมถึงการแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องเรียนและสาธารณชนรับทราบ

(๔) ให้การศึกษา อบรม เผยแพร่ความรู้ แก่ผู้ปฏิบัติงานและผู้เกี่ยวข้อง ให้ตระหนักในความรับผิดชอบด้านจริยธรรมวิชาชีพ

(๕) กำหนดมาตรการในการเยียวยา แก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนตามความเหมาะสม

(๖) เชิญบุคคลใดบุคคลหนึ่งมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น

ข้อ ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทย และต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๓) เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างให้พักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือถูกสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ ในหน่วยงานของเอกชน

(๔) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการมีมติให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติดีเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๗

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการ ประกอบด้วย กรรมการที่เหลืออยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทน เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือน้อยกว่า ๖๐ วัน โดยให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งแทนเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ

ข้อ ๙ ในการประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำความในข้อ ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ เรื่องที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณาดำเนินการประกอบด้วย

(๑) เรื่องที่ได้รับคำร้องเรียนจากผู้เสียหาย หรือผู้ได้รับผลกระทบในความเสียหายจากการนำเสนอข่าว หรือการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ อันเกี่ยวข้องกับข้อความหรือภาพที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ หรือจากพฤติกรรมการทำงานที่ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ว่าขัดต่อจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

หากคณะกรรมการมีมติไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา ให้แจ้งแก่ผู้ร้องเรียนทราบพร้อมแสดงผลโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องเรียน พร้อมทั้งแจ้งสิทธิแก่ผู้ร้องเรียนในการเสนอเรื่องร้องเรียนนั้นต่อสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

ข้อ ๑๒ คณะกรรมการต้องพิจารณาและวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนให้แล้วเสร็จภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่รับเรื่องร้องเรียน

กรณีมีเหตุจำเป็นคณะกรรมการอาจขยายระยะเวลาการพิจารณาและวินิจฉัยออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนดตามวรรคหนึ่ง แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ร้องเรียนก่อน โดยต้องแสดงผลของการขยายเวลาไว้ให้ชัดแจ้ง

ข้อ ๑๓ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยเสร็จสิ้นแล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ร้องเรียนทราบโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ดำเนินการแล้วเสร็จ พร้อมทั้งนำเสนอผลการพิจารณาและวินิจฉัยรวมทั้งปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ทุกหกเดือน

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการอาจมีคำวินิจฉัยว่าการนำเสนอข่าวด้วยข้อความ หรือภาพ หรือพฤติกรรมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัดองค์กรสมาชิก เป็นการกระทำที่ขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ทั้งนี้ คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการแจ้งให้ผู้ถูกร้องเรียนปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้แก้ไขข้อความ หรือภาพ หรือยุติการนำเสนอข่าวดังกล่าวในทันที

(๒) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิด หรือความคลาดเคลื่อนของเนื้อหาหรือภาพ ตามหลักเกณฑ์และ วิธีการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

(๓) นำเสนอข้อความ หรือภาพตามข้อเสนอแนะของผู้ร้องเรียนภายใต้ความเห็นชอบของคณะกรรมการ หรือ

(๔) ห้ามมิให้กระทำการ หรือให้ระงับการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด หรือให้ยุติการปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว ตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๑๕ เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งเจตนารมณ์ในการควบคุมกันเอง ห้ามมิให้คู่กรณีและผู้เกี่ยวข้อง หรือบุคคลภายนอก นำประเด็นเนื้อหาข้อร้องเรียน บันทึกการสอบสวน เอกสารข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาและวินิจฉัย ไปใช้อ้างอิงหรือใช้เป็นหลักฐานกล่าวหาหรือโฆษณาเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใด เว้นแต่เป็นการเผยแพร่เพื่อประโยชน์ทางวิชาการและการเรียนรู้ โดยได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการ หรือคณะกรรมการเป็นกรณีไป

ทั้งนี้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องลงนามรับทราบก่อนเริ่มดำเนินการพิจารณาและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙

(นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี)

ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

ข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยการเป็นสมาชิก พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติว่าด้วยการเป็นสมาชิก พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ และข้อ ๗ ถึงข้อ ๑๑ แห่งธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ จึงให้ยกเลิกข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติว่าด้วยการเป็นสมาชิก พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ข้อบังคับฉบับนี้แทน

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติว่าด้วยการเป็นสมาชิก พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ คำสั่งหรือแนวปฏิบัติที่ออกหรือรับรองโดยสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ สมาชิก หมายถึง องค์กรสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ตามความในข้อ ๒ แห่งธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๙ และหนังสือพิมพ์ที่ได้รับอนุมัติให้เป็นสมาชิกตามข้อ ๗ แห่งข้อบังคับนี้

คณะกรรมการ หมายถึง คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

ข้อ ๕ หนังสือพิมพ์ที่จะสมัครเป็นสมาชิก ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นหนังสือพิมพ์ตามคำนิยามในข้อ ๓ แห่งธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) หนังสือพิมพ์นั้น ยอมรับผูกพันและปฏิบัติตามธรรมนูญและข้อบังคับอื่นๆ ของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

(๓) หนังสือพิมพ์ที่สมัครเป็นสมาชิก ต้องมีระยะเวลาการตีพิมพ์ที่ชัดเจนดังนี้

- หนังสือพิมพ์รายวัน และราย ๓ วัน ต้องตีพิมพ์เผยแพร่แล้วอย่างน้อย ๖ เดือน

- หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ ต้องตีพิมพ์เผยแพร่แล้วอย่างน้อย ๙ เดือน

- หนังสือพิมพ์ราย ๑๕ วัน และรายเดือน ต้องตีพิมพ์เผยแพร่แล้วอย่างน้อย ๑ ปี

(๔) เป็นหนังสือพิมพ์ที่เน้นการเสนอข่าวสาร และไม่มีเนื้อหาสาระที่ขัดต่อจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

(๕) เจ้าของหรือบรรณาธิการต้องไม่เคยถูกองค์กรวิชาชีพอื่นลงโทษ หรือถอนใบอนุญาต หรือเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน หรือองค์กรสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ลงโทษในข้อหาประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพอย่างร้ายแรง

(๖) เป็นหนังสือพิมพ์ที่ได้รับการรับรองจากเจ้าของ หรือบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ที่เป็นองค์กรสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ อย่างน้อย ๒ องค์กร

(๗) พนักงานในกองบรรณาธิการ ต้องเป็นสมาชิกของสมาคมวิชาชีพที่เป็นสมาชิกสมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

ข้อ ๖ การสมัครเป็นสมาชิก ต้องทำเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ที่คณะกรรมการกำหนดยื่นต่อเลขาธิการ โดยเสียค่าธรรมเนียมแรกเข้าและค่าบำรุงรายปีตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

แบบพิมพ์ตามวรรคแรกจะต้องมีรายละเอียดอย่างน้อยเพื่อแสดงชื่อองค์กรที่ขอสมัครเป็นสมาชิก พร้อมชื่อหนังสือพิมพ์ในสังกัด ลักษณะของหนังสือพิมพ์ ชื่อผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์

ข้อ ๗ ให้เลขาธิการนำใบสมัครขอเป็นสมาชิกตามข้อ ๖ เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาในโอกาสแรกที่มีการประชุมคณะกรรมการ

มติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการทั้งหมด มติของคณะกรรมการให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการมีมติอนุมัติหรือไม่อนุมัติให้หนังสือพิมพ์ใดเป็นสมาชิก ให้เลขาธิการแจ้งมติพร้อมเหตุผล แก่หนังสือพิมพ์นั้นโดยมิชักช้า สมาชิกมีสิทธิและหน้าที่ดังนี้

(๑) สนับสนุนกิจกรรมและการปฏิบัติงานของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

(๒) ส่งเสริมและควบคุมมิให้มีการละเมิดข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมตลอดทั้งแนวปฏิบัติที่ออกหรือรับรองโดยสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติด้วย

(๓) แต่งตั้งตัวแทนสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการและลงคะแนนเสียงเลือกคณะกรรมการตามข้อ ๑๒ แห่งธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๙ เว้นแต่จะค้างชำระค่าบำรุงสมาชิก

(๔) เสนอความเห็นหรือให้คำแนะนำเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์หรืออำนาจหน้าที่ของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ โดยแจ้งต่อเลขาธิการเพื่อนำเสนอคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติพิจารณาแล้วแจ้งผลการพิจารณาให้ทราบโดยไม่ชักช้า

(๕) ชักถามเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป หรือการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรืออนุกรรมการหรือคณะทำงานที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของคณะกรรมการ

(๖) ภายใน ๓๐ วันก่อนการเลือกตั้ง ให้สมาชิกร่วมลงนามในบันทึกความเข้าใจกับคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติเพื่อกำหนดเรื่องพันธะสัญญาของสมาชิกที่มีต่อสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติตามความในข้อ ๙ แห่งธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยยืนยันว่าจะดำรงไว้ซึ่งสถานภาพของความเป็นสมาชิกตลอดวาระของการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๗) ขอรับหนังสือรับรองความเป็นสมาชิกเพื่อใช้ประกอบการขออนุญาตปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการตามแต่กรณี เว้นแต่จะค้างชำระค่าบำรุงสมาชิก

(๘) ชำระค่าบำรุงสมาชิก ซึ่งกำหนดโดยสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติอย่างเคร่งครัด หากค้างชำระค่าบำรุงสมาชิกติดต่อกันเป็นเวลาสามปี ให้พ้นจากสถานภาพของความเป็นสมาชิกในทันที

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี)

ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

ข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยการใช้ตราสัญลักษณ์สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖

เพื่อให้การใช้ตราสัญลักษณ์สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน สอดคล้องกับภารกิจของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และเป็นการสร้างระบบการควบคุมภายในมิให้กระทบต่อภาพลักษณ์ขององค์กร อาศัยความตามข้อ ๕ (๑) และ ข้อ ๑๖ (๔) แห่งธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๘) คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติจึงมีมติเห็นชอบให้ออกข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติว่าด้วยการใช้ตราสัญลักษณ์สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยการใช้ตราสัญลักษณ์สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การใช้ตราสัญลักษณ์สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ให้ใช้เฉพาะในกิจการของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติเท่านั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเลขาธิการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

ข้อ ๔ การใช้ตราสัญลักษณ์สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ จะต้องเป็นไปในลักษณะที่เหมาะสมพอสมควร แก่กรณี และมีใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้าหาทำไร

ข้อ ๕ การนำตราสัญลักษณ์สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติไปใช้ผิดวัตถุประสงค์และก่อให้เกิดความเสียหายหรืออาจจะเกิดความเสียหายต่อภาพลักษณ์ชื่อเสียงโดยรวม สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติขอสงวนสิทธิ์ที่จะยกเลิกการอนุญาตให้ใช้ หรืออาจห้ามมิให้ใช้อีกไม่ว่ากรณีใด

ข้อ ๖ ให้มีตราสัญลักษณ์สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ หรืออักษรชื่อเต็มของหน่วยงาน ติดไว้ด้านข้างนอกรถยนต์เฉพาะรถยนต์ส่วนกลางที่ขึ้นทะเบียนอยู่กับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติเท่านั้น

ข้อ ๗ ให้ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖

คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

ข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยการการดำเนินการเพื่อให้มีผู้มาดำรงตำแหน่ง แทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๖ (๔) แห่งธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติออกข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินการเพื่อให้มีผู้มาดำรงตำแหน่งแทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระตามข้อ ๑๓ และยังมีวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่ไม่น้อยกว่าหกสิบวันตามข้อ ๑๔ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ว่าด้วยการดำเนินการเพื่อให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระตามธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๑๓ (๒) ถึง (๙) และมีวาระการปฏิบัติหน้าที่เหลืออยู่ไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เมื่อได้พิจารณาถึงองค์ประกอบ คุณสมบัติ และการได้มาของคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ตามข้อ ๑๑ แห่งธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ให้คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา ในการประชุมครั้งถัดไปของคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ด้วยการเลือกจากคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติจำนวนไม่เกินห้าคน และไม่ต่ำกว่าสามคน มีประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นประธานกรรมการสรรหาและให้เลขาธิการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นเลขานุการ

ข้อ ๔ การดำเนินการตามข้อ ๓ ให้คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติดำเนินการให้มีผู้มาดำรงตำแหน่งแทนตามประเภทของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งนั้น โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน และให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกใหม่อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๕ วิธีการสรรหาให้ถือปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหาแจ้งองค์กรสมาชิกผู้มีสิทธิเสนอชื่อร่วมกันเสนอชื่อผู้ดำรงตำแหน่งแทนตามประเภทของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งโดยกำหนดวันสิ้นสุดการเสนอชื่อให้ชัดเจนและให้รวบรวมรายชื่อผู้ที่ถูกเสนอชื่อให้แล้วเสร็จภายในสามวัน เพื่อให้ผู้ถูกเสนอเลือกกันเองให้เหลือตามจำนวนตำแหน่งที่ว่างนั้นภายในห้าวัน ในกรณีไม่สามารถเลือกกันเองได้ ให้คณะกรรมการสรรหาเสนอรายงานต่อคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติเป็นผู้พิจารณาด้วยการลงคะแนนลับ และให้ถือมติดังกล่าวเป็นที่สุด

หากมีผู้ได้รับการเสนอชื่อเพียงคนเดียวหรือเท่าจำนวนตำแหน่งที่ว่างของแต่ละประเภทให้ดำเนินการแต่งตั้งบุคคลผู้ถูกเสนอชื่อนั้นแทนตำแหน่งที่ว่างลงได้

(๒) กรณีผู้พ้นจากตำแหน่งเป็นกรรมการประเภทผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาอาชีพ ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกจากผู้ได้รับการเสนอชื่อไม่น้อยกว่าสามคน โดยให้ถือตามเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์หรือให้ถือเป็นยุติโดยประธานกรรมการสรรหาเป็นผู้ชี้ขาด

ให้คณะกรรมการสรรหาเสนอผลการสรรหาต่อประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติออกประกาศแต่งตั้งกรรมการผู้ดำรงตำแหน่งแทนภายในห้าวันนับแต่วันสิ้นสุดการสรรหาโดยให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

(๓) กรณีหากไม่สามารถดำเนินการตามข้อบังคับนี้ได้ เช่น ไม่มีผู้สมัคร หรือกรณีอื่นใด ให้เป็นมติของคณะกรรมการสรรหาทำความเห็นเสนอคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ มีมติให้เป็นที่สุดต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย เรื่อง การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของสื่อมวลชน พ.ศ. ๒๕๕๓

เนื่องด้วยในสถานการณ์ปัจจุบัน สื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และเว็บไซต์ข่าวสารต่าง ๆ ได้เข้าไปใช้ประโยชน์จากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ทั้งในด้านการรวบรวม ข้อมูลข่าวสาร การนำเสนอ และการแสดงความคิดเห็น หรือการเผยแพร่การทำงานขององค์กรข่าว ซึ่งมีทั้งการใช้ ประโยชน์ในระดับองค์กร ตัวบุคคล และผสมผสาน เป็นจำนวนมาก จึงควรมีแนวปฏิบัติในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ของสื่อมวลชนให้เป็นไปในทางสร้างสรรค์

องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนจึงได้มอบหมายให้ชมรมนักข่าวสายเทคโนโลยีสารสนเทศ สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์ แห่งประเทศไทย เป็นผู้ประสานการยกร่างแนวปฏิบัติ โดยมีตัวแทนจากองค์กรวิชาชีพต่าง ๆ ได้แก่ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย สมาคมผู้ดูแลเว็บไทย ชมรมผู้ผลิตข่าวออนไลน์ ชมรมนักข่าวสายเทคโนโลยี สารสนเทศ นักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายและเทคโนโลยีสารสนเทศ ร่วมกันยกร่าง และรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง

จึงกำหนดเป็นแนวปฏิบัติในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของสื่อมวลชน ดังต่อไปนี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๑ ในแนวปฏิบัตินี้ ‘สื่อสังคมออนไลน์’ (Social Media) หมายถึง ช่องทางการสื่อสารผ่านเว็บไซต์ และโปรแกรมประยุกต์บนสื่อใด ๆ ที่มีการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้ใช้สามารถสื่อสารเนื้อหา อาทิ twitter.com, facebook.com, youtube.com, weblog ต่าง ๆ

‘องค์กรสื่อมวลชน’ หมายถึง องค์กรสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และองค์กรสมาชิกสภาวิชาชีพ ข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย

‘ผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชน’ หมายถึง ผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ตามธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ประกอบการวิชาชีพข่าว ผู้ปฏิบัติงานข่าววิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ตามธรรมนูญสภาวิชาชีพ ข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๒ และผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชนอื่นที่ยอมรับแนวปฏิบัตินี้

หมวด ๒ แนวปฏิบัติในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ขององค์กรสื่อมวลชน

ข้อ ๒ การใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ขององค์กรสื่อมวลชนในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการ แสดงความคิดเห็น พึงยึดมั่นกรอบจริยธรรมแห่งวิชาชีพสื่อมวลชนของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และสภาวิชาชีพ ข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทยอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๓ การนำเสนอข่าวโดยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ขององค์กรสื่อมวลชน ควรมีหลักในการอ้างอิงถึง องค์กรสื่อมวลชน ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อองค์กรสื่อมวลชนที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
- (๒) รายละเอียด สัญลักษณ์ หรือชื่อย่อ ที่แสดงถึงองค์กรสื่อมวลชน
- (๓) มาตรการทางเทคนิคที่ยืนยันถึงสถานะและความมีตัวตนขององค์กรสื่อมวลชน รวมถึงการประกาศต่อสาธารณชนตามช่องทางที่องค์กรมีอยู่

ข้อ ๔ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารขององค์กรสื่อมวลชนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ควรเป็นไปตามข้อบังคับจริยธรรม หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติขององค์กรที่กำกับดูแลตามที่ระบุไว้ในหมวดหนึ่ง และต้องไม่เป็นการสร้างความเกลียดชังระหว่างคนในสังคม ไม่ยุยงให้เกิดความรุนแรงจนอาจนำไปสู่ความขัดแย้งและเสียหายรุนแรงขึ้นในชาติ

ข้อ ๕ องค์กรสื่อมวลชนต้องให้ความเคารพและยอมรับข้อมูล ข่าวสาร หรือภาพ ที่ผลิตโดยบุคคลอื่นผ่านสื่อสังคมออนไลน์

การคัดลอก ข้อความใด ๆ จากสื่อสังคมออนไลน์ พึงได้รับการอนุญาตจากเจ้าของข้อความนั้น ๆ ตามแต่กรณี กรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร หรือรายงานข่าวในฐานะสื่อมวลชน ต้องอ้างอิงถึงแหล่งที่มาของข้อความและข่าวสารนั้นโดยรับรู้ถึงสิทธิ หรือลิขสิทธิ์ขององค์กรหรือบุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลดังกล่าว

หมวด ๓ แนวปฏิบัติในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน

ข้อ ๖ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารหรือการแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน อาจแบ่งได้ดังนี้

(๑) กรณีใช้ชื่อบัญชีผู้ใช้งาน (user account) ที่ระบุถึงต้นสังกัด ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนพึงใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติตามข้อบังคับจริยธรรมแห่งวิชาชีพสื่อมวลชนอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะความถูกต้อง (accuracy) สมดุล (balance) และการใช้ภาษาที่เหมาะสม

(๒) กรณีใช้ชื่อบัญชีผู้ใช้งานที่ระบุถึงตัวตนอันอาจทำให้เข้าใจว่าเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน ผู้ใช้งานพึงระมัดระวังการนำเสนอข้อมูลข่าวและการแสดงความคิดเห็นที่อาจนำไปสู่การละเมิดจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนเช่นเดียวกัน

ข้อ ๗ การรายงานข้อมูลข่าวสารบนสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนพึงแยก ‘ข่าว’ กับ ‘ความเห็น’ ออกจากกันอย่างชัดเจน พึงระวังการย่อความที่ทำให้ข้อความนั้นบิดเบือนไปจากข้อเท็จจริง และพึงระวังการเผยแพร่ข้อมูลข่าวซ้ำ

ข้อ ๘ ในกรณีที่เวลาเป็นสาระสำคัญของการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร พึงตระหนักถึงมิติของเวลาในการนำเสนอข่าวนั้น ๆ ด้วย

ข้อ ๙ ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนพึงตระหนักว่าพื้นที่บนสื่อสังคมออนไลน์เป็นพื้นที่สาธารณะ ไม่ใช่พื้นที่ส่วนบุคคล ซึ่งข้อมูลที่มีการรายงานจะถูกบันทึกไว้และอาจมีผลทางกฎหมายได้

ข้อ ๑๐ ในการรวบรวมข้อมูลข่าวสาร การนำเสนอ และการแสดงความคิดเห็น ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนพึงระวังการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเด็กและสตรี ภาพอูจาด ลามก อนาจาร หวาดเสียว และรุนแรง

ข้อ ๑๑ ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน พึงระมัดระวังกระบวนการหาข่าวหรือภาพจากสื่อสังคมออนไลน์ โดยมีการตรวจสอบอย่างถี่ถ้วน รอบด้าน และควรอ้างอิงแหล่งที่มาเมื่อนำเสนอ เว้นแต่สามารถตรวจสอบและอ้างอิงจากแหล่งข่าวได้โดยตรง

การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ไม่ว่าจะการรายงานสดผ่านอุปกรณ์ปลายทางต่าง ๆ (devices) หรือการสร้างข้อความบนสื่อสังคมออนไลน์จากการประชุม ‘ปิด’ ต้องได้รับอนุญาตจากที่ประชุมก่อน

ข้อ ๑๒ หากการนำเสนอข้อมูลข่าวสารหรือการแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนเกิดความผิดพลาด จนก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลหรือองค์กรอื่น ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนต้องดำเนินการแก้ไขข้อความที่มีปัญหาโดยทันที พร้อมทั้งแสดงถ้อยคำขอโทษต่อบุคคลหรือองค์กรที่ได้รับความเสียหาย ทั้งนี้ ต้องให้ผู้ได้รับความเสียหายมีโอกาสชี้แจงข้อมูลข่าวสารในด้านของตนด้วย

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ
สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย
๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การไปทำข่าวในประเทศและต่างประเทศ

เนื่องด้วยงานสื่อมวลชนสัมพันธ์ขององค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนในปัจจุบัน มีการเชิญสื่อมวลชนไปต่างจังหวัดหรือต่างประเทศ เพื่อทำข่าวการแสดงสินค้า นิทรรศการ ผลิตภัณฑ์หรือบริการ ขององค์กรผู้เชิญ ตลอดจนการแถลงข่าวควบคู่ทัศนาวจร

การเดินทางจึงมีทั้งที่ไปปฏิบัติงานจริง ไปทัศนศึกษา และทั้งสองกรณี ซึ่งหน่วยงานผู้เชิญมักรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ได้แก่ ค่าพาหนะ ค่าที่พัก และค่าอาหารตลอดการเดินทาง ช่วงใดที่ไม่มีการรับรอง องค์กรผู้เชิญจะจ่ายค่าอาหารตามจำนวนมือที่ให้ผู้ดูแลตนเอง จำนวนเงินดังกล่าว อาจเหมาะสมหรืออาจมากเกินไปสำหรับค่าอาหารแต่ละมือ ในขณะที่บางองค์กรสมาชิกมีเบี้ยเลี้ยงแก่ผู้ปฏิบัติงานข่าวในกรณีที่ไปปฏิบัติหน้าที่จริง ไม่ใช่ทัศนศึกษาหรือทัศนาวจร

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัดสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติเป็นไปตามกรอบข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๓ การละเว้นอาณัติสินจ้างและผลประโยชน์ทับซ้อน ข้อ ๒๔ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต้องละเว้นการรับอาณัติสินจ้างอันมีค่าหรือผลประโยชน์ใดๆ เพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใดอันจะขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้องรอบด้าน และเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงาน สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติได้ตั้งคณะทำงานศึกษาและสอบถามความคิดเห็นจากผู้ปฏิบัติงานข่าวบรรณาธิการ และองค์กรภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องจำนวนหนึ่ง และเห็นสมควรกำหนดแนวปฏิบัติของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการรับเชิญไปทำข่าวในประเทศและต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต้องไม่เรียกร้องให้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่เป็นแหล่งข่าวจัดไปทำข่าวในประเทศหรือต่างประเทศ โดยที่องค์กรนั้นๆ มิได้กำหนดโครงการไว้

๒. เมื่อมีการเชิญไปทำข่าวในประเทศหรือต่างประเทศ องค์กรสมาชิกควรใช้วิจารณญาณในการตอบรับหรืออนุญาตให้ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัดเดินทางไปร่วมทำข่าวโดยต้องคำนึงถึงคุณค่าของข่าวและความเหมาะสมกับปริมาณงาน และโปรแกรมอื่นๆ เพื่อไม่ให้ขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

๓. ในการเดินทางไปทำข่าวในประเทศหรือต่างประเทศ ผู้ปฏิบัติงานข่าวและองค์กรสมาชิก ต้องรักษาไว้ซึ่งสิทธิเสรีภาพในการเสนอข่าว โดยไม่นำเรื่องการรับเชิญไปทำข่าวในประเทศและต่างประเทศ เป็นเรื่องผลประโยชน์ต่างตอบแทน

๔. ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต้องไม่รับ และ/หรือไม่เรียกร้องค่าตอบแทนหรือสิ่งมีค่าอื่นใดจากองค์กรผู้เชิญซึ่งได้ออกค่าใช้จ่ายตลอดการเดินทางให้อยู่แล้ว

๕. องค์กรสมาชิกที่จ่ายเบี้ยเลี้ยงการเดินทางให้ผู้ปฏิบัติงานข่าวในสังกัดเมื่อไปปฏิบัติหน้าที่ในประเทศและต่างประเทศอยู่แล้ว ต้องแจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานข่าวไม่รับค่าตอบแทนที่เข้าซ้อนกับองค์กรผู้เชิญ

ในกรณีที่องค์กรสมาชิกไม่ได้จ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงให้ผู้ปฏิบัติงานข่าว ผู้ปฏิบัติงานข่าวควรใช้ดุลพินิจในการรับค่าตอบแทนกรณีองค์กรผู้เชิญจ่ายเป็นค่าอาหารบางมือที่ไม่ได้มีการรับรองซึ่งมีมูลค่าสูงเกินความเหมาะสม

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

๒๕ เมษายน ๒๕๖๐

แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การรับของขวัญ ของรางวัล และสิ่งมีค่าจากแหล่งข่าว

สืบเนื่องจากองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีการจัดงาน Thank Press หรืองานเลี้ยงขอบคุณสื่อมวลชน รวมถึงการจัดงานเปิดตัวสินค้าใหม่ และการแถลงข่าวต่างๆ โดยมีการจับของขวัญ ของรางวัลที่มีมูลค่าสูง เพื่อบริจาคให้ผู้ปฏิบัติงานข่าว ซึ่งการรับของขวัญ ของรางวัลดังกล่าว อาจหมิ่นเหม่ต่อการละเมิดข้อบังคับจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๓ การละเว้นอาณัติสินจ้างและผลประโยชน์ทับซ้อน ข้อ ๒๔ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต้องละเว้นการรับอาณัติสินจ้างอันมีค่าหรือผลประโยชน์ใดๆ เพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใดอันจะขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้องรอบด้าน สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติจึงได้ตั้งคณะทำงานศึกษาและสอบถามความคิดเห็นจากผู้ปฏิบัติงานข่าว บรรณาธิการ และองค์กรภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องจำนวนหนึ่ง และเห็นสมควรกำหนดแนวปฏิบัติของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การรับของขวัญ ของรางวัล และสิ่งมีค่าจากแหล่งข่าวดังต่อไปนี้

๑. องค์กรสมาชิกควรใช้วิจรรย์ญาณในการส่งผู้ปฏิบัติงานข่าวเข้าร่วมงานดังกล่าวข้างต้น เพื่อไม่ให้ขัดต่อข้อบังคับจริยธรรมฯ และธำรงไว้ซึ่งเกียรติแห่งวิชาชีพ
๒. ผู้ปฏิบัติงานข่าวต้องไม่รับ และ/หรือเรียกร้องของขวัญ หรือของรางวัล จากการจัดงานต่างๆ ของแหล่งข่าวที่มีมูลค่าสูงเกินกว่า ๓,๐๐๐ บาทต่อชิ้น ต่อโอกาส
๓. การจัดงานพบปะสังสรรค์ประจำปีเพื่อขอบคุณสื่อมวลชน หรือ Thank Press ถือเป็นเรื่องปกติประเพณีที่เข้าร่วมได้แต่ผู้ปฏิบัติงานข่าวควรตระหนักถึงการทำหน้าที่เพื่อสังคม มากกว่ามุ่งหวังผลประโยชน์ส่วนตน
๔. ในการจัดงานสังสรรค์ประจำปีขององค์กรสมาชิก ต้องไม่รับ และ/หรือร้องขอของขวัญ หรือของรางวัลที่มีมูลค่าสูงจากแหล่งข่าว เพื่อนำมามอบให้แก่ผู้ปฏิบัติงานข่าว

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

๒๕ เมษายน ๒๕๖๐

แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การเสนอข่าวและภาพข่าวเกี่ยวกับชาติพันธุ์ ศาสนา และสถานะทางเพศ พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่แนวปฏิบัติของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การเสนอข่าวเกี่ยวกับชาติพันธุ์และศาสนา ประกาศใช้มานาน ขณะที่การปฏิบัติงานของสื่อมวลชนในปัจจุบัน มีความสลับซับซ้อนและอ่อนไหวต่อสิทธิมนุษยชน ตลอดจนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เพิ่มมากขึ้น

เพื่อให้เกิดความชัดเจนต่อการปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และสอดคล้องกับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) ซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิกและให้สัตยาบันไว้ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติจึงประกาศยกเลิกแนวปฏิบัติ เรื่อง การเสนอข่าวเกี่ยวกับชาติพันธุ์และศาสนา เมื่อ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และให้ใช้แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การเสนอข่าวและภาพข่าวเกี่ยวกับชาติพันธุ์ ศาสนา และสถานะทางเพศ พ.ศ. ๒๕๖๐ แทน ดังนี้

ข้อ ๑ ในแนวปฏิบัตินี้

‘ชาติพันธุ์’ หมายถึง กลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมร่วมกัน มีขนบธรรมเนียม ประเพณี และภาษาพูดเดียวกัน มีลักษณะทางเผ่าพันธุ์ที่สืบเชื้อชาติหรือชนเผ่าเดียวกัน

‘ศาสนา’ หมายถึง ความเชื่อของบุคคลต่อหลักธรรมและพิธีกรรมตามคำสั่งสอนของลัทธิความเชื่อนั้น ๆ

‘สถานะทางเพศ’ หมายถึง เพศหญิง เพศชาย หรือผู้มีอัตลักษณ์แตกต่างจากอวัยวะเพศโดยกำเนิด

ข้อ ๒ หนังสือพิมพ์พึงหลีกเลี่ยงการเสนอข่าว ภาพข่าว และบทความ บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด หรือผู้ต้องสงสัย หรือผู้ต้องหา โดยใช้ชาติพันธุ์หรือศาสนาที่บุคคลนั้นนับถือ มากกล่าวถึงแบบเหมารวม และสื่อความหมายในทางลบ

ข้อ ๓ หนังสือพิมพ์พึงหลีกเลี่ยงการเสนอข่าว ภาพข่าว และบทความ เรื่องที่เกี่ยวกับศาสนาใด ๆ ในเชิงลบ และนำเสนออย่างระมัดระวังด้วยความเคารพต่อศาสนานั้น ๆ

ข้อ ๔ หนังสือพิมพ์พึงระมัดระวังในการนำเสนอข่าว ภาพข่าว และบทความ เรื่องที่มีความแตกต่าง หรือสถานการณ์ที่อ่อนไหวต่อความขัดแย้ง เกี่ยวกับชาติพันธุ์และศาสนา อันอาจนำไปสู่ความเกลียดชังและความรุนแรง

ข้อ ๕ หนังสือพิมพ์พึงระมัดระวังในการเสนอข่าว ภาพข่าว และบทความ โดยใช้ถ้อยคำที่กล่าวถึงผู้มีสถานะทางเพศแบบเหมารวม หรือชี้ความผิด หรือสื่อความหมายเชิงเหยียดหยาม อันเป็นเนื้อหาที่สะท้อนความเกลียดชัง ความไม่เท่าเทียม และไม่เคารพสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐

แนวปฏิบัติสภากาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การเสนอข่าวและภาพข่าวเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่อให้การเสนอข่าว ภาพข่าว และบทความ เกี่ยวกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ (Human Immunodeficiency Virus/Acquired Immune Deficiency Syndrome: HIV/AIDS) ซึ่งเป็นอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง และผู้อยู่ในช่วงปลายของการติดเชื้อ เป็นไปโดยไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชน เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และเป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมวิชาชีพสภากาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙

ทั้งนี้ โดยตระหนักว่า การนำเสนอข่าว ภาพข่าว และบทความ เกี่ยวกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ควรเป็นไปเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจว่าการติดเชื้อเอชไอวีเป็นปัญหาใกล้ตัว เกิดขึ้นได้กับทุกคนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงโดยไม่ได้อป้องกัน หรือใช้เข็มฉีดยาร่วมกับผู้ติดเชื้อ และส่งเสริมให้ประชาชนอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์อย่างเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่ก่อให้เกิดการรังเกียจ การเลือกปฏิบัติ หรือการกระทำสองมาตรฐาน

สภากาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ จึงจัดทำแนวปฏิบัติ เรื่อง การเสนอข่าวและภาพข่าวเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนี้

ข้อ ๑ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต้องไม่ระบุชื่อ นามสกุล ที่อยู่ ของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ รวมทั้งผู้ได้รับผลกระทบในข่าว และต้องไม่ทำให้รู้ว่าผู้ได้รับผลกระทบเป็นใครในภาพข่าว

ข้อ ๒ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ได้รับผลกระทบโดยชัดแจ้ง หากจำเป็นต้องเปิดเผยสถานภาพของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์

ข้อ ๓ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต้องไม่เสนอข่าวและบทความอันทำให้เข้าใจว่าการติดเชื้อเอชไอวีไม่สามารถควบคุมหรือลดจำนวนเชื้อไวรัสลงได้ เนื่องจากปัจจุบันมียาด้านไวรัสที่ช่วยให้ผู้ติดเชื้อสามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ

ข้อ ๔ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์พึงระมัดระวังการเสนอข่าว ภาพข่าว และบทความ ที่เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ อันอาจส่งผลกระทบต่อผู้ติดเชื้อ และต่อการอยู่ร่วมกับผู้ติดเชื้อในสังคมโดยรวม

ข้อ ๕ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์พึงหลีกเลี่ยงการเชื่อมโยงภาวะการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ของบุคคลในข่าวเข้ากับเหตุการณ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการกระทำนั้น เว้นแต่จะมีหลักฐานยืนยันข้อเท็จจริง

ข้อ ๖ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์พึงระมัดระวังผลกระทบจากการนำเสนอข่าวและบทความของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ โดยให้คำนึงถึงว่าบุคคลในข่าวเป็นเสมือนญาติพี่น้องในครอบครัว

ข้อ ๗ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์มีหน้าที่ส่งเสริมและสร้างการรับรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการให้ข้อมูลข่าวสาร จึงควรใช้โอกาสที่เหมาะสมเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเอชไอวี/เอดส์ อาทิ การระบุในท้ายข่าวว่า ประชาชนทุกคนสามารถตรวจหาการติดเชื้อและเข้ารับการรักษาการติดเชื้อเอชไอวีได้ตามระบบหลักประกันสุขภาพทุกระบบโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เป็นต้น

สภากาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐

แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การเสนอข่าว เนื้อหาข่าว การแสดงความคิดเห็น และภาพข่าว ผู้หญิงและเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การเสนอข่าวและภาพข่าวผู้หญิงและเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งประกาศใช้เมื่อ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ประกาศใช้มานาน ขณะที่การปฏิบัติงานของสื่อมวลชนในปัจจุบันมีความสลับซับซ้อนและอ่อนไหวต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน ตลอดจนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เพิ่มมากขึ้น

เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติจึงประกาศยกเลิกแนวปฏิบัติ เรื่อง การเสนอข่าว และภาพข่าวผู้หญิงและเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้แนวปฏิบัติ เรื่อง การเสนอข่าว เนื้อหาข่าว การแสดงความคิดเห็น และภาพข่าวผู้หญิงและเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ พ.ศ. ๒๕๖๐ แทน ดังนี้

ข้อ ๑ การเสนอข่าว เนื้อหาข่าว และการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับผู้หญิงและเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ

๑.๑ หนังสือพิมพ์ต้องไม่ตีพิมพ์ชื่อ ชื่อสกุล หรือตำบลที่อยู่ของผู้หญิงและเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ รวมทั้งชื่อ ชื่อสกุล และตำบลที่อยู่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่ากรณีใด ๆ หรือสิ่งที่ทำให้รู้หรือสามารถรู้ได้ เช่น ข้อมูลสถานศึกษา หรือที่ทำงานของผู้เสียหาย

๑.๒ ในกรณีผู้หญิงและเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต ให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๑.๑ เว้นแต่การเผยแพร่ข้อมูลนั้น เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

๑.๓ การพาดหัวข่าว โปรมหาข่าว ตลอดจนเนื้อหาข่าว และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้หญิงและเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ จะต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง ทั้งในเรื่องการใช้ภาษา การให้รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เกิดเหตุ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ โดยต้องคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน หรือความเสียหายแก่จิตใจ ชื่อเสียงเกียรติคุณผู้เสียหาย และไม่ตกย่ำให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศอันเนื่องมาจากการล่วงละเมิดทางเพศนั้น

ข้อ ๒ การเสนอภาพข่าวผู้หญิงและเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ

๒.๑ หนังสือพิมพ์ต้องไม่ตีพิมพ์ภาพข่าวของผู้หญิงและเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ รวมถึงภาพข่าวใด ๆ ที่จะทำให้รู้ได้ เช่น ภาพผู้เกี่ยวข้อง ภาพที่เกิดเหตุ สถานศึกษา สถานที่ทำงาน ไม่ว่ากรณีใด ๆ และไม่ว่าผู้ที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศนั้น จะเสียชีวิตหรือไม่ก็ตาม

๒.๒ ในกรณีผู้หญิงและเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต ให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๒.๑ เว้นแต่การเผยแพร่ข้อมูลนั้น เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ โดยสามารถนำเสนอได้เฉพาะภาพหน้าตรงของผู้เสียชีวิตขณะมีชีวิตอยู่เท่านั้น

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐

แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

เรื่อง การป้องกันการรับอามิสสินจ้าง และการขัดกันของผลประโยชน์

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัดสมาชิสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติเป็นไปตามกรอบจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ มีความชัดเจนในการปฏิบัติงานและสามารถป้องกันพฤติกรรมที่อาจเป็นการละเมิดต่อหลักจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ตามข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ของข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติจึงเห็นควรให้ยกเลิกแนวปฏิบัติของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การปฏิบัติตนของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แล้วให้ใช้แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การป้องกันการรับอามิสสินจ้างและการขัดกันของผลประโยชน์ฉบับนี้ แทน โดยให้มีผลบังคับใช้นับตั้งแต่วันที่ลงประกาศเป็นต้นไป ดังนี้

๑. ขอบเขตการรับจ้างเขียนข่าว บทความ หรือจัดทำเว็บไซต์ ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์

๑.๑ ต้องไม่รับจ้างทำงานด้านประชาสัมพันธ์ให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชน เพื่อเขียนข่าว บทความ หรือจัดทำเว็บไซต์ ที่มีลักษณะเป็นการประชาสัมพันธ์หรือโฆษณาชวนเชื่อให้แก่หน่วยงานหรือหัวหน้าหน่วยงานในสายงานที่ผู้ประกอบวิชาชีพรับผิดชอบ หรือในสายงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๑.๒ ในการรับจ้างเขียนข่าว บทความ หรือจัดทำเว็บไซต์อื่นใด นอกเหนือจากข้อ ๑.๑ พึงรับค่าตอบแทนอย่างสมเหตุสมผลกับการะงานที่ได้รับการว่าจ้าง

๑.๓ ในการรับจ้างงานเขียนที่ไม่ใช่กรณีตามข้อ ๑.๒ โดยเฉพาะงานเขียนเรื่องให้กับนักการเมือง ข้าราชการระดับสูง หรือนักธุรกิจ ต้องเปิดเผยชื่อของตนในฐานะผู้เขียน เพื่อแสดงความรับผิดชอบต่องานเขียนที่รับจ้าง

๒. การรับตำแหน่งเป็นกรรมการและที่ปรึกษา ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์

๒.๑ ต้องไม่เป็นที่ปรึกษาของนักการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการระดับสูง หรือนักธุรกิจ โดยมีค่าตอบแทนเป็นตัวเงินหรือผลประโยชน์อื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการดำรงตำแหน่งอย่างเป็นทางการหรือไม่

๒.๒ ต้องไม่เป็นกรรมการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างในหน่วยงานของรัฐตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ถึงระดับชาติ

๒.๓ ไม่ควรเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาทั้งในหน่วยงานรัฐและเอกชนที่อาจมีการขัดกันของผลประโยชน์กับสายงานข่าวที่ตนรับผิดชอบ

๓. การมีส่วนได้เสียในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์และอื่น ๆ ของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์

๓.๑ ต้องไม่เป็นกรรมการหรือมีหุ้นในสัดส่วนหรือจำนวน ซึ่งมีนัยสำคัญในบริษัทที่ปรึกษาด้านการประชาสัมพันธ์ อันจะส่งผลให้เป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือมีผลกระทบต่อความเที่ยงธรรมในการปฏิบัติหน้าที่

๓.๒ ไม่ควรรับผลประโยชน์ในบริษัทหรือธุรกิจอื่นใดทั้งทางตรงและทางอ้อม อันมีผลกระทบต่อความเที่ยงธรรมในการปฏิบัติหน้าที่

๓.๓ ไม่ควรเกี่ยวข้องกับกิจการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายทางศีลธรรมหรือวัฒนธรรมอันดีงามของไทย ไม่ว่าจะในฐานะเจ้าของ กรรมการหรือที่ปรึกษา

๓.๔ พึงหลีกเลี่ยงการกระทำใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาผู้สนับสนุน หรือผู้โฆษณาไปพร้อมๆ กับการปฏิบัติหน้าที่ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ เว้นแต่จะได้รับมอบหมายอย่างเป็นทางการโดยสมัครใจ จากหน่วยงานที่สังกัด

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐

แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ได้ประกาศใช้มาตั้งแต่วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ขณะที่ปัจจุบันการปฏิบัติงานของสื่อมวลชนได้เข้าไปมีส่วนสัมพันธ์กับภาคธุรกิจมากขึ้น ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๓ การละเว้นอามิสสินจ้างและผลประโยชน์ทับซ้อน ข้อ ๒๒ “ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ต้องละเว้นการรับอามิสสินจ้างอันมีค่า หรือผลประโยชน์ใดๆ เพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใด อันจะขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารถูกต้องรอบด้าน”

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ จึงเห็นสมควรประกาศยกเลิกแนวปฏิบัติ เรื่องการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้แนวปฏิบัติ เรื่องการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ฉบับนี้แทนดังนี้

ข้อ ๑ การได้มาซึ่งหุ้นของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ จะต้องเป็นไปตามช่องทางปกติเหมือนนักลงทุนทั่วไปที่ไปยื่นขอซื้อหุ้นผ่านตัวแทนจัดจำหน่ายในราคาที่เสนอขายให้แก่นักลงทุนทั่วไป

ข้อ ๒ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คู่สมรส บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และบุคคลอื่นใดที่เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ต้องละเว้นการรับหุ้นในฐานะผู้มีอุปการะคุณ หรืออุปการะอื่นใด

ข้อ ๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์เป็นหนึ่งในผู้ถือหุ้นของบริษัทนั้น ต้องละเว้นการเขียนข่าวหรือการวิเคราะห์สนับสนุนหุ้นดังกล่าว และไม่เขียนข่าวหรือวิเคราะห์ในลักษณะให้รายต่อหุ้นของบริษัทที่เกี่ยวข้องหรือหากจะเขียนก็ควรให้ข้อมูลประกอบด้วยว่า เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทนั้นด้วย

ข้อ ๔ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต้องไม่ร้องขอ หรือแสดงท่าที รวมทั้งกระทำการใดๆ ในลักษณะที่ทำให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เข้าใจได้ว่า ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ผู้นั้นต้องการอภิสิทธิ์ ในการซื้อหุ้นจองของบริษัทนั้นๆ

ข้อ ๕ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์จะต้องไม่กระทำการใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งต้องปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลการลงทุน สำหรับผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐

แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การนำเสนอข่าวและภาพข่าวกีฬา พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการนำเสนอข่าวและภาพข่าวกีฬา ที่ได้ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบันพบว่า การรายงานข่าวด้านกีฬามีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาไปมากทั้งด้านเทคโนโลยีทางการสื่อสาร และการยกระดับกีฬาจากกีฬาสโมสรเล่นมาเป็นกีฬาอาชีพมากขึ้น

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมในการเสนอข่าวกีฬา และเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการจริยธรรมจึงได้แต่งตั้งคณะทำงานประกอบด้วยผู้ปฏิบัติงานด้านข่าว นักวิชาการ และผู้แทนจากองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง ขึ้นทบทวนแก้ไข และให้ประกาศใช้แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการนำเสนอข่าวและภาพข่าวกีฬา พ.ศ. ๒๕๖๐ ขึ้นแทนดังนี้

๑. การรายงานข่าวกีฬาต้องส่งเสริมการพัฒนางานการกีฬาด้วยการนำเสนอข้อมูลเชิงสร้างสรรค์

๑.๑. การรายงานข่าว หรือบทความ หรือรายงานพิเศษ พึงนำเสนอความสำเร็จของนักกีฬาเพื่อเป็นการยกย่องและให้ข้อมูลเพื่อความเข้าใจการพัฒนาสู่การประสบความสำเร็จ และพึงนำเสนอประเด็นความล้มเหลว ปัญหา อุปสรรค และหาทางออกเพื่อพัฒนางานการกีฬา

๑.๒. การรายงานข่าว หรือบทความ หรือรายงานพิเศษ พึงให้ข้อมูลที่รอบด้าน หลากหลายประเด็น สอดแทรกกฎ กติกา เบื้องหลัง บทวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจต่อเด็ก และเยาวชนที่จะนำมาเป็นแบบอย่าง และให้เกิดความสนใจกีฬาและส่งเสริมแนวทางการพัฒนาความเป็นเลิศทางกีฬาในสังคมไทย

๑.๓. การรายงานข่าวกีฬาพึงส่งเสริมโอกาสในการนำเสนอที่หลากหลายทั้งเรื่องเพศ วัย และกลุ่มบุคคล เช่น เด็ก เยาวชน สตรี และคนพิการ รวมทั้งให้โอกาสกับกีฬาที่ยังไม่ได้รับความนิยม

๑.๔. การรายงานข่าวกีฬาต้องมุ่งเน้นการใช้กีฬาประสานความเข้าใจคนในสังคม และสนับสนุนความสามัคคี โดยละเว้นการทำให้เกิดความรู้สึกแบ่งแยกเชื้อชาติ สีผิว เพศสภาพ ตลอดจนความเชื่อทางศาสนา และสังคม พร้อมทั้งสร้างสำนึกการใช้กีฬาในการสร้างคน สร้างสันติภาพ และสร้างความรักความสามัคคี

๒. การรายงานข่าวกีฬาต้องรักษาข้อเท็จจริง ความโปร่งใส ความน่าเชื่อถือ และเคารพสิทธิ

๒.๑. การรายงานข่าวกีฬา ทั้งการใช้ข้อความ ภาพข่าว และคลิปวิดีโอประกอบข่าว ต้องไม่มุ่งเน้นอารมณ์ความรู้สึกจนสร้างความขัดแย้ง หรือยั่วยุทางเพศ

๒.๒. การรายงานข่าวกีฬา โดยเฉพาะในบทวิเคราะห์ ความเห็น และการคาดการณ์การแข่งขัน พึงใช้วิจลณญาณด้วยความระมัดระวังไม่ให้เป็นการชี้นำ และส่งเสริมการพนัน นอกจากนี้ยังพึงหลีกเลี่ยงการโฆษณาแฝงที่เข้าข่ายส่งเสริมอบายมุข

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๐

แนวปฏิบัติการได้มาและการนำเสนอข่าวและภาพข่าวของสื่อมวลชน โดยไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ตกเป็นข่าว

สืบเนื่องจากการปฏิบัติงานและการนำเสนอข่าวและภาพข่าวของสื่อมวลชนในระยะที่ผ่านมา ถูกสังคม วิชาชีพวิจารณ์และตั้งคำถามถึงพฤติกรรมอันไม่เหมาะสมต่อผู้ตกเป็นข่าวในหลายเหตุการณ์ อาทิ การทำข่าวหรือถ่ายภาพที่ไม่เหมาะสมของผู้เจ็บป่วย ผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ภัยพิบัติ วินาศกรรม หรือเหตุรุนแรงตลอดจนการรายงานข่าวและภาพข่าวของผู้ต้องหาที่ตำรวจนำมาแถลงข่าวหรือนำมาทำแผนประทุษกรรมอันอาจเป็นการล่วงละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ต้องหา

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย และสมาคมผู้ผลิตข่าวออนไลน์ เห็นสมควรให้กำหนดแนวปฏิบัติการได้มาและการนำเสนอข่าวและภาพข่าวของสื่อมวลชน โดยไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ตกเป็นข่าวดังนี้

หมวด ๑ ผู้ปฏิบัติงานข่าว

ข้อ ๑ ในการทำข่าวบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา

(๑) ผู้ปฏิบัติงานข่าวพึงเคารพสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ต้องสงสัยผู้ต้องหา และจำเลย

(๒) ผู้ปฏิบัติงานข่าวพึงระมัดระวังการตั้งคำถามและกระทำการใด ๆ ในลักษณะข่มขู่ กดดันซ้ำเติม หรือเป็นการดูถูกเหยียดหยามผู้ต้องสงสัยผู้ต้องหาและจำเลย

ข้อ ๒ การทำข่าวอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับฆาตกรรม ภัยพิบัติ วินาศกรรม การก่อการร้ายหรือเหตุรุนแรง

(๑) ผู้ปฏิบัติงานข่าวพึงหลีกเลี่ยงการถ่ายภาพผู้บาดเจ็บที่มีลักษณะอุจาดและสร้างความรู้สึกสยดสยอง

(๒) ผู้ปฏิบัติงานข่าวพึงงดเว้นการถ่ายภาพผู้เสียชีวิต หากมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ พึงระมัดระวังภาพผู้เสียชีวิตที่มีลักษณะอุจาด สยดสยอง หรือซ้ำเติมความทุกข์โศกของญาติผู้เสียชีวิต

ข้อ ๓ เมื่อมีความจำเป็นต้องเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในสถานพยาบาล

(๑) ผู้ปฏิบัติงานข่าวพึงหลีกเลี่ยงการถ่ายภาพผู้ป่วย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ป่วยโดยชัดแจ้ง

(๒) ผู้ปฏิบัติงานข่าวพึงเคารพสิทธิผู้ป่วย โดยเฉพาะข้อมูลและความเป็นส่วนตัวของผู้ป่วย เว้นแต่ได้รับการยินยอมจากผู้ป่วย

(๓) ผู้ปฏิบัติงานข่าวพึงระมัดระวังการกระทำใด ๆ อันอาจเป็นอุปสรรคต่อการทำงานของบุคลากรทางการแพทย์ และอาจเป็นการรบกวนผู้มาใช้บริการหรือญาติของผู้มาใช้บริการ และพึงปฏิบัติตามประกาศของสถานพยาบาลอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๔ ผู้ปฏิบัติงานข่าวพึงระมัดระวังการทำข่าวอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับฆาตกรรม ภัยพิบัติ วินาศกรรม การก่อการร้าย เหตุรุนแรง หรือการกระทำใด ๆ อันอาจขัดขวางหรือเป็นอุปสรรคต่อการทำงานของ

เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๕ ผู้ปฏิบัติงานข่าวพึงเคารพสิทธิส่วนบุคคลในการได้มาซึ่งข้อมูลของผู้ตกเป็นข่าว

ข้อ ๖ ผู้ปฏิบัติงานข่าวต้องไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคลหรือภาพ หรือข้อมูลอื่นใดของเหยื่อ หรือพยานหรือผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในการทำข่าวอันอาจนำมาซึ่งอันตรายต่อบุคคลเหล่านี้

หมวด ๒ องค์การสื่อมวลชน

ข้อ ๗ การเสนอข่าวหรือภาพข่าวผู้ต้องสงสัย ผู้ต้องหา จำเลย และผู้เสียหาย ในคดีอาญา

(๑) สื่อมวลชนพึงงดเว้นการนำเสนอข้อมูลส่วนบุคคลและภาพข่าวที่แสดงอัตลักษณ์ของบุคคลที่เป็นเพียงผู้ต้องสงสัย

(๒) สื่อมวลชนพึงหลีกเลี่ยงการนำเสนอภาพข่าวเครื่องพันธนาการใด ๆ ของผู้ต้องหาและจำเลย

(๓) สื่อมวลชนพึงหลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำในการนำเสนอข่าวเชิงตัดสินหรือเกินข้อเท็จจริงที่แสดงว่าผู้ต้องหากระทำผิดไปแล้ว หรือเชิงประณามที่เป็นการชี้้นำให้เกิดการดูหมิ่นเกลียดชัง

(๔) สื่อมวลชนพึงระมัดระวังการนำเสนอข่าวจากสำนวนคดีอันอาจเป็นการซ้ำเติมความทุกข์โศกของผู้เสียหายได้รับ

ข้อ ๘ สื่อมวลชนพึงหลีกเลี่ยงการเสนอภาพข่าวผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ ภัยพิบัติ วินาศกรรม และสถานการณ์รุนแรงอื่น ๆ ที่มีลักษณะอาจสยดสยองหรือน่าเวทนา

ข้อ ๙ สื่อมวลชนต้องไม่นำเสนอภาพข่าวศพของผู้เสียชีวิต ในกรณีที่ต้องจำเป็นต้องให้ความร่วมมือแก่ทางราชการเพื่อประโยชน์สาธารณะ สามารถนำเสนอได้โดยต้องหลีกเลี่ยงภาพในลักษณะที่เป็นการซ้ำเติมความทุกข์โศกต่อญาติของผู้เสียชีวิต

ข้อ ๑๐ สื่อมวลชนต้องไม่นำเสนอภาพผู้ป่วยในสถานพยาบาลที่ตกเป็นข่าว เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ป่วย

ข้อ ๑๑ สื่อมวลชนพึงหลีกเลี่ยงการนำเสนอภาพข่าวของผู้เคราะห์ร้ายหรือญาติซ้ำ ๆ ที่เป็นการตอกย้ำความรุนแรง และความทุกข์โศกของผู้เคราะห์ร้ายและญาติ

ข้อ ๑๒ สื่อมวลชนต้องไม่นำเสนอข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลอื่นใดอันอาจเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้ตกเป็นข่าวและผู้ที่เกี่ยวข้องกับข่าวนั้น

ข้อ ๑๓ สื่อมวลชนพึงหลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำและสรรพนามเชิงเหยียดหยามหรือไม่เหมาะสมกับเพศ วัย สถานภาพ และชาติพันธุ์ของเหยื่อ ผู้เคราะห์ร้าย หรือบุคคลทั่วไปที่ตกเป็นข่าว

ข้อ ๑๔ สื่อมวลชนพึงระมัดระวังการนำเสนอข้อมูลส่วนบุคคลหรือภาพข่าวหรือข้อมูลอื่นใดของพยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์หรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งหรือรุนแรง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่พยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเจ้าหน้าที่ผู้นั้น

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย

สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย

สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย

สมาคมผู้ผลิตข่าวออนไลน์

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

เรื่อง การนำเสนอข่าว และภาพข่าว ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ตัวเลข และสลากพนัน

พ.ศ. ๒๕๖๑

สืบเนื่องจากการนำเสนอข้อมูล ข่าว และภาพข่าว ของสื่อมวลชนช่วงที่ผ่านมา มีลักษณะการนำเสนอเรื่อง ความเชื่อส่วนบุคคล เรื่องเหนือธรรมชาติ ไสยศาสตร์ อันนำไปสู่การสร้างคามมกมาย รวมถึงการให้ข้อมูลสนับสนุน การเล่นเกมพนัน การเข้าร่วมกิจกรรมเสี่ยงโชคสินค้าและบริการ รวมถึงการทายผลตัวเลขสลากพนัน

ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ และผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ในสังกัดสมาชิสภาการ หนังสือพิมพ์แห่งชาติเป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๓๐ ที่ระบุว่า “หนังสือพิมพ์พึงหลีกเลี่ยงการเผยแพร่ประกาศโฆษณาที่มีเหตุให้น่าเชื่อว่าเจ้าของ ประกาศโฆษณานั้น เจตนาจะทำให้ผู้อ่านหลงเชื่อในสิ่งที่ยมกมาย”

คณะกรรมการจริยธรรมจึงได้จัดระดมความคิดเห็นจากผู้ปฏิบัติงานข่าว นักวิชาการ ตัวแทนภาคประชาสังคม ที่ทำงานด้านการรณรงค์หยุดการพนัน และคุ้มครองผู้บริโภคด้านสื่อ เพื่อจัดทำแนวปฏิบัติฉบับนี้ให้หนังสือพิมพ์ และผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ยึดเป็นแนวทางมาตรฐานจริยธรรมวิชาชีพ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติจึง ประกาศใช้แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการนำเสนอข่าว และภาพข่าว ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ตัวเลข และสลากพนัน พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังต่อไปนี้

๑. ต้องไม่ให้ความสำคัญในการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับสลากพนัน หรือสื่อสารไปในทำนองที่สนับสนุน การเล่นเกมพนัน หรือการพนันรูปแบบอื่นๆ เว้นแต่สลากดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการกุศล
๒. ต้องไม่นำเสนอแหล่งที่มา วิธีการตีความเพื่อให้ได้ตัวเลข หรือบ่งชี้ตัวเลขลงในรายงานข่าว ภาพข่าว หรือสามารถนำไปใช้ในการเล่นเกมพนันได้โดยไม่ต้องตีความ หรือสื่อความหมายอื่นๆ
๓. ต้องไม่นำเสนอข่าวสารการพนันทุกรูปแบบในบริบทที่ปรากฏภาพ เนื้อหา ข้อมูลของเด็กเยาวชนที่มีอายุ ต่ำกว่า ๒๐ ปี ทั้งในลักษณะของการเข้าร่วมกิจกรรม ร่วมเล่น ร่วมหาตัวเลข หรือมีส่วนในการเป็นฟรีเซ็นเตอร์ หรือ ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากเงินสลาก และเงินกองทุนสลากในทุกกรณี
๔. ต้องไม่นำเสนอข้อมูลประกอบการเล่นเกมพนัน หรือสลากพนัน ที่ได้มาจากศิลปิน ดารา หรือบุคคล สาธารณะ อันนำไปสู่การจูงใจให้เล่นเกมพนัน
๕. ต้องไม่นำเสนอเนื้อหาสนับสนุนการเล่นเกมพนัน หรือสลากพนันในระหว่างการถ่ายทอดสดทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่อออนไลน์ในการจับรางวัลสลากพนันแก่ผู้ชมทั่วไปว่าเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ การกุศล หรือช่วยแก้ปัญหาชีวิต หาทางออกในปัญหาทางเศรษฐกิจ หรือเป็นเรื่องปกติในสังคมสำหรับการเล่นเกมพนันหรือซื้อสลากพนัน
๖. พึงนำเสนอข่าวสารที่เน้นความสมดุล รอบด้าน ของผู้เล่นเกมพนันแล้วไม่ประสบความสำเร็จ หรือ โอกาสที่จะเสี่ยงได้เสี่ยงเสีย และผลกระทบของการเล่นเกมพนันที่เกิดขึ้น
๗. พึงนำเสนอคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์จากผู้เชี่ยวชาญ หรือหลักฐานที่พิสูจน์ทราบได้ ในส่วนของความน่า และเนื้อหาข่าวที่เป็นเรื่องราวปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติ อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ หรือเรื่องแปลก
๘. พึงระงับการเสนอข่าวเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่ผู้คนจำนวนมากเดินทางไปในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ โดย ชี้นำไปสู่การส่งเสริมให้มีการเล่นเกมพนัน ซื้อสลากพนัน หรือสนับสนุนความเชื่ออันมกมายซึ่งพิสูจน์ไม่ได้
๙. พึงหลีกเลี่ยงการนำเสนอข่าวข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ได้รับรางวัลสลากพนัน หรือข้อมูลการได้มาซึ่ง ตัวเลข วิธีการ โดยเฉพาะความฝัน วิญญาณ ปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติ หรือความเชื่อส่วนบุคคล

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

๒๓ มกราคม ๒๕๖๑

1. เรื่องร้องเรียนกรณี “เว็บไซต์ไทยรัฐ” นำเสนอข่าว หัวเรื่อง ‘นาคน้อย’ รำถวายพ่อปู่ เติมนอกเลขเด็ด ย้ำเพื่อโชคได้รับสงกรานต์ เมื่อวันที่ 14 เมษายน 2561 และหัวเรื่อง “ดวงเฮงบ่อยมาก” จ๊ะ อาร์สยาม เชื่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในรถ ให้หายอย่างแม่น!! เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2561

เนื้อหาขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. 2559 ในหมวดประโยชน์สาธารณะ ข้อ 9 หนังสือพิมพ์พึงเสนอข่าว ภาพข่าว ความเห็น และเนื้อหาทั่วไป โดยตระหนักถึงความสำคัญและอรรถประโยชน์ของข่าวต่อสาธารณะ และไม่เสนอข่าวในทำนองชวนเชื่อหรือเร้าอารมณ์ให้คนสนใจในเรื่องที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

และอาจขัดต่อแนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการนำเสนอข่าว และภาพข่าว ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ตัวเลข และสลากพนัน พ.ศ. 2561

ส่งหนังสือทวงถามไปอีกครั้งเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2561 แต่ก็ยังเพิกเฉย

คณะกรรมการจริยธรรม จึงหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นพิจารณา และ เห็นว่าการนำเสนอข่าวของเว็บไซต์ไทยรัฐดังกล่าว เป็นการละเมิดข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. 2559 ข้อ 9 รวมทั้งยังขัดต่อแนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการนำเสนอข่าว และภาพข่าวความเชื่อทางไสยศาสตร์ ตัวเลข และสลากพนัน พ.ศ. 2561

คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ จึงมีมติให้ตักเตือน เว็บไซต์ไทยรัฐ ว่าการนำเสนอข่าวดังกล่าว เป็นการละเมิดข้อบังคับจริยธรรม และแนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พร้อมขอให้ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และแนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการนำเสนอข่าว และภาพข่าวความเชื่อทางไสยศาสตร์ ตัวเลข และสลากพนัน พ.ศ. 2561 อย่างเคร่งครัดเพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก

2. ร้องเรียนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 23 เมษายน 2561 เสนอข่าว พาดหัว ‘หนุ่มไลฟ์สด! ซ้อมแฟนสาว ใบหน้ายับเยิน-เครียดป็นใจ’ โดยมีภาพประกอบเป็นภาพแฟนสาวในสภาพที่ถูกทำร้าย

ภาพประกอบขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. 2559 ข้อ 13 หนังสือพิมพ์ต้องเสนอข่าวโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลที่ตกเป็นข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องให้ความคุ้มครองอย่างเคร่งครัดต่อสิทธิมนุษยชนของเด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งต้องไม่เป็นการซ้ำเติมความทุกข์หรือโศกนาฏกรรมอันเกิดแก่เด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีอัตลักษณ์แตกต่างในสังคม

ข้อ 14 หนังสือพิมพ์ต้องไม่เสนอภาพข่าวที่อุจาด ลามกอนาจาร หรือนำพาดเสียโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของสาธารณชนอย่างถ้อยถ้วน และข้อ 15 หนังสือพิมพ์พึงละเว้นการล่อลวงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เว้นแต่กรณีเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ส่งหนังสือทวงถามไปอีกครั้งเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2561 แต่ก็ยังเพิกเฉย

คณะกรรมการจริยธรรม จึงหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นพิจารณาเมื่อวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2561 เห็นว่าการนำเสนอภาพประกอบข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐดังกล่าว เป็นการละเมิดข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. 2559 ข้อ 13 ข้อ 14 และ ข้อ 15

จึงเสนอให้คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติพิจารณา และมีมติให้ตักเตือนการกระทำดังกล่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ว่าเป็นการนำเสนอข่าวที่ละเมิดต่อข้อบังคับจริยธรรม พร้อมขอให้ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ อย่างเคร่งครัดเพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก

3. ร้องเรียนหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันอังคารที่ 24 เมษายน 2561 เสนอข่าว พาดหัว แฉ'ไอเอ็ม'ชาติสต์ โหดควักลูกตา-ปาดคอแฟน โดยมีภาพประกอบเป็นภาพแฟนสาวในสภาพที่ถูกทำร้ายนอนอยู่บนเตียง คนไข้ในโรงพยาบาล

คณะกรรมการจริยธรรม เห็นว่าการใช้ภาพประกอบดังกล่าว มีความหมิ่นเหม่ที่อาจขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. 2559 ข้อ 13 หนังสือพิมพ์ต้องเสนอข่าวโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลที่ตกเป็นข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องให้ความคุ้มครองอย่างเคร่งครัดต่อสิทธิมนุษยชนของเด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งต้องไม่เป็นการซ้ำเติมความทุกข์หรือโศกนาฏกรรมอันเกิดแก่เด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีอัตลักษณ์แตกต่างในสังคมและข้อ 14 หนังสือพิมพ์ต้องไม่เสนอภาพข่าวที่อุจาด ลามก อนาจาร หรือนำพาดเสียโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของสาธารณชนอย่างถ่วง

นอกจากนี้ ยังอาจฝ่าฝืนระเบียบโรงพยาบาลที่ประกาศห้ามถ่ายภาพผู้ป่วยภายในโรงพยาบาล ซึ่งถือเป็นการละเมิดสิทธิผู้ป่วย

อย่างไรก็ตาม หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ได้มีหนังสือแจ้งผลสอบเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2561 ระบุว่า ทางคณะกรรมการผู้ดูแลข่าวหน้า 1 ได้เรียกบรรณาธิการข่าวหน้า 1 มากำชับไม่ให้ใช้คำพาดหัวข่าวที่รุนแรง พร้อมกับให้ระมัดระวังการเสนอภาพแล้ว

4. ร้องเรียนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 9 เมษายน 2561 นำเสนอข่าว พาดหัว 'น้องอิน' ฝ่าฝืน จากพญาไปหาสาวทอม โทรงอนกันระหว่างทาง คัดไม่ชินถนนชนสยอง รดน้ำศพแน่นแม้อยังช็อก และหนังสือพิมพ์เอกซ์ไซต์ ไทยโพสต์ ฉบับวันที่ 9-10 เมษายน 2561 ได้นำเสนอข่าว พาดหัว “บิณฑ์เปิดปมน้องอินซึ่งฝ่าฝืนหาแฟน” จนเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ถึงการพาดหัวข่าวที่อาจเป็นการละเมิดสิทธิของผู้เสียชีวิตและอาจหมิ่นเหม่ต่อการละเมิดข้อบังคับจริยธรรมฯ

คณะกรรมการจริยธรรม เห็นว่าการพาดหัวข่าวดังกล่าว มีความหมิ่นเหม่ที่อาจขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. 2559 ข้อ 13 หนังสือพิมพ์ต้องเสนอข่าวโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลที่ตกเป็นข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องให้ความคุ้มครองอย่างเคร่งครัดต่อสิทธิมนุษยชนของเด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งต้องไม่เป็นการซ้ำเติมความทุกข์หรือโศกนาฏกรรมอันเกิดแก่เด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีอัตลักษณ์แตกต่างในสังคม

ส่งหนังสือทวงถามไปอีกครั้งเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2561 แต่ก็ยังเพิกเฉย

คณะกรรมการจริยธรรม จึงหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2561 เห็นว่าการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์เอกซ์ไซต์ ไทยโพสต์ ดังกล่าว เป็นการละเมิดข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. 2559

จึงเสนอให้คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติพิจารณา ก่อนจะมีมติให้ตักเตือนการกระทำดังกล่าว ว่าเป็นการนำเสนอข่าวที่ละเมิดต่อข้อบังคับจริยธรรม พร้อมขอให้ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ อย่างเคร่งครัดเพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก

5. บริษัทอินเตอร์ฟาร์อีสท์ฯ ร้องเรียนเว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจนำเสนอข่าวคลาดเคลื่อน โดยเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2561 เว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ ได้อ้างคำสัมภาษณ์ของหญิงสาวคนหนึ่งซึ่งอ้างตนว่า เป็นผู้ถือหุ้นรายย่อยของ IFEC ที่ว่าเกิดความสงสัยโครงการลงทุนโรงไฟฟ้าในกัมพูชาของบริษัทฯ ว่า “อาจมีการปกปิดข้อมูลการซื้อขายที่ดิน รวมถึงการติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ที่มีมูลค่าสูงถึง 535 ล้านบาท” รวมทั้งอ้างว่า “เตรียมนำข้อมูลไปมอบให้สำนักงาน ก.ล.ต.พร้อมแจ้งความต่อตำรวจ”

ต่อมา กรุงเทพธุรกิจได้ทำหนังสือ ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2561 ซึ่งแจ้งโดยยืนยันว่าได้รายงานปัญหาของ IFEC ที่เกิดขึ้นโดยยึดหลักความเป็นธรรม และผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นรายย่อย ที่ควรมีสิทธิ มีเสียง ซึ่งการสัมภาษณ์นักลงทุนรายย่อยดังกล่าว ได้มีการระบุชื่อชัดเจน และพร้อมรับผิดชอบในข้อมูลที่นำเสนอ นอกจากนี้ ยังเป็นการรายงานข่าวของทั้ง 2 ฝ่ายตามข้อเท็จจริง ไม่บิดเบือนหรือรายงานเท็จ

6. ร้องเรียนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เนื่องจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ทำหนังสือมาถึงสภาการหนังสือพิมพ์ฯ เพื่อขอให้หนังสือพิมพ์ไทยรัฐแสดงความรับผิดชอบ กรณี ผู้เขียนที่ใช้นามปากกาว่า “ลมเปลี่ยนทิศ” ได้เขียนบทความในคอลัมน์ หมายเหตุ ประเทศไทย ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 9 กรกฎาคม 2561

โดยกล่าวถึงการปฏิบัติงานเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยจำนวน 13 คน ซึ่งติดอยู่ในถ้ำวนอุทยานถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอน จ.เชียงราย โดยตอนท้ายคอลัมน์ได้กล่าวพาดพิงถึงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในฐานะเจ้าของพื้นที่ ตลอดจนหน่วยงานอื่นๆ ในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว่า ไม่ได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานช่วยเหลือดังกล่าว

ต่อมา คอลัมน์ ลม เปลี่ยนทิศ เขียนแก้ไขให้แล้วเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2561

7. ร้องเรียนกรณีเว็บไซต์ไทยรัฐนำเสนอข่าว หัวเรื่อง “เลขเด็ดหญิงใบ้ รวมหวัดงจากทั่วไทย ไม่รวยไม่ได้แล้ว!” เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2561 ซึ่งเนื้อหาจะมีเจตนาจะทำให้ผู้อ่านหลงเชื่อในสิ่งที่มงาย จูงใจให้มีการเล่นการพนัน อันเป็นการขัดต่อข้อบังคับจริยธรรมฯ และแนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์

ได้ส่งหนังสือทวงถามไปอีกครั้ง เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2561 แต่ก็ไม่มีคำตอบใดๆ

คณะกรรมการจริยธรรม จึงหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นพิจารณารวมกับอีก 2 เรื่องก่อนหน้านี้ เนื่องจากเป็นกรณีเดียวกันคือ เป็นการนำเสนอข่าวของเว็บไซต์ไทยรัฐ และเป็นการละเมิดข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ หนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. 2559 ข้อ 9 รวมทั้งยังขัดต่อแนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการนำเสนอข่าว และภาพข่าวความเชื่อทางไสยศาสตร์ ตัวเลข และสลากพนัน พ.ศ. 2561

คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ จึงมีมติให้ตักเตือนการกระทำดังกล่าวของ เว็บไซต์ไทยรัฐ ว่าเป็นการนำเสนอข่าวที่ละเมิดต่อข้อบังคับจริยธรรม และแนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พร้อมขอให้ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และแนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการนำเสนอข่าว และภาพข่าวความเชื่อทางไสยศาสตร์ ตัวเลข และสลากพนัน พ.ศ. 2561 อย่างเคร่งครัดเพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก

8. เรื่องร้องเรียนกรณี “เว็บไซต์เดลินิวส์” นำเสนอข่าว หัวเรื่อง “สุนารี” ปะทะ “มนต์สิทธิ์” ใครดวงเฮง! เมื่อวันพุธที่ 1 สิงหาคม 2561

โดยเนื้อหาขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. 2559 ในหมวดประโยชน์สาธารณะ ข้อ 9 หนังสือพิมพ์พึงเสนอข่าว ภาพข่าว ความเห็น และเนื้อหาทั่วไป โดยตระหนักถึงความสำคัญและอรรถประโยชน์ของข่าวต่อสาธารณะ และไม่เสนอข่าวในทำนองชวนเชื่อหรือเร้าอารมณ์ให้คนสนใจในเรื่องที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

และอาจขัดต่อแนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการนำเสนอข่าว และภาพข่าว ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ตัวเลข และสลากพนัน พ.ศ. 2561

ส่งหนังสือทวงถามไปอีกครั้งเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2561 แต่ก็ยังเพิกเฉย

คณะกรรมการจริยธรรม จึงหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นพิจารณา และ เห็นว่าการนำเสนอข่าวของเว็บไซต์เดลินิวส์ดังกล่าว เป็นการละเมิดข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. 2559 ข้อ 9 รวมทั้งยังขัดต่อแนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการนำเสนอข่าว และภาพข่าวความเชื่อทางไสยศาสตร์ ตัวเลข และสลากพนัน พ.ศ. 2561

คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ จึงมีมติให้ตักเตือนการกระทำดังกล่าวของ เว็บไซต์เดลินิวส์ว่าเป็นการนำเสนอข่าวที่ละเมิดข้อบังคับจริยธรรม และแนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พร้อมกันนี้ยังขอให้เว็บไซต์เดลินิวส์ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และแนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการนำเสนอข่าว และภาพข่าวความเชื่อทางไสยศาสตร์ ตัวเลข และสลากพนัน พ.ศ. 2561 อย่างเคร่งครัดเพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก

9. ร้องเรียนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 12 กันยายน 2561 ได้นำเสนอข่าวการเสียชีวิตของอดีตพระเอกดัง โอ วรุฒ วรธรรม โดยพาดหัว เผยชีวิตบั้นปลาย ‘โอ วรุฒ’ ตกอับ-ของานทำ จากเคยรุ่งโรจน์ กลับหมดตัว พร้อมกับลงภาพประกอบข่าวเป็นภาพศพวรุฒ โดยมีบิดากำลังหอมแก้ม จนเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ถึงการพาดหัวข่าว และการลงภาพดังกล่าว

คณะกรรมการจริยธรรม เห็นว่าการใช้ข้อความพาดหัวข่าว และภาพดังกล่าว มีความหมิ่นเหม่ที่จะละเมิดข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. 2559 ข้อ 13 หนังสือพิมพ์ต้องเสนอข่าวโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลที่ตกเป็นข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องให้ความคุ้มครองอย่างเคร่งครัดต่อสิทธิมนุษยชนของเด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งต้องไม่เป็นการซ้ำเติมความทุกข์หรือโศกนาฏกรรมอันเกิดแก่เด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีอัตลักษณ์แตกต่างในสังคม และ ข้อ 14 หนังสือพิมพ์ต้องไม่เสนอภาพข่าวที่อุจาดลามกอนาจาร หรือนำพาดหัวเสียโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของสาธารณชนอย่างถี่ถ้วน

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนภายในองค์กรสื่อในเครือไทยรัฐ ได้ทำหนังสือชี้แจงมาเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2561 ว่า การพาดหัวได้นำข้อเท็จจริงมาจากเนื้อหาข่าว ที่เพื่อนดาราของผู้ตายให้สัมภาษณ์ ไม่ได้บิดเบือนไปจากข้อเท็จจริง ส่วนรูปภาพนั้น ไม่ได้เป็นภาพอุจาด หรือพาดหัวเสีย แต่เป็นภาพที่บุคคลแสดงความอาลัยต่อกัน

10. ร้องเรียนเว็บไซต์ คม ชัด ลึก ลึก นำเสนอข่าว พาดหัว “แซ่ร่วน! ทำเสน่ห์หญิงสาว ทั้งกริธร้อง-ครางทั้งพิธี” และข่าว “สาวมีเชือกกับสุนัข แต่ดันเอาไม่ออก” เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2561 โดยมีการพาดหัวข่าวและภาพประกอบข่าวที่ไม่เหมาะสม

คณะกรรมการจริยธรรม เห็นว่าการใช้ภาพประกอบข่าวดังกล่าว มีความหมิ่นเหม่ที่อาจขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. 2559 ข้อ 13 หนังสือพิมพ์ต้องเสนอข่าวโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลที่ตกเป็นข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องให้ความคุ้มครองอย่างเคร่งครัดต่อสิทธิมนุษยชนของเด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งต้องไม่เป็นการซ้ำเติมความทุกข์หรือโศกนาฏกรรมอันเกิดแก่เด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีอัตลักษณ์แตกต่างในสังคม และข้อ 14 หนังสือพิมพ์ต้องไม่นำเสนอภาพข่าวที่อุจาด ลามก อนาจาร หรือนำพาดเสียว โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของสาธารณชนอย่างถ่วง

จึงขอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนภายในองค์กรสื่อในเครือเดอะเนชั่น พิจารณาดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง และเพื่อให้การใช้พื้นที่สื่อเป็นไปอย่างสร้างสรรค์ และเกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านต่อไป

จากการร้องเรียนดังกล่าว คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนภายในองค์กรสื่อในเครือเดอะเนชั่น ได้ให้ความร่วมมือนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณา และได้ดำเนินการแก้ไขโดยการถอดข่าวออกจากเว็บไซต์ พร้อมกับการสอบสวนตักเตือนผู้รับผิดชอบ อย่างรวดเร็ว ทางคณะกรรมการจริยธรรม สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ จึงขอแสดงความชื่นชมในการเอาใจใส่ต่อเรื่องร้องเรียน และแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นโดยไม่ชักช้า ตามแนวทางกำกับดูแลกันเองทางจริยธรรมของสื่อมวลชน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะไม่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก

รายนามคณะกรรมการ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สมัยที่ 9

นายขรรค์ ลิ้มปัทมปาณี
ประธาน

นางสาวนัตยา เชษฐโชติรส
รองประธานคนที่ ๑

นายวีรศักดิ์ โชติวานิช
รองประธานคนที่ ๒

นายชาย ปละคามินทร์
เลขาธิการ

นางสาวนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์
รองเลขาธิการ คนที่ ๑

นายภูวลักษณ์ สุขใส
รองเลขาธิการ คนที่ ๒

นางสาวชุตินถน ศรีขำ
เหรัญญิก

นายสวิชัย บำรุงสุข
กรรมการประเภทที่ ๑

นายตุลย์ ศิริกุลพิพัฒน์
กรรมการประเภทที่ ๑

นายбакัน บุญเลิศ
กรรมการประเภทที่ ๑

รายนามคณะกรรมการ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สมัยที่ 9

นายชายชาติ ลิ้มจรูญ
กรรมการประเภทที่ ๑

นายผดุงศักดิ์ ลิ้มเจริญ
กรรมการประเภทที่ ๑

นายบรรหาร บุญเขต
กรรมการประเภทที่ ๒

นายศักดิ์สิทธิ์ วิบูลศิลป์โสภณ
กรรมการประเภทที่ ๒

นางพองพรรณ จงยศยิ่ง
กรรมการประเภทที่ ๒

ดร. มานะ ตริยาภิวัฒน์
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นายวิฑิต ลีบุตรพงษ์
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นางสาวสุภิญญา กลางณรงค์
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นายสมชาย หอมลออ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นางสาวบุญรัตน์ อภิชาติไตรสรณ์
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นายไพสันต์ พรหมน้อย
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการจริยธรรม สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

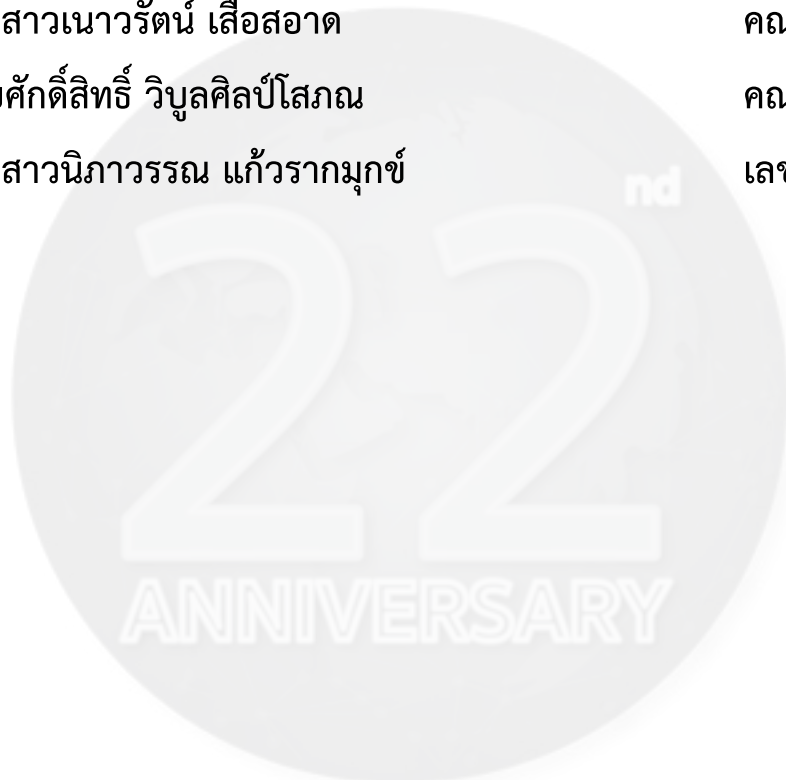
๑. นายวีรศักดิ์ โชติวานิช	ประธาน
๒. นายศักดิ์สิทธิ์ วิบูลศิลป์โสภณ	รองประธาน
๓. นายสวิชัย บำรุงสุข	กรรมการจริยธรรม
๔. นายไพสันต์ พรหมน้อย	กรรมการจริยธรรม
๕. นายสมชาย หอมลออ	กรรมการจริยธรรม
๖. ผศ. สกฤตศรี ศรีสารคาม	กรรมการจริยธรรม
๗. นายกิตติวัฒน์ มโนสุทธิ	กรรมการจริยธรรม
๘. นางสาวสุภิญญา กลางณรงค์	กรรมการจริยธรรม
๙. นางสาวนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์	เลขานุการ

คณะกรรมการ พิจารณาเรื่องร้องเรียน

๑. นายสมชาย หอมลออ	ประธาน
๒. นายเชษฐา สุธสมเกษม	รองประธาน
๓. นางสาวอารีวรรณ จตุทอง	คณะกรรมการ
๔. นายปรีดา นาคผิว	คณะกรรมการ
๕. นางสาวเนาวรัตน์ เสือสอาด	คณะกรรมการ
๖. นายศักดิ์สิทธิ์ วิบูลศิลป์โสภณ	คณะกรรมการ
๗. นางสาวนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์	เลขานุการ

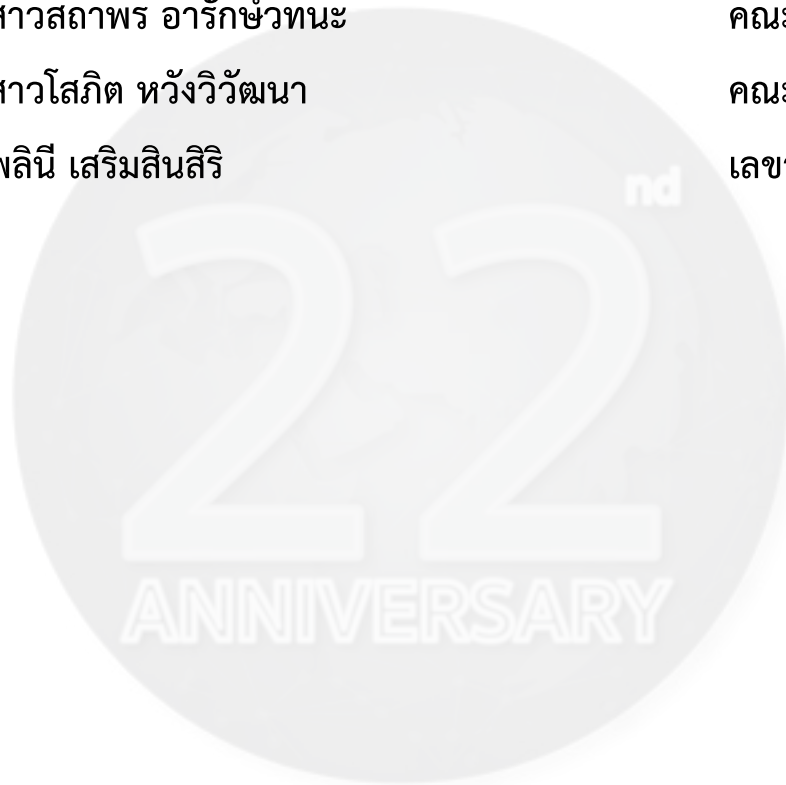

คณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภคสื่อ

๑. นางสาวสุภิญญา กลางณรงค์	ประธาน
๒. ผศ. ดร. เอื้อจิต วิโรจน์ไตรรัตน์	รองประธาน
๓. นายชาย ปละคามินทร์	คณะกรรมการ
๔. นางสาวชุติมณฑน์ ศรีขำ	คณะกรรมการ
๕. นางสาวสถาพร อารักษ์วทนะ	คณะกรรมการ
๖. นางสาวโสภิต หวังวิวัฒนา	คณะกรรมการ
๗. นางพลินี เสริมสินศิริ	เลขานุการ

คณะกรรมการ ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนากิจการสื่อ

๑. นายбакบั่น บุญเลิศ	ที่ปรึกษา
๒. ดร. มานะ ตริยาภิวัฒน์	ที่ปรึกษา
๓. นายมงคล บางประภา	ที่ปรึกษา
๔. นางสาวนาตยา เชษฐโชติรส	ประธาน
๕. นายวิรัช ลิ้มทองกุล	รองประธาน
๖. นายชาย ปณะคามินทร์	อนุกรรมการ
๗. นายผดุงศักดิ์ ลิ้มเจริญ	อนุกรรมการ
๘. นายศิวัตร เขาวரியวงษ์	อนุกรรมการ
๙. ดร. อุดมธิปก ไพรเกษตร	อนุกรรมการ
๑๐. อาจารย์दनัย หวังบุญชัย	อนุกรรมการ
๑๑. อาจารย์สืบศักดิ์ สืบภักดี	อนุกรรมการ
๑๒. นายธาราวุฒิ สืบเชื้อ	อนุกรรมการ
๑๓. นายภูวสิทธิ์ สุขใส	เลขานุการ

คณะกรรมการ ส่งเสริมและพัฒนากิจการสื่อภูมิภาค

๑. นายชายชาติศรี ลิ้มจรรยา	ที่ปรึกษา
๒ นายวิรัช ลิ้มทองกุล	ที่ปรึกษา
๓. นายภูวสิทธิ์ สุขใส	ประธาน
๔. นายศักดิ์สิทธิ์ วิบูลศิลป์โสภณ	รองประธาน
๕. นายจักรกฤษณ์ แวคคล้ายหงษ์	คณะกรรมการ
๖. นายเจริญลักษณ์ เพ็ชรประดับ	คณะกรรมการ
๗. นายมนตรี สั่งขาว	คณะกรรมการ
๘. นางสาววิรัชฐา ภัคดี	คณะกรรมการ
๙. นางผ่องพรรณ จงยศยิ่ง	คณะกรรมการ

คณะกรรมการ ฝ่ายวิชาการ

๑. ดร. มานะ ตริยาภิวัฒน์	ประธาน
๒. ผศ. ดร. วิไลวรรณ จงวิไลเกษม	รองประธาน
๓. ดร. พรรณี อมรวิพุธพนิช	อนุกรรมการ
๔. ผศ. อริน เจียจันทร์พงษ์	อนุกรรมการ
๕. ผศ. สกุลศรี ศรีสารคาม	อนุกรรมการ
๖. ดร. พรรษาสิริ กุหลาบ	อนุกรรมการ
๗. นายจักรกฤษณ์ แววล้ายหงษ์	อนุกรรมการ
๘. นายเสด็จ บุนนาค	อนุกรรมการ
๙. ดร. เอกพล เขียรถาวร	เลขานุการ

22
ANNIVERSARY

คณะกรรมการ ข้อมูลด้านจริยธรรมสื่อมวลชน

๑. นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี	ที่ปรึกษา
๒. ดร. พรรณี อมรวิพุธพนิช	ประธาน
๓. ผศ. ดร. บุปผา บุญสมสุข	รองประธาน
๔. รศ. ดร. บุปผา เมฆศรีทองคำ	คณะกรรมการ
๕. นายมงคล บางประภา	คณะกรรมการ
๖. นายธาม เชื้อสถาปนศิริ	คณะกรรมการ
๗. ผศ. ดร. สิงห์ สิงห์ขจร	คณะกรรมการ
๘. นางปาริย์ ปุรินทวรกุล	เลขานุการ

๑. นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์	ที่ปรึกษา
๒. นายวิฑิต ลีบุตรพงษ์	ที่ปรึกษา
๓. นางสาวบุญรัตน์ อภิชาติไตรสรณ์	ประธาน
๔. นายไพสันต์ พรหมน้อย	รองประธาน
๕. นางสาวผุสดี คีตวรนาฏ	อนุกรรมการ
๖. ดร. เฉลิมชัย ยอดมัลลย์	อนุกรรมการ
๗. นายอุฬาร เกรี้ยวสกุล	อนุกรรมการ
๘. นางสาวกรชนก รักษาเสรี	อนุกรรมการ
๙. นายเกษมสันต์ วีระกุล	อนุกรรมการ
๑๐. นายประวิทย์ จิตนราพงศ์	อนุกรรมการ
๑๑. นางสาวสุนนขยา จีงเจริญศิลป์	เลขานุการ

22
ANNIVERSARY

คณะกรรมการ ฝ่ายประชาสัมพันธ์และสมาชิกสัมพันธ์

๑. นายสวิชัย บำรุงสุข	ประธาน
๒. นายบุตรดา ศรีเลิศชัย	รองประธาน
๓. นายจิระพงศ์ เต็มเปี่ยม	อนุกรรมการ
๔. นางสาวรัชฎา ปลั่งตา	อนุกรรมการ
๕. นายณรงค สุทธิรักษ์	อนุกรรมการ
๖. นายสมนึก จันทร์เหิด	อนุกรรมการ
๗. ว่าที่ ร.ต. กานต์ เหมสมิติ	อนุกรรมการ
๘. นายจิตติชัย อัญญาวัชร	อนุกรรมการ
๙. นางสาวชุติมณฑน์ ศรีขำ	เลขานุการ

คณะกรรมการ จัดทำจดหมายเหตุ

๑. นายบุตรดา ศรีเลิศชัย	ประธาน
๒. นายสุประวัติ ศรีลักษณ์	คณะกรรมการ
๓. นายณรงค์ สุทธิรักษ์	คณะกรรมการ
๔. นางสาวชุติมณฑน์ ศรีขำ	คณะกรรมการ
๕. นายสมนึก จันทร์เจ็ด	คณะกรรมการ
๖. นายเสด็จ บุนนาค	คณะกรรมการ

คณะกรรมการ ฝ่ายเลขานุการ

๑. นางสาวนัตยา เชษฐโชติรส	ประธาน
๒. นางสาวชุติมณฑน์ ศรีขำ	อนุกรรมการ
๓. นายมงคล บางประภา	อนุกรรมการ
๔. นางสาวสุนนชยา จีงเจริญศิลป์	อนุกรรมการ
๕. นายภูวสิทธิ์ สุขใส	อนุกรรมการ
๖. ดร. เอกพล เขียรถาวร	อนุกรรมการ
๗. นายชาย ปละคามินทร์	เลขานุการ
๘. นางสาวนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์	รองเลขานุการ

คณะกรรมการ

ศึกษาปัญหาการบังคับใช้กฎหมายหมิ่นประมาท

๑. นายวีรศักดิ์ โชติวานิช	ที่ปรึกษา
๒. นายตุลย์ ศิริกุลพิพัฒน์	ที่ปรึกษา
๓. นายสมชาย หอมลอ	ประธาน
๔. นายศักดิ์สิทธิ์ วิบูลศิลป์โสภณ	รองประธาน
๕. นางสาวสุภิญญา กลางณรงค์	คณะกรรมการ
๖. นายชนะ ผาสุกสกุล	คณะกรรมการ
๗. นายพิสิษฐ์ วงศ์เจียรณา	คณะกรรมการ
๘. นางสาวสัณห์วรรณ ศรีสด	คณะกรรมการ
๙. นายชาย ปละคามินทร์	เลขานุการ

22
ANNIVERSARY

คณะกรรมการ มูลนิธิสภาการหนังสือพิมพ์

1. นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี	ประธาน
2. นางอุบลนัฏดา สุภาวรรณ	รองประธานคนที่ 1
3. นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์	รองประธานคนที่ 2
4. นายชาย ปละคามินทร์	เลขาธิการ
5. นางสาวผุสดี คีตวรนาฏ	เหรัญญิก
6. ดร. สุวัฒน์ ทองธนากุล	กรรมการ
7. รศ. จุมพล รอดคำดี	กรรมการ
8. นายวิฑิต ลีบุตรพงษ์	กรรมการ
9. นางสาวบุญรัตน์ อภิชาติไตรสรณ์	กรรมการ
10. นายปราโมทย์ ฝ้ายอุประ	กรรมการ
11. นายวิโรจน์ วัฒนธาดากุล	กรรมการ
12. นายสวิชัย บำรุงสุข	กรรมการ
13. นายวันชัย วงศ์มีชัย	กรรมการ
14. ดร. มานะ ตริยาภิวัฒน์	กรรมการ
15. นายเสด็จ บุนนาค	กรรมการ

องค์กรสมาชิก สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง

กรุงเทพธุรกิจ

หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ

เบอร์โทรศัพท์ 02-338-3333 ต่อ 2504
แฟกซ์ 02-338-3947
อีเมลล์ customer@nationgroup.com
เว็บไซต์ www.bangkokbiznews.com
ที่อยู่ 1858/126 ชั้น 30 ถนนเทพรัตน แขวงบางนาใต้
เขตบางนา กทม. 10260

คมชัดลึก

หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก

เบอร์โทรศัพท์ 02-338-3035 ต่อ 02-388-3095
เว็บไซต์ www.komchadluek.net
ที่อยู่ 1858/126 ชั้น 11 ถนนเทพรัตน แขวงบางนาใต้
เขตบางนา กทม. 10260

ฐานเศรษฐกิจ

หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ

เบอร์โทรศัพท์ 02-007-9900
เว็บไซต์ www.thansettakij.com
ที่อยู่ 1858/46 อาคารอินเตอร์ลิงค์ ทาวเวอร์ ชั้น 11
ถนนเทพรัตน แขวงบางนาใต้
เขตบางนา กทม. 10260

daradaily

หนังสือพิมพ์ดาราเดลี

เบอร์โทรศัพท์ 02-116-6888
แฟกซ์ 02-116-9821
อีเมลล์ info@daradaily.com
เว็บไซต์ www.daradaily.com
ที่อยู่ 9 ซอยลาดปลาเค้า 14 ถนนลาดปลาเค้า แขวงจรเข้บัว
เขตลาดพร้าว กทม. 10230

เดลินิวส์

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

เบอร์โทรศัพท์ 02-790-1111
แฟกซ์ 02-561-1329
อีเมลล์ editor@dailynews.co.th
เว็บไซต์ www.dailynews.co.th
ที่อยู่ 1/4 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่
กทม. 10210

THE NATION
Thailand Portal

The Nation

เบอร์โทรศัพท์ 02-338-3000
แฟกซ์ 02-338-3334
อีเมลล์ call-center-department@nationgroup.com
เว็บไซต์ www.nationmultimedia.com
ที่อยู่ 1858/126 ชั้น 31 ถนนเพชรรัตน์ แขวงบางนาใต้
เขตบางนา กทม. 10260

สื่อบริษัทมหาชน
ไทยโพสต์

หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์

เบอร์โทรศัพท์ 02-240-2612
แฟกซ์ 02-249-4830
อีเมลล์ reporter@thaipost.net
เว็บไซต์ www.thaipost.net
ที่อยู่ 1850-62 ถนนเกษมราษฎร์ แขวงคลองเตย
เขตคลองเตย กทม. 10110

ไทยรัฐ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

เบอร์โทรศัพท์ 02-127-1222
แฟกซ์ 02-272-1783
อีเมลล์ cs@thairath.co.th
เว็บไซต์ www.thairath.co.th
ที่อยู่ 1 ถนนวิภาวดี-รังสิต แขวงจอมพล เขตจตุจักร
กทม. 10900

Bangkok Post
THE NEWSPAPER YOU CAN TRUST

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์

เบอร์โทรศัพท์ 02-616-4000
แฟกซ์ 02-240-3666
เว็บไซต์ www.postpublishing.co.th
ที่อยู่ 136 ถนนสุนทรโกษา แขวงคลองเตย เขตคลองเตย
กทม. 10110

บ้านเมือง

เข้มข้น ครบเครื่อง เรื่องราว

บ้านเมืองออนไลน์

เบอร์โทรศัพท์ 02-930-1600-9 , 02-513-0230-3
อีเมลล์ onlinebanmuang@gmail.com
เว็บไซต์ www.banmuang.co.th
ที่อยู่ 1 ซอยปลื้มมณี ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว
เขตจตุจักร กทม. 10900

ผู้จัดการ
รายวัน 360°

หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน 360°

เบอร์โทรศัพท์ 02-629-4488 ต่อ 1313
แฟกซ์ 02-629-4470
เว็บไซต์ www.manager.co.th
ที่อยู่ 102/1 ถนนพระอาทิตย์ แขวงชนะสงคราม
เขตพระนคร กทม. 10200

โพสต์ทูเดย์

โพสต์ทูเดย์

เบอร์โทรศัพท์ 02-240-3700
แฟกซ์ 02-671-3132, 02-671-3147
อีเมลล์ editotial@posttoday.com
เว็บไซต์ www.posttoday.com
ที่อยู่ 136 ถนนสุนทรโกษา แขวงคลองเตย เขตคลองเตย
กทม. 10110

หนังสือพิมพ์โลกวานนี

เบอร์โทรศัพท์ 02-422-8333
แฟกซ์ 02-422-8044
อีเมลล์ editor59lokwannee@gmail.com
เว็บไซต์ www.lokwannee.com
ที่อยู่ 65/40 ซอยบรมราชชนนี 30 ถนนบรมราชชนนี
แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กทม. 10170

หนังสือพิมพ์สยามกีฬารายวัน

เบอร์โทรศัพท์ 02-5088-000
แฟกซ์ 02-5090-143, 02-5088-033
อีเมลล์ webmaster@siamsport.co.th
เว็บไซต์ www.siamsport.co.th
ที่อยู่ 66/26 - 29 ซอยรามอินทรา 40 ถนนรามอินทรา
แขวงนวลจันทร์ เขตบึงกุ่ม กทม. 10230

หนังสือพิมพ์สยามธุรกิจ

เบอร์โทรศัพท์ 02-037-7423, 02-047-7243
อีเมลล์ siamturakijadvertising@gmail.com
เว็บไซต์ www.siamturakij.com
ที่อยู่ 423 ถนนบอนด์สตรีท ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

หนังสือพิมพ์สยามรัฐ

เบอร์โทรศัพท์ 02-622-1810-41
แฟกซ์ 02-224-1982
อีเมลล์ siamweekly@hotmail.com
เว็บไซต์ www.siamrath.co.th
ที่อยู่ 12 ถนนราชดำเนินกลาง แขวงบวรนิเวศ เขตพระนคร
กทม. 10200

หนังสือพิมพ์ส่ายกลาง

เบอร์โทรศัพท์ 02-423-0316 ถึง 7
แฟกซ์ 02-433-7787 ถึง 8
อีเมลล์ info@saiklang.com
เว็บไซต์ www.saiklang.com
ที่อยู่ 163/30 ถนนพระปิ่นเกล้าเชิงสะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้า
แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กทม. 10700

หนังสือพิมพ์ อปท. นิวส์

เบอร์โทรศัพท์ 02-689-9120 ถึง 1
แฟกซ์ 02-689-9122
อีเมลล์ opt.news@hotmail.com,
chanwittaya@hotmail.com
เว็บไซต์ www.opt-news.com
ที่อยู่ 599/195 ซอยเจริญราษฎร์ 7 แยก 7-1
ถนนเจริญราษฎร์ แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม
กทม. 10120

องค์กรสมาชิก สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ หนังสือพิมพ์จีน

京華中原

หนังสือพิมพ์เกียฮัวตงจ้วน (ศิรินคร)

เบอร์โทรศัพท์ 02-221-4181 ถึง 2
แฟกซ์ 02-623-1213
อีเมลล์ Kiahua@loxinfo.co.th
ที่อยู่ 108 ถนนเสือป่า แขวงป้อมปราบศัตรูพ่าย
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กทม. 10100

新中原報

หนังสือพิมพ์ชิงจงเยียน

เบอร์โทรศัพท์ 02-266-8501 ถึง 4
แฟกซ์ 02611-6423
อีเมลล์ xingzhongyuan9@hotmail.com
ที่อยู่ 1022 - 1030 ถนนเจริญกรุง แขวงตลาดน้อย
เขตสัมพันธวงศ์ กทม. 10100

星暹日報
THE SING SIAN YER PAO DAILY NEWS

หนังสือพิมพ์ชิงเสียนเยอเป่า

เบอร์โทรศัพท์ 02-225-0070
แฟกซ์ 02-222-6601
อีเมลล์ chinnewster@gmail.com
เว็บไซต์ www.ssdaily.in.th
ที่อยู่ บริษัท ชิงเสียนเยอเป่า จำกัด 267 ถนนเจริญกรุง
แขวงบ้านบาตร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กทม. 10100

中華日報
TONG HUA
DAILY NEWS

หนังสือพิมพ์ตงฮัว

เบอร์โทรศัพท์ 02-237-3620
แฟกซ์ 02-238-5286
อีเมลล์ tonghua_dailynews@hotmail.com
ที่อยู่ 877 - 879 ถนนเจริญกรุง แขวงตลาดน้อย
เขตสัมพันธวงศ์ กทม.10100

世界日報
หนังสือพิมพ์สากล

หนังสือพิมพ์สากล

เบอร์โทรศัพท์ 02-226-4849
แฟกซ์ 02-224-7968
อีเมลล์ universal@udnbkk.com
เว็บไซต์ www.udnbkk.com
ที่อยู่ 21/1 สี่ก๊กพระยาศรี ถนนเจริญกรุง แขวงพระนคร
เขตพระนคร กทม. 10200

องค์กรสมาชิก สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ หนังสือพิมพ์ส่วนภูมิภาค

หนังสือพิมพ์ก้าวหน้า

เบอร์โทรศัพท์ 032-338-940
แฟกซ์ 032-338-940
อีเมลล์ kaonanews@hotmail.com
เว็บไซต์ www.facebook@gmail.com/kaonaanews
ที่อยู่ 81/9 ถนนคณาธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดราชบุรี 70000

หนังสือพิมพ์เกียรติภูมิ

เบอร์โทรศัพท์ 037-349-772
อีเมลล์ kreativebhum50@gmail.com
เว็บไซต์ www.facebook.com/kreativebhum
ที่อยู่ 144 ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง
จังหวัดนครนายก 26000

หนังสือพิมพ์ข่าวชายแดน

เบอร์โทรศัพท์ 086-890-3305
แฟกซ์ 098-163-2533
ที่อยู่ อาคารเคหะชุมชน 308 หมู่ 3 ตำบลช่องเม็ก
อำเภอสรินธร จังหวัดอุบลราชธานี 34350

หนังสือพิมพ์ข่าวนคร

เบอร์โทรศัพท์ 056-222-648
อีเมลล์ luck007z@gmail.com
เว็บไซต์ aec-tv-online2.com
ที่อยู่ 605/50 หมู่ 10 ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมือง
จังหวัดนครสวรรค์ 60000

หนังสือพิมพ์โคราชคนอีสาน

เบอร์โทรศัพท์ 044-256-966
แฟกซ์ 044-241-473
อีเมลล์ info@koratdaily.com
เว็บไซต์ www.koratdaily.com
ที่อยู่ 779/21 ถนนจอมสุรางค์ยาตร์ ตำบลในเมือง
อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา 30000

หนังสือพิมพ์ชายแดน

เบอร์โทรศัพท์ 037-231-234
แฟกซ์ 037-232-383 ถึง 4
อีเมลล์ prasitnews@hotmail.co.th
ที่อยู่ 39 หมู่ 1 ถนนทหารร่วมจิตต์ ตำบลอรัญประเทศ

หนังสือพิมพ์ชาวตาก

เบอร์โทรศัพท์ 055-516-300
 แฟกซ์ 055-516-300
 อีเมลล์ chaotak1@hotmail.com
 ที่อยู่ 589 ซอย 3 ถนนรามคำแหง ตำบลหัวเดียด
 อำเภอเมือง จังหวัดตาก 63000

หนังสือพิมพ์เชียงราย

เบอร์โทรศัพท์ 053-746-668
 แฟกซ์ 053-746-668
 อีเมลล์ chiangratnewspaper@gmail.com
 ที่อยู่ 279/78 หมู่ 3 ถนนศรีเวียง ตำบลรอบเวียง
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 57000

เชียงใหม่นิวส์ออนไลน์

เบอร์โทรศัพท์ 053-279-686
 แฟกซ์ 053-206-377
 อีเมลล์ chiangmainewsonline@gmail.com
 เว็บไซต์ www.chiangmainews.co.th
 ที่อยู่ 164 ถนนราชเชียงใหม่ ตำบลหายยา
 อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50100

หนังสือพิมพ์ตรังใหม่

เบอร์โทรศัพท์ 075-820-138
 แฟกซ์ 075-820-139
 อีเมลล์ tangtime2015@gmail.com
 เว็บไซต์ www.trangtime-report.com
 ที่อยู่ 201/10 หมู่ 10 ตำบลโคกหล่อ
 ถนนเลียบทางเดินสนามบินตรัง อำเภอเมือง
 จังหวัดตรัง 92000

หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์รายวัน

เบอร์โทรศัพท์ 053-226-252 ถึง 4, 053-226-256
 แฟกซ์ 053-216-255
 อีเมลล์ editor@thainews70.com
 เว็บไซต์ www.thainews70.com
 ที่อยู่ 199/49 ถนนโพธาราม ซอย 6 ตำบลช้างเผือก
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300

หนังสือพิมพ์ไทยเสรี

เบอร์โทรศัพท์ 043-238-486
 อีเมลล์ thaisaeree@gmail.com, thaisaeree@yahoo.com
 เว็บไซต์ www.thaisaeree.com
 ที่อยู่ 76 หมู่ 20 ถนนกสิกรรมทุ่งสร้าง ตำบลศิลา อำเภอเมือง
 จังหวัดขอนแก่น 40000

หนังสือพิมพ์ธุรกิจภาคเหนือ

เบอร์โทรศัพท์ 053-110-677
 แฟกซ์ 053-110-677
 อีเมลล์ nbncm@hotmail.com
 เว็บไซต์ www.ธุรกิจภาคเหนือ.com
 ที่อยู่ 36/2-3 หมู่ 4 ถนนบ้านร่องอ ตำบลสันผีเสื้อ
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300

หนังสือพิมพ์ประชาคม

เบอร์โทรศัพท์ 042-246-246
 อีเมลล์ somsakbmc@hotmail.com,
 prachakomnews@gmail.com
 เว็บไซต์ www.prachakomnews.com
 ที่อยู่ 53/40 ถนนโพธิ์ชัย ซอย 1 ตำบลหมากแข้ง
 อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี 41000

หนังสือพิมพ์ประชาชาติ จังหวัดตราด

เบอร์โทรศัพท์ 039-611-277
 แฟกซ์ 039-611-277
 อีเมลล์ jakkrit.trat@gmail.com, trattv@gmail.com
 เว็บไซต์ www.facebook.com/prachamatitrat
 ที่อยู่ 77 ถนนสายท่าเรือจ้าง ตำบลวังกระแจะ อำเภอเมือง
 จังหวัดตราด 23000

หนังสือพิมพ์ประชาชาติ จังหวัดพิษณุโลก

เบอร์โทรศัพท์ 055-244-244
 แฟกซ์ 055-246-600, 055-302-288
 อีเมลล์ prachamati_s@hotmail.com
 เว็บไซต์ www.phitsanuloknews.net/
 ที่อยู่ 834/75 - 76 ซอย บ.ข.ส. ถนนมิตรภาพ
 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000

หนังสือพิมพ์ปรากฏการณ์

เบอร์โทรศัพท์ 02-382-6288
 แฟกซ์ 02-382-6288
 อีเมลล์ prakanews@gmail.com
 เว็บไซต์ www.prakanews.com/wp/
 ที่อยู่ 196/4 หมู่ 2 ตำบลแพรกษาใหม่ อำเภอเมือง
 จังหวัดสมุทรปราการ 10280

หนังสือพิมพ์พิทักษ์ไทย

เบอร์โทรศัพท์ 055-243-337
 แฟกซ์ 055-243-337
 อีเมลล์ athitpt@gmail.com
 ที่อยู่ 12/7 ถนนเจ้าพระยาสุรสีห์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
 จังหวัดพิษณุโลก 6500

หนังสือพิมพ์เพชรบูรณ์โพสต์

เบอร์โทรศัพท์ 081-887-6199
 อีเมลล์ phetchaboonpost@hotmail.com
 เว็บไซต์ Facebook : นสพ.เพชรบูรณ์โพสต์
 ที่อยู่ 339/5 หมู่บ้านหน้าค่าย 3 ถนนสระบุรี - หล่มสัก
 ตำบลชนไพร อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000

หนังสือพิมพ์เพชรภูมิ

เบอร์โทรศัพท์ 032 425 310
 แฟกซ์ 032-424-145
 อีเมลล์ petchnews@yahoo.com
 เว็บไซต์ www.petcpoom.com
 ที่อยู่ 80 หมู่ 4 ตำบลบ้านหม้อ อำเภอเมืองเพชรบุรี
 จังหวัดเพชรบุรี 76000

หนังสือพิมพ์ฟ้าหลวงเชียงราย

เบอร์โทรศัพท์ 053-152-602
แฟกซ์ 053-152-602
อีเมลล์ bs_boonsong@hotmail.com
ที่อยู่ 229/329 (หมู่บ้านรัฐติพร) หมู่ 3 ถนนพหลโยธิน
ตำบลสันทราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 57000

หนังสือพิมพ์ภาคใต้โฟกัส

เบอร์โทรศัพท์ 074-368-522 ถึง 3
แฟกซ์ 074-368-524
อีเมลล์ paktaifocus@gmail.com
เว็บไซต์ www.songkhlatoday.com
ที่อยู่ 3 ถนนนิพัทธ์สงเคราะห์ 1 ซอย 24 ตำบลหาดใหญ่
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110

หนังสือพิมพ์ภาคเหนือรายวัน

เบอร์โทรศัพท์ 053-214-439, 053-214-432
แฟกซ์ 053-215-314
อีเมลล์ phaknua56@gmail.com
เว็บไซต์ www.phaknuadaily.com
ที่อยู่ เลขที่ 233/1 ถนนช้างเผือก ตำบลช้างเผือก
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300

หนังสือพิมพ์เมืองเลย

แฟกซ์ 042-812-610
อีเมลล์ cnarisa@yahoo.com
ที่อยู่ 383 บ้านขอนแก่น ถนนเจริญรัฐ ตำบลนาอาน
อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย 42000

หนังสือพิมพ์ลานนาโพสต์

เบอร์โทรศัพท์ 054 325 068
แฟกซ์ 054 325 068
อีเมลล์ lannapost54@gmail.com
เว็บไซต์ www.lannapost.net
ที่อยู่ 341 สามแยกเวียงทอง ตำบลสวนดอก อำเภอเมือง
จังหวัดลำปาง 52000

หนังสือพิมพ์สมิลาไทม์

เบอร์โทรศัพท์ 074-356-804
แฟกซ์ 074-356-805
อีเมลล์ samilatimes@yahoo.com
เว็บไซต์ www.samilatimes.co.th
ที่อยู่ 41 ถนนคลองเรียน 2 ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา 90110

หนังสือพิมพ์สมุทรปราการโพสต์

เบอร์โทรศัพท์ 081-682-4536
อีเมลล์ wiboon_news@hotmail.com
เว็บไซต์ samutprakanpost.com
ที่อยู่ 276/271 หมู่ที่ 1 ตำบลแหลมฟ้าผ่า
อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ 10290

หนังสือพิมพ์สี่ทิศ

เบอร์โทรศัพท์ 055-711-715
แฟกซ์ 055-711-715
อีเมลล์ ok4chanal@hotmail.com
ที่อยู่ 15 ซอย 7 ถนนเทศบาล 1 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดกำแพงเพชร 62000

หนังสือพิมพ์เสรีชนนิวส์

เบอร์โทรศัพท์ 055-303-816
แฟกซ์ 055-303-815, 055-303-816
อีเมลล์ tuk.first.love.2@gmail.com,
tukfirstlove@hotmail.com
เว็บไซต์ www.facebook.com/sereechonnewonline
ที่อยู่ 57/27 ถนนพระองค์ดำ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก 67000

หนังสือพิมพ์เสรีราษฎร์

เบอร์โทรศัพท์ 081-272-8436
อีเมลล์ siwa707@hotmail.com
ที่อยู่ 153/37 ซอยประตู่ขาว 2 ถนนพัฒนาการคูขวาง
ตำบลคลัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

หนังสือพิมพ์เสียงใต้รายวัน

เบอร์โทรศัพท์ 076-212-949, 076-222-780, 076-212-751
แฟกซ์ 076-223-751
อีเมลล์ siangtai@hotmail.com
เว็บไซต์ www.siangtai.com
ที่อยู่ บริษัท เสียงใต้รายวัน จำกัด 1/25 ถนนเทพกระษัตรี
ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000

หนังสือพิมพ์เสียงเพชร

เบอร์โทรศัพท์ 056-712-939
แฟกซ์ 056-721-449
อีเมลล์ ponghotnew@hotmail.com
ที่อยู่ 93 - 95 ถนนเพชรเจริญ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000

หนังสือพิมพ์เสียงสาริกา

เบอร์โทรศัพท์ 037-311-352
แฟกซ์ 037-311-352
อีเมลล์ guy7714@hotmail.com
ที่อยู่ ข 3 - 016/3 ถนนพาณิชย์เจริญ อำเภอเมือง
จังหวัดนครนายก 26000

หนังสือพิมพ์เสียงเสรี

เบอร์โทรศัพท์ 055 880 219
แฟกซ์ 055 880 219
อีเมลล์ tim_bua@hotmail.com
เว็บไซต์ www.siangsereetak.com
ที่อยู่ หจก.จุฑาวัลย์ เสียงเสรี 599 56/5 หมู่ 10
ตำบลน้ำร้อน อำเภอเมือง จังหวัดตาก 63000

หมากแข้ง

เบอร์โทรศัพท์ 042-246-642
อีเมลล์ makkhaeng.ud@gmail.com
ที่อยู่ 26/24 ถนนวัฒนาวงศ์ ตำบลหมากแข้ง
อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000

หนังสือพิมพ์ห้วยหินสาร

เบอร์โทรศัพท์ 032-512-345
แฟกซ์ 032-511-109
อีเมลล์ huahinsarnnews@gmail.com
ที่อยู่ บริษัท ห้วยหินสาร จำกัด 74/4-5 ถนนแนบเคหาสน์
ตำบลห้วยหิน อำเภอห้วยหิน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110

หนังสือพิมพ์อีสานบิซ

เบอร์โทรศัพท์ 043 236275
แฟกซ์ 043 236 274
อีเมลล์ isaanbizweekofficial@gmail.com,
isaanbiz.th@gmail.com
เว็บไซต์ www.esanbiz.com
ที่อยู่ 238/8 ห้อง H8 โอโซนวิลล์ ถนนเทพารักษ์
ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

แสดงความยินดี ครบรอบวันก่อตั้ง องค์การสมาชิกรัฐสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

ครบรอบ 28 ปี เชียงใหม่นิวส์ออนไลน์

ครบรอบ 39 ปี หนังสือพิมพ์สี่ทิศ

ครบรอบ 68 ปี นสพ.สยามรัฐ

ครบรอบ 44 ปี หนังสือพิมพ์ชิงจางเอี้ยน

ครบรอบ 47 ปี หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น

ครบรอบ 63 ปี หนังสือพิมพ์สากล

ครบรอบ 72 ปี หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์

ครบรอบ 48 ปี ก้าวสู่ปีที่ 49 หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์รายวัน

ครบรอบ 13 ปี หนังสือพิมพ์อพท.นิวส์

ครบรอบ 44 ปี หนังสือพิมพ์โคราชคนอีสาน

ครบรอบ 13 ปี หนังสือพิมพ์ดาราเดลี

ครบรอบ 31 ปี ก้าวสู่ปีที่ 32 หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ

ครบรอบ 17 ปี หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก

ครบรอบ 22 ปี หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์

ครบรอบ 19 ปี หนังสือพิมพ์โลกวันนี้

ครบรอบ 28 ปี หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน 360°

ครบรอบ 22 ปี หนังสือพิมพ์ภาคใต้โฟกัส

ครบรอบ 24 ปี ก้าวสู่ปีที่ 25 หนังสือพิมพ์สยามธุรกิจ

ครบรอบ 21 ปี หนังสือพิมพ์ประชาคม

ครบรอบ 99 ปี “วันกำพล วัชรพล” ประจำปี 2561

ครบรอบ 16 ปี หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์

ครบรอบ 38 ปี ก้าวสู่ปีที่ 39 หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ

ครบรอบ 34 ปี หนังสือพิมพ์สยามกีฬา

ครบรอบ 59 ปี หนังสือพิมพ์ดวงฮั่ว

ครบรอบ 55 ปี หนังสือพิมพ์เตลินิวส์

ครบรอบ 47 ปี หนังสือพิมพ์สายกลาง

ครบรอบ 14 ปี หนังสือพิมพ์เสรีชนนิวส์

ครบรอบ 47 ปี ก้าวสู่ปีที่ 48 บ้านเมืองออนไลน์

ครบรอบ 62 ปี หนังสือพิมพ์เกียฮั่วตงจ้วน

ครบรอบ 40 ปี ก้าวสู่ปีที่ 41 หนังสือพิมพ์สีทศ

กิจกรรมในรอบปี สมาชิกรัฐสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

คณะ UNION JOURNALIST FEDERATIONS OF CAMBODIA (UJFC) เข้าพบแลกเปลี่ยนข้อมูล และความคิดเห็นกับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เมื่อวันที่ 29 มิ.ย. 2561

คณะทำงานคุ้มครองผู้บริโภคสื่อ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ จัดงานเสวนาวิชาการ “ถอดบทเรียนการทำข่าวถ้ำหลวง” โดยมีสื่อมวลชน นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้องมาร่วมแสดงความคิดเห็น ณ สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 11 ก.ค. 2561

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย จัดประชุมพหุภาคี เรื่อง แนวทางการนำเสนอข่าวที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยและสิทธิมนุษยชนของแหล่งข่าว ณ สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 1 ส.ค. 2561

นางสาวนัตยา เชษฐโชติรส รองประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พร้อมคณะเดินทางสู่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย เพื่อศึกษาแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลกันเองของสื่อมวลชน ตามคำเชิญของสภาสื่อมวลชนอินโดนีเซีย (Dewan Pers) ระหว่างวันที่ 12 - 17 ส.ค. 2561

สัมมนาเชิงปฏิบัติการ “การส่งเสริมความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับสื่อมวลชน”

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สถาบันอิศรา และแอมเนสตี้ จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ “การส่งเสริมความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับสื่อมวลชน” ณ โรงแรมแกรนด์ไฮแอท เอราวัณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 17 – 19 ต.ค. 2561

สัมมนาเชิงปฏิบัติการ “การส่งเสริมความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับสื่อมวลชน” ณ โรงแรมดวงตะวัน จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 3 – 5 ธ.ค. 2561

นายขวรงค์ ลิ้มปัทมปาณี ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และนางสาวสุนนยา จิงเจริญศิลป์ อนุกรรมการฝ่ายกิจการระหว่างประเทศ เดินทางไปสำรวจและประเมินผลการทำงานของสื่อ และองค์กรสื่อของเมียนมา ตั้งแต่วันที่ 14 – 16 ต.ค. 2561

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ร่วมกับ สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย และสมาคมผู้ผลิตข่าวออนไลน์ โดยการสนับสนุนของมูลนิธิไทยรัฐ จัดงานเสวนาโต๊ะกลมระดับภูมิภาค หัวข้อ “หนังสือพิมพ์กับการศึกษาในยุคดิจิทัล” ณ โรงแรม เซ็นจูรี พาร์ค เมื่อวันที่ 21 พ.ย. 2561

นายขวรงค์ ลิ้มปัทมปาณี ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และคณะ ร่วมเป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรมศพ คุณยายกัมมัทวาทานบุรีมารดา ดร.นภัสนันท์ พรหมนิภา ประธานกรรมการ บริษัท ดาราเดลี จำกัด ณ วัดพระศรีมหาธาตุ เมื่อวันที่ 26 ธ.ค. 2561

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค จัดเสวนา “NBTC Public Forum : ย้ายคลื่น 700 MHz. ใครได้ใครเสีย และมีผลกระทบต่อผู้บริโภค” โดยมีตัวแทนจากภาควิชาการ ผู้ประกอบการสื่อโทรทัศน์ ภาคประชาชน ร่วมแลกเปลี่ยนความเห็นที่ สำนักงาน กสทช. เมื่อวันที่ 7 ก.พ. 2562

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย สมาคมผู้ผลิตข่าวออนไลน์ และกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ จัดเสวนา “รับฟังนโยบายพรรคการเมืองที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชน” ณ อาคารสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 14 มี.ค. 2562

คณะสภาสื่อมวลชนเมียนมา เดินทางเยือนประเทศไทยตามคำเชิญของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เพื่อลงนามในความร่วมมือเกี่ยวกับการทำหน้าที่กำกับดูแลกันเองด้านจริยธรรมสื่อมวลชนของทั้งสองฝ่าย ณ อาคารสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 24 ก.พ. 2562

นางสาวสมนथा จิ่งเจริญศิลป์ เลขาธิการ คณะอนุกรรมการฝ่ายกิจการระหว่างประเทศ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เป็นตัวแทนสภาการฯ เข้าร่วมการประชุมระดับภูมิภาค The Dili Dialogue Forum ภายใต้หัวข้อ Social Media: Challenges to Journalism and Privacy in The Modern Society ที่กรุงดิลี ประเทศติมอร์เลสเต เมื่อวันที่ 8 – 10 พ.ค. 2561

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการโครงการ “จับจ้อง ส่องจริยธรรมสื่อ” โดยมีนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการฯ ทั้ง 6 กลุ่มเข้าร่วมอบรมเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน ณ โรงแรม The Royal River เมื่อวันที่ 14 – 15 มี.ย. 2562

สภาสื่อมวลชนติมอร์เลสเต เดินทางแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เรื่องกลไกควบคุมดูแลกันเองของสื่อมวลชน และหารือถึงแนวทางความเป็นไปได้ในการร่วมมือในอนาคต ร่วมกับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ 6 – 7 มี.ย. 2562

งานเสวนา Media Forum ครั้งที่ 1 - 9

เสวนา Media Forum ครั้งที่ 1 “วิชาชีพสื่อมวลชนในยุคดิจิทัลก้าวกระโดด:โอกาสและความท้าทาย” ณ Nexdots (co-working space) I'm Park สามย่าน เมื่อวันที่ 8 ส.ค. 2561

เสวนา Media Forum ครั้งที่ 2 วิชาชีพสื่อมวลชน (ท้องถิ่น) ในยุคดิจิทัลก้าวกระโดด “โอกาสและความท้าทาย” ณ Jump Space จังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ 29 ส.ค. 2561

เสวนา Media Forum ครั้งที่ 3 “สิทธิพลเมืองดิจิทัล : อำนาจสื่อในมือใคร” ณ ห้องประชุมชั้น 5 วิทยาลัยนวัตกรรมการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ เมื่อวันที่ 7 ก.ย. 2561

เสวนา Media Forum ครั้งที่ 4 “การจัดตั้งกองทุนพัฒนาสื่อมวลชนโดยภาคสังคม เพื่อส่งเสริมความเป็นอิสระและคุณภาพเชิงวารสารศาสตร์” ณ NAPLAB 759 เมื่อวันที่ 7 พ.ย. 2561

เสวนา Media Forum ครั้งที่ 5 “อนาคตสื่อท้องถิ่นในยุคเทคโนโลยีก้าวกระโดด และช่วงการเมืองเปลี่ยนผ่าน” ณ สยามนครินทร์ แกรนด์ คอนเวนชัน หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ 18 พ.ย. 2561

Media Forum ครั้งที่ 6 “บทบาทสื่อและการรับมือสงครามข่าวสารช่วงการเลือกตั้ง” ณ อาคารสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 18 ธ.ค. 2561

เสวนา Media Forum ครั้งที่ 7 “เหยื่อข่าวออนไลน์ กับสิทธิที่จะถูกลืม” ณ อาคารสมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 17 ม.ค. 2562

เสวนา Media Forum ครั้งที่ 8 “เส้นแบ่งข่าวสารสาระ และโฆษณาในยุคดิจิทัล : เสรีภาพและจรรยาบรรณ” ณ คณะนิเทศศาสตร์ ชั้น 10 อาคารมงกุฎสมมติวงศ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 7 มี.ค. 2562

Media Forum ครั้งที่ 9 “ถอดบทเรียนปัญหาข่าวลวงในประเทศไทย กับทางออกเชิงสร้างสรรค์” ณ อาคารสมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 16 พ.ค. 2562

22 ปี

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

เจ้าของ

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

The National Press Council of Thailand (NPCT)

538/1 ถนนสามเสน แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 0-2668-9900, 0-2243-5697

โทรสาร 0-2243-5697

Website : www.presscouncil.or.th

E-mail : info@presscouncil.or.th

Page : www.facebook.com/presscouncilthailand.com

บรรณาธิการ

ดร. มานะ ตริยาภิวัฒน์

กองบรรณาธิการ

1. ผศ. ดร. วิไลวรรณ จงวิไลเกษม
2. ดร. พรรณี อมรวิพุธพนิช
3. ผศ. อริน เจียจันทร์พงษ์
4. ผศ. สกฤตศรี ศรีสารคาม
5. ดร. พรรษาสิริ กุหลาบ
6. นายจักรกฤษณ์ แวศคล้ายหงษ์
7. นายเสด็จ บุณนาค
8. ดร. เอกพล เขียรถาวร

MEMBER OF
**Dow Jones
Sustainability Indices**
In Collaboration with RobecoSAM

สร้างเสริมสมดุล..ส่งต่อทุกคุณค่า สู่ครัวของโลกที่ยั่งยืน

“อาหารมั่นคง สังคมพึ่งตน และดินน้ำป่าคงอยู่” 3 เสาหลักแห่งความยั่งยืนของซีพีเอฟ ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนผ่านสู่การบริหารความสัมพันธ์และความเชื่อมโยง ครบถ้วนในทุกมิติทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ซีพีเอฟมุ่งมั่นนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและปลอดภัยต่อผู้บริโภค โดยใช้ศักยภาพสนับสนุนและผลักดันการเปลี่ยนแปลงที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน บนพื้นฐานของการกำกับดูแลกิจการที่ดี และการดูแลพัฒนาบุคลากร

ก้าวต่อไปบนเส้นทางความยั่งยืน ด้วยวิสัยทัศน์ **“ครัวของโลก”** ซีพีเอฟยังคงมุ่งมั่นสานต่อภารกิจ สร้างเสริมสมดุลส่งต่อทุกคุณค่า เพื่อให้ทุกคำมีความหมาย เพื่อทุกชีวิตที่ยั่งยืน

www.cpfworldwide.com

เอสซีจี โลจิสติกส์ จับมือสตาร์ทอัพ MyCloud Fulfillment

เสริมแกร่งบริการ Fulfillment by SCG Logistics

ใช้ Big Data ช่วย SMEs พัฒนาธุรกิจตอบโจทย์ลูกค้าในยุค E-Commerce

เอสซีจี โลจิสติกส์ ร่วมมือกับสตาร์ทอัพ MyCloud Fulfillment เดินหน้าใช้เทคโนโลยีดิจิทัลวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก เสริมบริการ Fulfillment by SCG Logistics ช่วยพ่อค้าแม่ค้าออนไลน์พัฒนาธุรกิจให้ตอบโจทย์ลูกค้าให้ดียิ่งขึ้น รองรับ E-Commerce ที่เติบโตสูงขึ้น กว่าร้อยละ 12 จากปีที่แล้ว พร้อมขยายบริการสู่ตลาดอาเซียนและจีน นายไพฑูรย์ จิรนนตรัตน์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท เอสซีจี

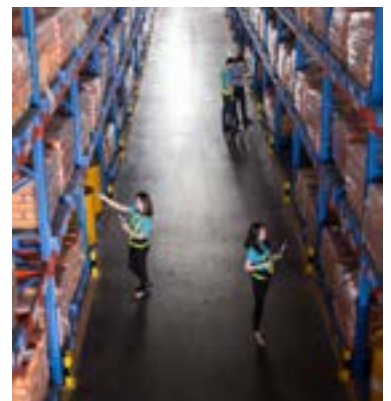
โลจิสติกส์ แมเนจเม้นท์ จำกัด กล่าวว่า “ในช่วงที่ผ่านมา การขายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ หรือ E-Commerce ของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง (SMEs) เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว เฉลี่ยร้อยละ 12 จากปีที่ผ่านามา ทำให้บริการ Fulfillment เข้ามามีบทบาทสำคัญในการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ตั้งแต่บริการจัดเก็บบรรจุหีบห่อ และจัดส่งสินค้า และส่งผลให้มีการแข่งขันการให้บริการ Fulfillment ที่รุนแรงขึ้น ในขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการ SMEs ก็ยังต้องการพัฒนาธุรกิจให้เติบโต เอสซีจี โลจิสติกส์ในฐานะผู้นำด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ที่ให้บริการอย่างครบวงจร (End to End Service) เล็งเห็นถึงโอกาสนี้ จึงได้นำเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Transformation) เข้ามาใช้ดำเนินธุรกิจในรูปแบบ Digital Driven Logistics ควบคู่กับการเปิดรับความร่วมมือจากสตาร์ทอัพที่มีศักยภาพ (Open Innovation) เพื่อช่วยเพิ่มขีดความสามารถด้านการให้บริการและตอบโต้ภัยพิบัติกรรมของลูกค้าที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ตลอดจนสนับสนุนให้ Ecosystem ของสตาร์ทอัพเติบโตไปพร้อมกันอย่างยั่งยืนตามแนวทางของเอสซีจี ซึ่งการร่วมมือกับ MyCloud Fulfillment สตาร์ทอัพที่เป็นผู้นำด้านบริการ Fulfillment จะช่วยอำนวยความสะดวกให้ลูกค้าได้รับการบริการที่ครบวงจรที่สุด ด้วยระบบที่สามารถวิเคราะห์ (Data Analysis) เพื่อเจาะลึกถึงความต้องการของลูกค้าปลายทาง ซึ่งช่วยให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถพัฒนาสินค้าหรือบริการได้ตอบโจทย์ความต้องการของลูกค้าได้ดียิ่งขึ้น โดยในอนาคตจะมีการขยายบริการสู่ตลาดอาเซียนและประเทศจีน

ต่อไป”

ด้านนายนิธิ สัจจิตพิพรรณ กรรมการผู้จัดการ บริษัท MyCloud Fulfillment กล่าวว่า “การร่วมมือกับเอสซีจีช่วยให้สตาร์ทอัพ MyCloud ได้รับคำแนะนำด้านธุรกิจ ทำให้สามารถเติบโตได้ดียิ่งขึ้น และด้วยการใช้ความเชี่ยวชาญและการพัฒนาด้านนวัตกรรมของทั้งสองบริษัท ทั้งคลังสินค้าที่ทันสมัย ระบบขนส่งที่สามารถส่งสินค้าได้หลากหลายรูปแบบและทุกขนาด (All Size Fulfillment) ของเอสซีจี ประกอบกับ MyCloud ได้นำระบบต่าง ๆ มาช่วยในการจัดการ เช่น Stock Allocation และ Demand Forecast จะช่วยทำให้ลูกค้าสามารถนำข้อมูลเชิงลึกไปใช้วางแผนทำธุรกิจในด้านต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น ทั้งวางแผนการผลิต การลดต้นทุน การวางแผนการขาย รวมไปถึงการวางแผนการโฆษณา นอกเหนือจากการให้บริการเพียงจัดเก็บสินค้า บรรจุหีบห่อ และจัดส่ง”

ทั้งนี้ ลูกค้าจะได้รับบริการด้าน Fulfillment ที่ครบวงจรที่สุด ตั้งแต่บริการจัดเก็บ บรรจุหีบห่อ และจัดส่งสินค้าทุกขนาด ตั้งแต่สินค้าขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ เช่น เฟอร์นิเจอร์ และอุปกรณ์สำนักงานขนาดใหญ่ เป็นต้น โดยลูกค้าสามารถตรวจสอบเช็คสต็อกสินค้า และสถานะสินค้าได้จากระบบออนไลน์ รวมไปถึงบริการเก็บเงินปลายทาง (COD : Cash on Delivery) โดยผู้ประกอบการ SMEs จะได้รับเงินคืนจากบริษัท ภายใน 1 วัน รวมถึงบริการเสริม Data Analytic วิเคราะห์พฤติกรรมของลูกค้า เพื่อให้เจ้าของธุรกิจสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผู้ที่สนใจบริการ Fulfillment สามารถติดต่อได้ที่ SCG Logistics หมายเลข 02-586-6777 / 02-138-9920 หรือ www.scglogistics.co.th หรือ Facebook : scglogistics หรือ LINE : @SCGLFULFILLMENT

ไทยออยล์ เคียงคู่ชุมชน

“
การที่มีโรงกลั่นน้ำมันไทยออยล์ในชุมชนที่เราอยู่ เราสามารถ
อยู่ร่วมกันได้โดยไม่มีปัญหา และเป็นการอยู่ร่วมกันอย่างมีคุณภาพ
”
ค.ช.สุวพิชญ์ เพชรพงศ์ศิริชัย โรงเรียนวัดมโนรม

“
อันวาดภาพนี้เพื่อสื่อว่าไทยออยล์ได้เข้ามารดน้ำ น้ำในที่นี้
หมายถึงน้ำใจ เป็นน้ำทิพย์ที่ก่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
เกิดความเจริญงอกงามบนพื้นที่
”

ค.ญ.ณัฐกร ธรรมเจริญ โรงเรียนวัดสนามจันทร์

กว่า 57 ปีที่ไทยออยล์บุกเบิกและดำเนินธุรกิจโรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานและสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศควบคู่ไปกับการพัฒนาและดูแลสังคมและชุมชนบริเวณพื้นที่รอบโรงกลั่นอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเป็นตัวอย่างของการอยู่ร่วมกันของอุตสาหกรรมและชุมชนอย่างสมดุล

ไทยออยล์ภาคภูมิใจในความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นที่เกิดจากความร่วมมือและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันจนสะท้อนเป็นมุมมองที่ดีของเยาวชนซึ่งเกิดและเติบโตในพื้นที่

พลังนักสร้างสรรค์นวัตกรรมรุ่นใหม่ ขับเคลื่อนประเทศไทย สู่ยุค 4.0

“

สักวันหนึ่ง

เราอาจจะกลายเป็นนักประดิษฐ์
ที่สร้างสิ่งของสำคัญ
ที่ช่วยเหลือผู้คนบนโลกใบนี้ก็ได้

”

โครงการ “Chevron Enjoy Science: สนุกวิทย์ พลังคิด เพื่ออนาคต” มุ่งส่งเสริมแรงบันดาลใจและจุดประกายความสนใจให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ในสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ หรือ สะเต็ม ตลอดจนส่งเสริมการเติบโตของวัฒนธรรมเมกเกอร์ หรือ นักสร้างสรรค์ นวัตกรรม ในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างคนรุ่นใหม่ ซึ่งจะเป็นพลังสำคัญในการนำประเทศไปสู่ยุค 4.0 ที่สังคมเศรษฐกิจถูกขับเคลื่อนด้วย เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.enjoy-science.org

เติบโตควบคู่ไปกับความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม
และความเชื่อถือของสังคม

บนความมุ่งมั่นในการสร้างความเติบโตขององค์กร
เราคำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและความเชื่อถือไว้วางใจของสังคม
นี่คือปณิธานที่ตั้งมั่นในความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
ทุกพื้นที่ที่เราเข้าไปดำเนินกิจการ เราดูแลชุมชนด้วยความจริงใจและใส่ใจกับสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง
เราดำเนินกิจกรรมสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อยังประโยชน์แก่สังคมโดยรวม
จนทำให้เราได้รับความเชื่อถือตลอดมา

บริษัท ราช กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

ExtraCarePlus⁺
Campaign

TOP UP สวัสดิการหรือประกันสุขภาพที่คุณมีง่ายๆ
ด้วยเบี้ยประกันที่ถูกลงกว่าเดิมให้คุณไม่ต้องจ่ายตั้งแต่บาทแรก
Extra Care Plus จากเมืองไทยประกันชีวิต

โทร. **1766** ตลอด **24** ชั่วโมง
 muangthai.co.th MuangThaiLife

เพราะความสุขคือทุกอย่าง
Happiness Means Everything

- โครงการเอ็กซ์ตรา แคร่ พลัส เป็นชื่อทางการตลาดของสัญญาเพิ่มเติมการประกันภัยสุขภาพแบบ เอ็กซ์ตรา แคร่ ต้องซื้อแนบท้ายกรมธรรม์ที่มีผลบังคับอยู่
- โปรดศึกษารายละเอียดความคุ้มครองและข้อยกเว้นก่อนการตัดสินใจทำประกันภัย

เหนือระดับ...กับ

BLA Prestige Health

สัญญาเพิ่มเติม บีแอลเอ เพรสทิจ เฮลท์

จ่ายค่ารักษาตามจริงสูงสุด 100 ล้านบาท ครอบคลุมทุกที่ทั่วโลก

ประกันสุขภาพเพื่ออนาคต

คุ้มครองตลอด
24 ชั่วโมง ทั่วโลก
ถึงอายุ 99 ปี

ค่าห้องโรงพยาบาล
สูงสุด วันละ
25,000 บาท

รองรับค่าใช้จ่าย
จากเทคโนโลยี
การรักษาที่ทันสมัย

คุ้มครองค่ารักษา
พยาบาล ทั้งผู้ป่วยใน
ผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยฉุกเฉิน

คุ้มครองค่ารักษา
และดูแลช่วงพักฟื้น
หลังออกจากโรงพยาบาล

ความคุ้มครองข้างต้นกรณีเลือกแผน 3 แบบทั่วโลก และทำประกันก่อนอายุ 80 ปี | ผู้ซื้อควรทำความเข้าใจในรายละเอียดความคุ้มครอง และเงื่อนไข ก่อนตัดสินใจทำประกันภัยทุกครั้ง

ติดต่อที่ปรึกษาการเวน
และตัวแทนประกันชีวิต

02-777-8888

www.bangkoklife.com

กรุงเทพประกันชีวิต

ชีวิตที่มีความสุขมากกว่า

ชนเมื่อไหร่ รับแค่นี้

ผมเดาสิครับ..
แฟร์ๆ

มั่นใจถึงที่เกิดเหตุไว

วิริยะประกันภัย
THE VIRIYAH INSURANCE

ความมั่นคงรอคุณอยู่

แจ้งอุบัติเหตุ

วิริยะประกันภัย

☎ 1557

Thaiyarnyon Caravelle

The Luxury Conversion Van

ไทยยานยนต์ เหนือระดับ กับมาตรฐานความปลอดภัย

รวมไปถึงบริการหลังการขายที่พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลง
และการซ่อมแซมในอนาคตร่วมระบบสำรองอะไหล่ที่ได้มาตรฐาน
จึงทำให้ท่านมั่นใจได้ว่า จะได้รับการบริการที่มีมาตรฐาน
(มี Workshop Manual ให้พนักงานปฏิบัติตาม)
รวดเร็วและยังคงไว้ซึ่งความปลอดภัยสูงสุดระดับสากล

Commercial
Vehicles

บริษัท ไทยยานยนต์ จำกัด
ผู้นำเข้าและจัดจำหน่ายพร้อมศูนย์บริการ
รถยนต์โฟล์คสวาเกน Caravelle
อย่างเป็นทางการ

โชว์รูมและศูนย์บริการสาขาพระราม 9
ฝ่ายขาย 02-030-0036
ฝ่ายบริการ 02-030-0035